

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2013 június – 74. szám

Fotó: The Bay Area Bias (Flickr.com)

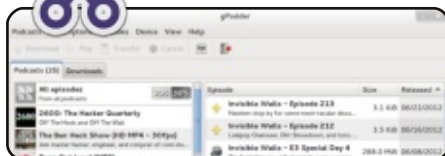
Szoftverek a ringben

PDF megjelenítők: EVINCE az OKULAR ellen

A Full Circle Magazin nem azonosítható a Canonical Ltd-vel

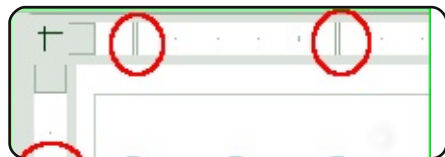

Hogyanok

Gpodder

8

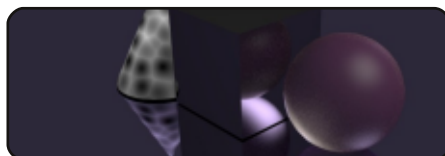
LibreOffice

11

Kapcsolódás IPV6-hoz

14

Blender

18

Inkscape

21

Grafika

Full Circle

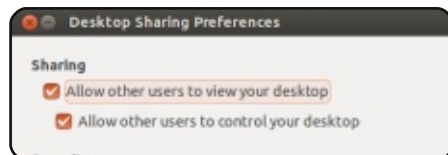
AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Rovatok

```
#An alias to make the ls
command more detailed
alias ls = "ls -la --
color=always --classify"
```

Parancsolj és Uralkodj

6

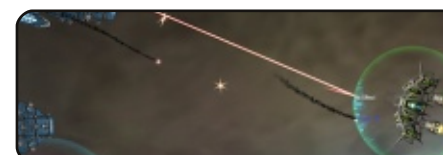
Kérdezd az új fiút

26

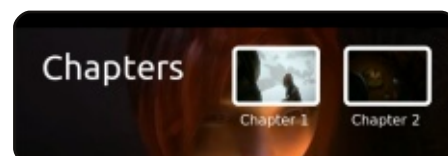
Ubuntu hírek

4

Játékok Ubuntu

47

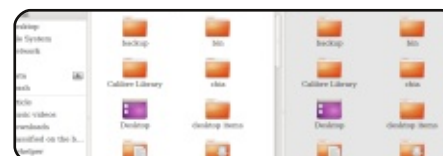
Linux Labor

29

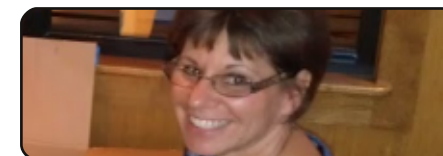
Linux oklevél

48

Kávé

42

Hölgyek és az Ubuntu

45

Vélemények

Az én történetem

31

Az én történetem

33

Fókuszban

34

Szoftverek a ringben

36

Levelek

39

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported License alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét („Full Circle magazin”) és a webcímet, ami a www.fullcircle-magazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

ÜDVÖZÖLLEK A FULL CIRCLE LEGÚJABB KIADÁSÁBAN!

A szokásos LibreOffice, Blender és Inkspace Hogyanok ismét itt vannak, de Gregnek ki kellett hagynia ezt a hónapot. A megszokott Python cikket helyettesítettük egy érdekes darabbal a Gpodder automatizálásáról, amivel személyes szórakoztatási asszisztenssé változtatható. Próbáld ki! És ha már benne vagy, egy másik e havi Hogyan segítségével megpróbálhatsz a világhálóhoz csatlakozni IPv6-ot használva.

A Full Circle új sorozattal bővült: ez pedig a **Szoftverek a ringben**. Tushar minden hónapban hasonló alkalmazásokat állít egymással szembe, hogy kiderüljön melyik a legjobb. PDF megjelenítőkkal kezdünk.

A Hölgyek és az Ubuntuban egy iskola történetét ismerheted meg, mely teljesen Ubuntura váltott. Ha tetszett a múlt havi Linux Labor cikkünk a DVD videóról, akkor az e havi is fel fogja csigázni az érdeklődésed. Charles most a DVD menük készítéséről beszél.

Gord csavart egyet a Kávė rovaton és betette az AskUbuntu.com legnépszerűbb kérdéseinek hivatkozásait. Ezt elég sokan kérték a felmérésben.

Most itt a remek alkalom, hogy az asztalotokról küldjete egy képet Az Én Asztalom részbe, mert már teljesen kifogytam a képernyőképekből. Ha rászánjátok magatokat, hogy közlétegyétek az asztalotok kinézetét, kérlek olvassátok el az utolsó előtti oldalon az erre vonatkozó tudnivalókat.

Minden jót és tartsuk a kapcsolatot!

Ronnie

ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbiak felhasználásával készült:

Full Circle Podcast

Megjelenik havonta, mindig a friss Ubuntu hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszeretlen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnek. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu cuccokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastbe.

Műsorvezetők:

- Les Pounder
- Tony Hughes
- Jon Chamberlain
- Oliver Clark

<http://fullcirclemagazine.org>

AUDIO MP3

AUDIO OGG

Letöltés

MARK SHUTTLEWORTH LEZÁRTA AZ 1. SZÁMÚ UBUNTU HIBÁT

A következő gondolatokkal zárta le Mark Shuttleworth az 1. számú Ubuntu hibát: „A személyi számítógépek manapság sokkal szélesebb körben elterjedtek, mint 2004-ben voltak: telefonok, táblagépek, hordozható és egyéb eszközök mind részei digitális életünknek. A versenyképesség szempontjából ez a szélesedő piac egy egészséges versenyt okoz, az IOS-el és az Androiddal jelentős megoszlás van. Annak ellenére, hogy mi csak egy kis részlete vagyunk ennek az egésznek, szerintem fontos felfedeznünk, hogy a változás megtörtént. Az Ubuntu nézőpontjából ez a hiba lezárva.”

A teljes megjegyzés:

<http://fridge.ubuntu.com/2013/05/31/mark-shuttleworth-closes-ubuntu-bug-1/>

Többet szeretnél megtudni a hiba lezárásáról? Több blog is foglalkozott a témával, itt találsz néhányat: Mark Shuttleworth lezárta a 2004-es #1 hibát a mai igényeknek meg-

felelően – <http://www.iloveubuntu.net/mark-shuttleworth-closes-2004s-bug-1-due-todays-realities>

Mark Shuttleworth az 1. számú hibát javítottnak jelölte, a Microsoftnak amúgy is többségi piaci részesedése van –

<http://www.omgubuntu.co.uk/2013/05/mark-shuttleworth-marks-bug-1-fixed>

Az #1 Ubuntu hibát javítottnak nyilvánította Mark Shuttleworth – <http://www.webupd8.org/2013/05/ubuntu-bug-1-marked-as-fixed-by-mark.html>

Az Ubuntu #1 hiba lezártnak jelölve. A Microsoftnak többségi piaci részesedése van – <http://www.zdnet.com/ubuntu-declares-bug-1-microsoft-has-a-majority-market-share-closed-7000016129/>

Most, hogy a Microsoft részesedése hanyatlik, Mark Shuttleworth lezárta az 1-es számú Ubuntu hibát – <http://blogs.dailynews.com/click/2013/05/30/mark-shuttleworth-closes-ubuntus-bug-no-1-microsofts-hold-computing->

[declining/](#)

Majdnem kilenc év után az Ubuntu „No. 1” hibáját javítottnak jelölték – <http://www.npr.org/blogs/thetwo-way/2013/05/30/187318344/ubuntu-marks-bug-no-1-as-fixed-after-nearly-nine-years>

AZ UBUNTU.COM KÖZÖSSÉGE

Daniel Holbach bejelentette a <http://community.ubuntu.com> oldal elindulását, ami az „elsődleges helye az Ubuntu iránt érdeklődő felhasználóknak, hogy részesei lehessenek és infomálva legyenek, mit is csinál a közösségünk.”

<http://fridge.ubuntu.com/2013/05/31/community-on-ubuntu-com/>

MARK SHUTTLEWORTH: JÖN A SZOLGÁLTATÓ TANÁCSADÓI CSOPORT

Mark Shuttleworth bejelentette, hogy az első Szolgáltató Tanácsadói Csoport ülése a „mily módon lehetne az Ubuntu-t a mobil iparág szükségleteire formálni” segí-

tése mellett foglalt állást. A találkozóról továbbá Shuttleworth ezt írta: „kidolgoztuk, milyen megközelítésből szemléljük azt a kulcskérdést, melyet idáig az összes szolgáltató feltett nekem: hogyan tudunk alkalmazkodni a különbségekhez úgy, hogy közben ügyelünk a fejlesztői platformra is. Megjelöltük az összes olyan különbséget, melyet szerintünk egyből támogatni tudunk, kapunk visszajelzéseket is szolgáltatóktól, akik hajlandóak lennének akár azonnal is részt venni ebben, továbbá várjuk a következő felhívás témakörében is a visszajelzéseket.”

<http://www.markshuttleworth.com/archives/1261>

A Canonical bejelentése: „Szolgáltató Tanácsadói Csoport megalakulása az Ubuntu mobilfejlesztésekhez” – <http://www.canonical.com/content/formation-carrier-advisory-group-ubuntu-mobile-development>

Végezetül, néhány hír és blogbejegyzés foglalkozott a fenti bejelentéssel, íme néhány közülük: Nyolc szolgáltató jelentkezett az Ubuntu mobil operációs rendszer fejlesztésére – <http://arstechnica.com/information-techno->

logy/2013/06/ubuntu-phone-os-has-eight-carriers-signed-on-to-boot-development/

Ubuntu Szolgáltató Tanácsadó Csoport – <http://www.jonoba-con.org/2013/06/18/ubuntu-carrier-advisory-group-announced/>

A Canonical bejelentette az Ubuntu Szolgáltató Tanácsadó Csoportot az LG UPlus, a Telecom Italia, a Korea Telecom, a Deutsche Telekom és további szolgáltatók közreműködésével – <http://www.iloveubuntu.net/canonical-announces-ubuntu-carrier-advisory-group-lg-uplus-telecom-italia-korea-telecom-deutsche>

Nyolc kiemelkedő mobilszolgáltató csatlakozik az Ubuntu Touch Tanácsadói Csoporthoz – <http://www.omgubuntu.co.uk/2013/06/8-mobile-operators-give-backing-to-ubuntu-touch>

A Canonical Ubuntu okostelefonja nyolc szolgáltató támogatását élvezi – <http://www.theinquirer.net/inquirer/news/2276104/canonicals-ubuntu-for-smartphones-gets-support-from-eight-mobile-operators>

A Canonical bejelentette az Ubuntu

okostelefonokhoz létrehozott Szolgáltató Tanácsadó Csoportját – <http://www.theregister.co.uk/2013/06/18/ubuntu-carrier-advisory-board/>

UBUNTU ADOMÁNYOK ÉS A KÖZÖSSÉGI FINANSZÍROZÁS

Terv szerint került bejelentésre az Ubuntu adományok és a közösségi finanszírozás részletei, amelyet Jono Bacon készített és Községi Tanács hagyott jóvá. Az adományozási ciklus hat hónapos lesz, és az előző ciklusban befolyt összeget fordítják az adott ciklus finanszírozására. A támogatást kérőknek egy nyomtatványt kell kitölteniük, de nem használható fel tetszőleges összeg egy adott személyre vagy csoportra. Minden ciklus végén készül majd egy jelentés, amely tartalmazza a költségvetést, egy listát, hogy mire lett költve a pénz, valamint a végső egyenleget <http://fridge.ubuntu.com/2013/06/20/ubuntu-donations-and-community-funding/>

AZ UBUNTU WEBES SZOLGÁLTATÁSAINAK FEJLŐDÉSE

A webes szolgáltatások fejlődésének érdekében, valamint a felhasználói tesztek segítségével, különböző szolgáltatások, mint az Ubuntu Single Sign On, vagy az Ubuntu Pay bekerültek az Ubuntu One név alá. Az információk a különböző szolgáltatásokról hamarosan elérhetőek lesznek a megszokott helyen, a félreértések elkerülésének érdekében. A márka-egyesítéssel fejlesztett design és új felhasználói felület is érkezik.

<http://fridge.ubuntu.com/2013/06/21/improving-web-services-for-ubuntu/>

ÜDV ÚJ TAGOK ÉS FEJLESZTŐK

A 2013. június 3-ai Developer Membership Board találkozón a következő egyének csatlakoztak a MOTU-hoz:

Matt Fischer - <https://wiki.ubuntu.com/MattFischer> | <https://launchpad.net/~mfisch>

Dmitry Shachnev - <https://wiki.ubuntu.com/DmitryShachnev> <https://launchpad.net/~mitya57> <https://lists.ubuntu.com/archives/ubuntu-news-team/2013-June/001815.html>

Rengeteg köszönet az Ubuntu Hírek Csapat e havi közreműködéséért.

A hónap híreinek forrásai:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue319>

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue320>

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue321>

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue322>

Mikor végignéztam a múlt heti felmérés eredményeit kellemes meglepetés volt látni a számos érdekes javaslatot, ami egy általános pozitív visszajelzés a rovat számára. Ezen kívül láttam néhány javaslatot és kérést a már érintett témákkal kapcsolatban. Úgy döntöttem ebben a cikkben ezeket átírányítom régebbi számokhoz és néhány nekem szóló gyors kérdést megválaszolok.

LaTeX: Ezt már tárgyaltam az 50. és 52. számokban. Az 52. számokban az ázsiai karakterek LaTeX-ben való használatáról esett szó.

VirtualBox: Valaki tanácsot kért a Virtualbox Ubuntu 12.04-re történő telepítésével kapcsolatban, mert problémái támadtak. Volt egy rövid életű virtualizációs sorozatom az FCM 38.-45. számaiban, de a rövid válasz az, hogy látogasd meg ezt a honlapot: <https://www.virtualbox.org/wiki/Downloads>

Telepítsd a VirtualBox aktuális változatát a Linux gazdagépre, utána az Extension Packet. Az általad használt Ubuntu rendszerhez való

32 vagy 64 bites csomagot kell választanod.

Automatizálás: Meglepő, hogy mennyien szeretnétek bash szkripteket írni – magatok vagy egy csatlátag számára – különféle dolgok automatizálására. Bevezetést adtam ebbe a témába a 24. számban, de a válaszok alapján valószínűleg később szentelek neki még néhány cikket.

Conky: Jó néhány kérdés érkezett a Conkyba való bevezetéssel kapcsolatban. Már írtam róla a 44., 45., 46., 48. és 51. FCM-ben. Ha valami problémátok van a Conkyval íratok nekem az lswest34@gmail.com címre. A tárgyba írjátok bele, hogy „conky question” és küldjétek el az „lsb_release -a” és a „conky -v” kimenetét.

IDE-k: Valaki az IDE-kről szeretne egy ismertetőt. Ha nem tudom milyen nyelvekre szeretnétek fejleszteni, úgy meglehetősen zavaros cikk lenne. Így csak annyit tudok mondani, hogy a 64. számban már írtam az IDE-kről.

Színes CLI: Néhány ember a prompt és a terminál átalakításáról kérdezett. Ezt a témát tárgyaltam a 27., 35. és 36. számban.

Parancssori „szakácskönyv”: Valaki a hasznos parancs-kombinációk gyűjteményére volt kíváncsi és úgy gondoltam, hogy hasznos lenne ezt az olvasók elé tárni. Ha van egy kedvenc parancsod (vagy olyanok amiket egyszerűen csak sokat használsz) add hozzá nyugodtan ehhez a Google dokumentumhoz: goo.gl/fp09r – kérlek írd le, hogy miért hasznos a parancs (vagyis mire használsz). Amint a lista kellően hosszú lesz végignézem a parancsokat és egy „szakácskönyv” cikké alakítom.

És most következzen néhány rövid kérdés, ami önmagában nem töltene meg egy egész cikket.

Mappa-hierarchia kialakítása egysoros (Bash szkriptek): először is ez nem igényel semmiféle szkriptet. A Linux által nyújtott mkdir (make directory) parancssori eszköz használatos erre. Általában egyszerre csak egy mappát hoz létre.

re. Ha útvonalat akarsz vele létrehozni, akkor az nem fog sikerülni. Azonban van neki a „-p” parancssori argumentuma (én úgy jegyeztem meg, hogy p=path (útvonal), vagyis útvonalat hoz létre, nem mappát), ami pontosan azt csinálja, amit szeretnél. Vegyük példának ezt az esetet: a Pictures mappában szeretnél létrehozni egy Summer mappát, abban két újabbat Tahiti és Montreal néven. Ezt egy egyszerű parancssal elvégezheted:

```
mkdir -p Pictures/Summer/{Tahiti,Montreal}
```

Lényegében a -p argumentum fogja létrehozni a szükséges mappákat, hogy elérd azokat, melyeket létre szeretnél hozni. Vagyis ha a Pictures, Summer vagy mindkettő hiányzik, akkor létre lesznek hozva. Az egyetlen megkötés, hogy nem tehetsz szóközöket a vesszők közé. Az alábbi módon hozhatsz létre szóközt tartalmazó neveket:

```
mkdir -p Pictures/Summer/{ "Tahiti 2013", "Montreal 2012" }
```

Láthatod, hogy nem tehetsz

Parancsolj és Uralkodj

szóközt az elemek és a vessző közé (az mkdir két útvonalnak venné őket: Pictures/Summer/{Tahiti 2013 és ./Montreal 2012} – észrevehető, hogy nem kerülnének ugyanabba a mappába). Természetesen ez működik Mac OS X rendszereken is, mivel szerepel bennük a tipikus mkdir parancs.

Szintén kérdés volt, hogy készítsenek egy bash szkriptet, ami automatikusan csatol egy második és egy harmadik merevlemez. Ez szintén nem Bash probléma. A Linuxban van egy /etc/fstab konfigurációs fájl. Ez felelős induláskor a meghajtók csatolásáért. Valahogy úgy néz ki, mint itt lentebb.

Az alábbi parancs egy NTFS meghajtót csatol be a /media/Windows mappába, hozzáférést adva az lswest felhasználónak és a csoportjában lévőknek. Szerkeszd az uid-t és gid-et neked megfelelőre. Valamint a /dev/sda5-öt is át kell állítanod a megfelelő partícióra:

```
/dev/sda5  
/media/Windows ntfs-3g
```

```
uid=lswest,gid=users,dmask=022,fmask=133  
0 0
```

Példa FAT32 fájlrendszerű USB meghajtó csatolására az UUID-t használva – itt ki kell cserélned az UUID-t a megfelelőre:

```
UUID=47FA-4071  
/home/lswest/USB vfat  
defaults,noatime 0 0
```

Ha szeretnél szóközöket használni az útvonalakban, akkor helyettesítsd őket \040 karakterekkel a fájlban. Mikor szerkeszted az /etc/fstab-ot az alábbi paranccsal ellenőrizheted, hogy minden működik:

```
sudo mount -a
```

Ha a kívánt helyen látod a meghajtókat és eléred őket, készen vagy. Az UUID-eket így tudod meghatározni:

```
sudo blkid
```

Használd ezt, ha csak egy meghajtó/partíció UUID-jére vagy kíváncsi:

```
sudo vol_id -uid /dev/sda2
```

Az sda2-t helyettesítsd be az általad kívánt meghajtóval.

Végül volt néhány kérdés a GRUB2-vel kapcsolatban. Ugyan ez egy teljes cikket kitöltene, úgy vélem legalább egy kis információt kell adnom azoknak, akik nem tudnak várni. Néhány dolog GUI alapú szerkesztésére létezik egy GRUB konfigurátor: <https://launchpad.net/grub-customizer>

Ha egy másik témát szeretnél a következő hivatkozásokon kaphatsz segítséget:

<https://help.ubuntu.com/community/Grub2>

<http://askubuntu.com/questions/66183/how-can-i-get-some-nice-eye-candy-themes-for-grub>

<https://help.ubuntu.com/community/Grub2/Displays>

Remélem minden kérdést meg-

felelően megválaszoltam. Ha valakinek további kérdései lennének írjon bátran a lswest34@gmail.com email címre. A tárgyhöz írd oda, hogy „C&C” vagy „FCM”. Ha valakinek van témajavaslat, amit szeretne, ha bemutatnék, szintén küldjön nekem emailt róla. A felmérés alapján úgy tűnik sokaknak vannak ötleteik vagy kérdéseik. Néhánnyal az a gond, hogy túl speciális egy cikkhez – de ha megírtátok nekem, talán tudok mutatni egy módszert, amivel megoldhatjátok.

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

A podcasting forradalmasította annak módját, hogyan tartalmat hozunk létre, osztunk meg és terjesztünk az interneten. Szinte mindenki ismer olyan programot, mint az iTunes az Apple-től, és a legtöbb ember ismer néhányat a nyílt forrású podcatching alternatívák közül. Ezek közül több nyújt lehetőséget arra, hogy ütemezetten töltsünk le epizódokat, de általában ezek a programok minden előfizetett podcast minden epizódját letöltik. Sok ember messze több műsorra iratkozik fel, mint amennyinek meghallgatására ideje lehetne.

Bemutatnunk egy rendszert, hogy csak azokat a megadott podcastokat töltsük le, amelyeket rendszeresen hallgatunk. Ez a megoldás átkonvertálja a videó-podcastokat MPEG-3 hangfájlokká, így minden epizód készen áll arra, hogy CD-re, MP3 lejátszóra, vagy hasonló eszközre másoljuk őket.

A GPODDER TELEPÍTÉSE

A Gpodder az a podcatching szoftver, amelyet a feliratkozásaink

kezeléséhez fogunk használni. Az első lépés, hogy telepítsük a gpodder-t (amely azt a csomagot telepíti, amelyet valóban akarunk, a gpodder-cli-t), így át tudjuk konvertálni a videó-podcastokat MP3-á.

```
sudo apt-get install gpodder lame
```

Amikor először futtatod a gpodder-t, meg fog kérni arra, hogy iratkozz fel podcastokra, importálj egy opml fájlt, vagy szinkronizálj a gpodder.net fiókkal.

Javaslom, hogy hozz létre egy <http://gpodder.net> fiókot, mert ez

lehetővé teszi, hogy egy barátságos web-felületről iratkozz fel podcastokra, és ami még fontosabb, lehetővé teszi, hogy több számítógépre szinkronizáld az összes feliratkozásod.

AZ FFMPEG BEÁLLÍTÁSA

A beállítások pár alapfunkciója nem más, mint a hangsáv kivonása a video-formátumú podcastokból, így mikor a letöltés befejeződik, nekünk csupán egy adag MPEG-3 audiófájlunk marad, amelyeket utána hordozható készülékeinkre küldhetünk szinkronizáció útján

(vagy kiírhatjuk egy CD-re, amit a kocsiban is hallgathatunk). Feltételezhetően az ffmpeg legújabb verziójára van szükséged. Általában ez az ffmpeg forráskódból történő fordításával kapható meg.

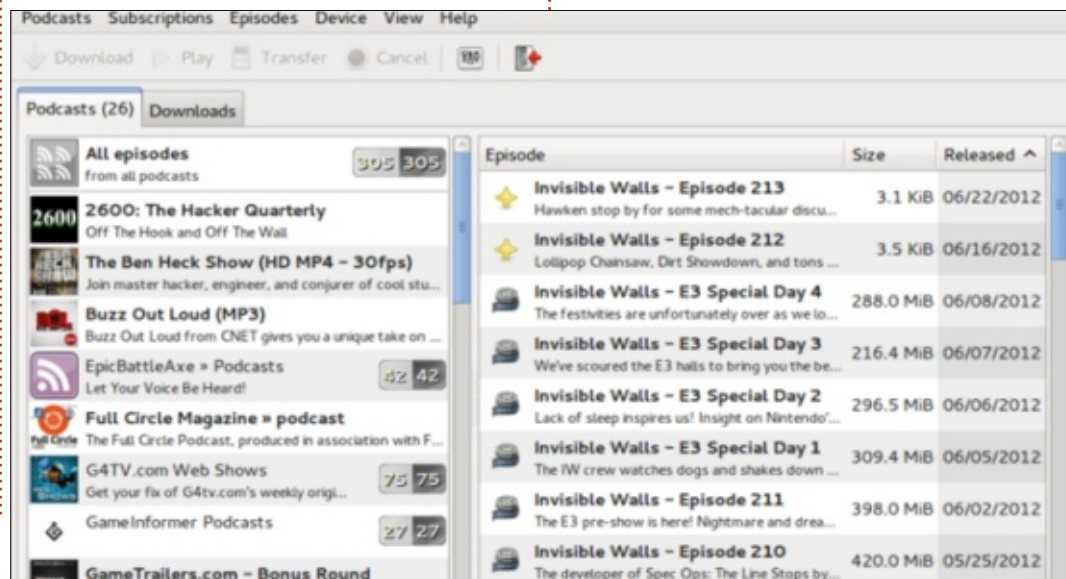
Kérlek, kövesd ezeket a linkeket az ffmpeg fordításához szükséges útmutatóhoz:

<https://ffmpeg.org/trac/ffmpeg/wiki/UbuntuCompilationGuide>

Vagy telepítheted az ffmpeget a Szoftverközpontból, vagy a Synaptic használatával.

A TELEPÍTÉS MANUÁLIS TESZTELÉSE

Mielőtt hozzáfogunk a podcastjaink letöltésére és konvertálására alkalmas bash szkript és cron job létrehozásához, szeretnénk néhány manuális tesztet lefuttatni, hogy biztosak legyünk abban, hogy a számítógépet megfelelően előkészítettük. Előfizettünk az EpicBattleCry-ra, egy videójáték podcastra a fickóktól a <http://www.gametrailers.com> címen. Gépeld be a

Hogyanok – Gpodder

következő parancsokat a bash parancsértelmezőbe (ugord át azokat a sorokat, amelyek # jellel kezdődnek, mivel ezek kommentek)

```
# frissítsd és töltsd le a podcastot
```

```
# gépeld be ezt a 2 sort a bash parancsértelmezőbe
```

```
URL=http://www.gametrailers.com/gteba_podcast.xml
```

```
gpo update $URL && gpo download $URL
```

Látnod kell, hogy a legutolsó epizódok frissülnek és töltődnek le.

Ez a bizonyos podcast egy videó-podcast, amely nyilvánvalóan nem fog működni egy CD-lejátszón vagy szabványos MP3 lejátszón, így ki kell vonni és kódolni kell a hangfolyamot az MP4 videófájlból.

```
# vond ki a hangot a videó-fájlból és konvertáld át MPEG-3 formátumúvá.
```

```
# módosítsd a fájlnevet, hogy megfeleljen egy olyan fájl-nak, amelyet az előző lépésben letöltöttél
```

```
DLFILE=$HOME/gpodder-downloads/"EpicBattleCry
```

```
GameTrailers.com"/skirmish--186---i-want-to-bite-it.mp4
```

```
# futtasd az ffmpeg programot
```

```
ffmpeg -i $DLFILE -vn -ac 2 -ab 192k "$DLFILE.mp3"
```

A RENDSZER AUTOMATIZÁLÁSA

Ezen a ponton már telepítettük a gpodder (gpodder-cli) és ffmpeg programokat, és arra használtuk a gpodder felhasználói felületét, hogy feliratkozzunk egy a podcastra. Majd parancssorból frissítettük és letöltöttük a legújabb epizódokat. Végül az ffmpeg-et

használtuk arra, hogy kivonjuk az MPEG-3 hangfolyamot az MPEG-4 videó-podcastból.

Ezeknek a feladatoknak terminálon való végrehajtása nyilvánvalóan megterhelő és időpazarló. A következőkben úgy automatizáljuk a megoldást, hogy ezek a feladatok maguktól, ütemterv alapján hajtsanak végre.

GPODDER-SYNC

Amikor teljesen készen vagyunk a szkriptünkkel, úgy fog kinézni, mint az alábbi kép. Viszont mielőtt idejuthatunk, be kell állítanunk a

konfigurációt és módosítanunk kell a gpodder beállításait.

KONFIGURÁCIÓ

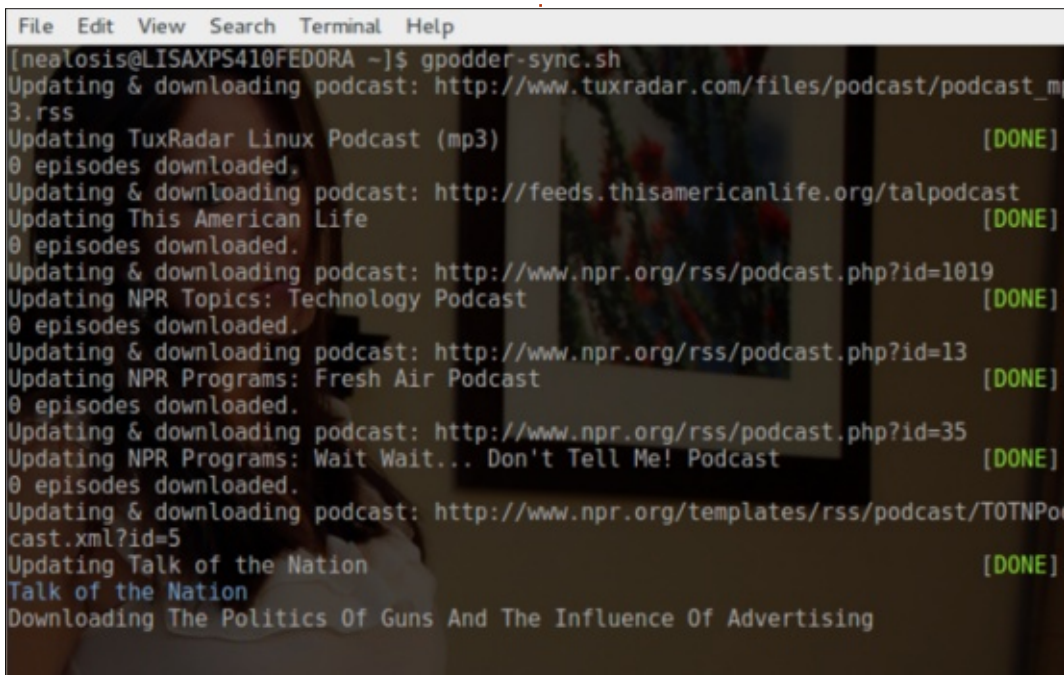
Hozz létre egy *auto-downloads.conf* nevű új fájlt és helyezd el ott, ahol szeretnéd. Az én beállításomban ez a *\$HOME/Downloads/* mappában található. Ebben a fájlba illeszd be azoknak az műsoroknak az internetes URL-címét, amelyeket automatikusan frissíteni akarsz (soronként egyet).

Ezek a podcastok lehetnek videó- vagy audió-podcastok. Ha ezek videó-podcastok, akkor a szkriptünk át fogja konvertálni audió-podcastokká a számadra.

Jelenleg a szkript csak MP3 és MP4 fájlokat kezel. Azokhoz a podcastokhoz, amelyeket letöltök, úgy tűnik, ezek a szabványos fájl típusok vannak használatban. A szkriptet könnyen módosíthatod, hogy több fájl típust támogasson, ha szükséges.

A SZKRIPT

Töltsd le itt a bash szkriptet: <http://pastebin.com/xyxBMhZ8>, és másold a saját mappádba, vagy a


```
File Edit View Search Terminal Help
[nealosis@LISAXPS410FEDORA ~]$ gpodder-sync.sh
Updating & downloading podcast: http://www.tuxradar.com/files/podcast/podcast_mp3.rss
Updating TuxRadar Linux Podcast (mp3) [DONE]
0 episodes downloaded.
Updating & downloading podcast: http://feeds.thisamericanlife.org/talpodcast
Updating This American Life [DONE]
0 episodes downloaded.
Updating & downloading podcast: http://www.npr.org/rss/podcast.php?id=1019
Updating NPR Topics: Technology Podcast [DONE]
0 episodes downloaded.
Updating & downloading podcast: http://www.npr.org/rss/podcast.php?id=13
Updating NPR Programs: Fresh Air Podcast [DONE]
0 episodes downloaded.
Updating & downloading podcast: http://www.npr.org/rss/podcast.php?id=35
Updating NPR Programs: Wait Wait... Don't Tell Me! Podcast [DONE]
0 episodes downloaded.
Updating & downloading podcast: http://www.npr.org/templates/rss/podcast/TOTNPodcast.xml?id=5
Updating Talk of the Nation [DONE]
Talk of the Nation
Downloading The Politics Of Guns And The Influence Of Advertising
```

~/bin mappába. Nyisd meg a szkriptet a kiválasztott szerkesztőben és cseréld ki a következő értéket, hogy megfeleljen a rendszernek.

LOG

Ez az elérési út vonal és fájl név, ahová a naplőzeneteket írja. Módosíthatod, ha nem a /tmp mappába akarsz naplőzni.

```
log="/tmp/$(date +%Y-%m-%dT%H:%M)-podcast-downlo-  
ad.log"
```

DEFS

Ez az a fájl, amely tartalmazza azoknak a podcastoknak az URL-címeit, amelyeket automatikusan le kell tölteni. Ennek a fájlnek léteznie kell a szkript futtatása előtt.

```
defs="$HOME/Downloads/Podcasts/auto-download.conf"
```

PODDOWNLOAD

Ez az az elérési út vonal, ahová a gpoddert beállítottuk letöltéshez. Ez általában a ~/gpodder-downloads mappa, hacsak ezt az értéket nem módosítod kézzel a Preferencs (Beállítások) > Edit Config

(Konfiguráció szerkesztése) gombra kattintva a gpodderben. Az én gépemén módosítottam az alapértelmezett gpodder letöltési útvonalat (arra az útvonalra, amelyet alább látsz).

```
podDownload="$HOME/Downloads/Podcasts/gpodder-downlo-  
ads"
```

PUBDIR

Ez az az elérési út vonal, ahová a letöltött és/vagy konvertált podcastokat másolja. Ezt létrehozza, ha csak nem létezik már.

```
pubDir="$HOME/Downloads/Podcasts/_converted"
```

HISTFILE

Ez az az elérési út vonal, amely ahhoz a fájlhoz vezet, amelyet annak rögzítésére használunk, mely műsorokat töltöttünk már le vagy konvertáltunk át. Ezt létrehozza, ha csak nem létezik már.

```
histFile="$HOME/Downloads/Podcasts/_converted/_his-  
tory.txt"
```

A SZKRIPT TESZTELÉSE

Most, hogy módosítottuk a

szkriptet, tesztelnünk kell, hogy megfelelően működik-e.

```
# tedd futtathatóvá
```

```
chmod +x ~/bin/gpodder-  
sync.sh
```

```
# futtasd a szkriptet
```

```
cd ~/bin && ./gpodder-sync.sh
```

Remélhetőleg a szkript frissítette a megadott podcastjaidat, majd letöltötte (és konvertálta szükség szerint) azokat a pubDir mappádba.

A LETÖLTÉS ÜTEMEZÉSE

Most, hogy a mi szkriptünk fut és mindent beállítottunk, létre kell hoznunk egy ütemezett feladatot, hogy a szkript naponta egyszer automatikusan lefusson. A lenti példában a szkriptet minden reggel 10:30-kor futtatjuk.

```
# nyisd meg a crontab-ot
```

```
crontab -e
```

```
# írd be ezt a sort a  
crontab-ba (cseréld ki nealt  
a te felhasználói neveddel)
```

```
30 10 * * * /home/ne-  
al/bin/gpodder-sync.sh
```

A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Ez a folyamat kijelző nélküli szerveren ideális. Ezt a szkriptet most pár éve egy Ubuntu szerveren futtatom. Ebben a konfigurációban a pubDir mappát beállíthatod egy SAMBA megosztásra. Most a házban mindenki képes az eszközeit a megosztott mappával szinkronizálni.

Nyugodtan küldj nekem visszajelzést vagy kérdéseket. Remélem, élvezted ezt az útmutatót.

Neal szoftvermérnök és a vállalati szolgáltatások szaktanácsadója egy nemzetközi PC-s vállalatnál. 1998 óta használ Linuxot hobbi szinten és imádta minden percét. Emailben elérhető a követhető címen: nealbailey@hotmail.com

A LibreOffice Draw modul egy vektorgrafikus alkalmazás, a LibreOffice programcsomag része. A Draw-val grafikákat lehet készíteni, amelyeket használhatunk a dokumentumainkban. Léteznek ennél fejlettebb vektorgrafikus programok is – mint az Inkscape –, a Draw több rajzeszközt szolgáltat, mint a legtöbb irodai programcsomag.

A vektorgrafikus programok geometriai formákkal írják le a képeket, például körként, téglalapként, sokszöggként. Emiatt a vektorgrafikus képek méretét torzítás nélkül meg lehet változtatni.

Ahogy minden LibreOffice modul, a Draw is jól illeszkedik a többihez, így minden problémára a legmegfelelőbb eszközt szolgáltatja, amikor grafikát hozunk létre.

AZ ALAPELRENDEZÉS

A Draw alapelrendezése elég szellős. Valószínű, hogy az alapelrendezést meg szeretné változtatni, például azért, hogy beleillessz a leggyakrabban használt

eszköztáraidat. A képernyő közepén található az a terület, ahol a kép készül. Balra helyezkedik el az Oldalak nevű ablak, amely a grafikus dokumentum összes oldalát megjeleníti. A többlapos grafikákat főleg bemutatókhoz használják, sokszor nincs rá szükségünk, később majd le is fogom takarni.

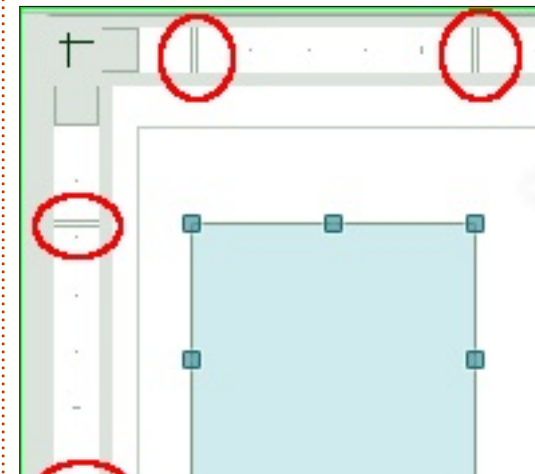
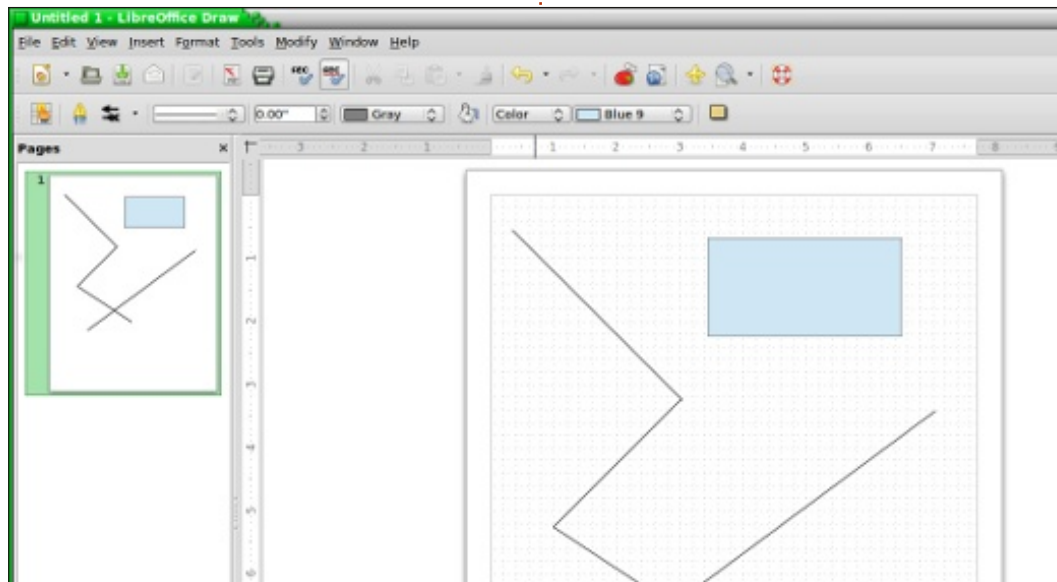
Alapértelmezés szerint három eszköztárunk van. Az alapeszköztár legfelül található. Ez az eszköztár a legtöbb LibreOffice modulban megjelenik. Ez tartalmazza az Új, Megnyitás, Mentés, Másolás, Kivágás, Beillesztés és egyéb műveleteket. A Vonal és kitöltés eszköztár

ez alatt található. Ennek a segítségével tudjuk beállítani, hogy a vonalak és kitöltő minták hogyan jelenjenek meg a rajzon. A képernyő alján található a Rajz eszköztár. Ennek a segítségével lehet elkészíteni a grafikai objektumokat. Az eszköztárakat úgy mozdíthatjuk el a helyükről, hogy megragadjuk az elején található fület, és áthúzzuk a megfelelő helyre.

A képernyő legalján található Állapotsor sok hasznos információt szolgáltat a szerkesztés alatt álló objektumról. Az objektum típusa, dimenziói, szögei és más hasznos információk jelennek meg itt. Eb-

ben a leírásban gyakran fogok hivatkozni az állapotsorra.

Felül és bal oldalon jelennek meg a vonalzó. A vonalzó azt mutatják, hogy a kép mely pontján járunk. Ha megváltoztatnánk a vonalzó mértékegység-beosztását, akkor jobb gombbal kattintsunk a vonalzón, és válasszunk a mértékegységek közül. Amikor egy objektumot kiválasztunk, a vonalzó egy dupla vonallal jelzi, hogy az objektum a rajz mely részén található.

A SZÍNPALETTA

A színpaletta a rajzterület alatt helyezkedik el. Hatékonyabb, ha itt választjuk ki az objektumok színeit, mint hogy a Vonal és kitöltés esz-

köztár legördülő menüit használjuk erre a célra. A legelső ikon – amely egy fehér négyzet kereszttel – azt jelenti, hogy az objektumnak nincs színe (láthatatlan). A színpalettát úgy tudjuk megjeleníteni, hogy rákattintunk a Nézet > Eszköztárak > Szín eszköztár menüpontra. A bal egérgomb segítségével az objektum kitöltőszínét, a jobb gomb segítségével pedig az objektum határolóvonalának színét határozzuk meg.

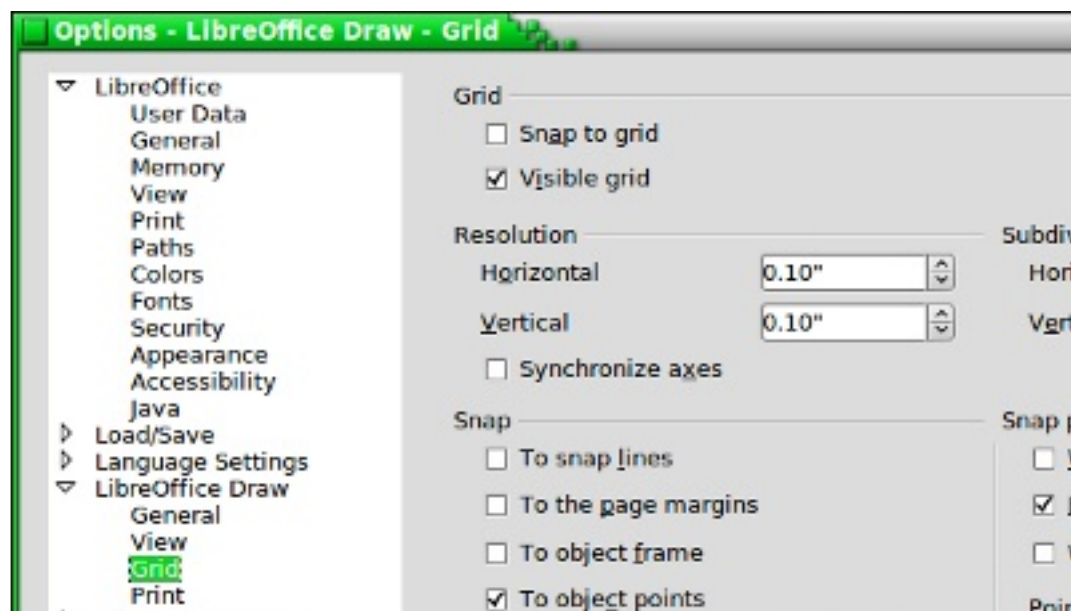
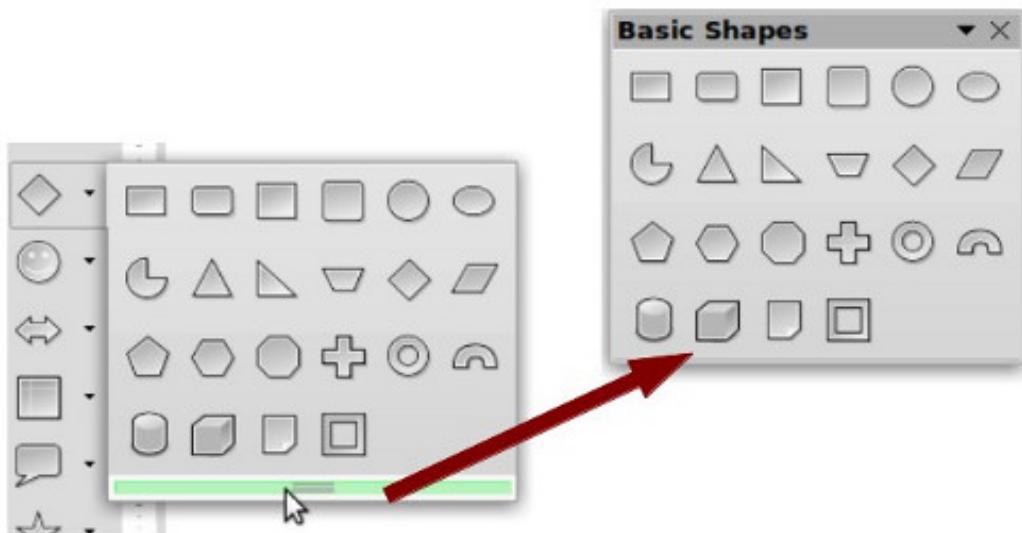
LEVÁLASZTHATÓ ESZKÖZTÁRAK

Sok ikon jobb oldalán egy háromszöget vagy egy nyilat találunk. Ez azt jelzi, hogy az adott elem kiterjeszthető. Ha a nyílra kattintunk,

további lehetőségeket kapunk. Ezeket az elemeket le tudjuk választani az eszköztárról, és lebegő eszköztárat kapunk. Amikor kibontunk egy ikont, a megnyitott ablak alján egy jelet látunk. Ha megragadjuk és vonszolni kezdjük, egy lebegő eszköztárat kapunk. Ez a gyakran használt eszközök esetében válik nagy hasznunkra. A munka végeztével egyszerűen csak be kell zárni a lebegő ablakot a címsorában található bezáró gomb segítségével.

RÁCS, ILLESZTŐVONALAK, ILLESZTŐPONTOK

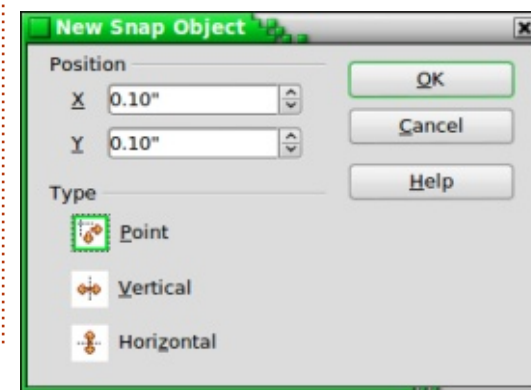
Amikor létrehozunk egy képet, jó, ha van valami támpont, ami segítségünkre van a munka során. A

rács, az illesztővonalak és az illesztőpontok hasznos segítségek. A programot be lehet állítani, hogy hogyan jelenítse meg ezeket a támpontokat.

A rács beállításához a Eszközök > Beállítások > LibreOffice Draw > Rács menüpontot kell kiválasztani. Ha alapértelmezés szerint szeretnéd az objektumaidat a rácsához igazítani, akkor kapcsold be a Rács-hoz illesztés jelölőnégyzetet. Ugyanitt a rácsot alpból láthatóvá teheted. A felbontás témakörön belül a rács vízszintes és függőleges felbontását lehet megadni. Az Albeosztás segítségével megadhatjuk, hogy mennyi hely legyen a vízszintes és függőleges rácspon

jelzései között. A finomabb felbontás pontosabb munkát eredményez. Ennek ellenére, mint a legtöbb esetben, az arany középút jobb, mint a túl sok rácspon alkalmazása. Az Illesztés részben további, illesztéssel kapcsolatos lehetőségeket is be lehet állítani, de azt javaslom, hogy hagyjuk ezeket alapértelmezés szerint kikapcsolva,

és helyette használjuk a Beállítások eszköztárat, amikor szükségünk van rájuk. Az Illesztési tartományt akkor kell beállítani, ha azt szeretnénk meghatározni, hogy milyen távolságra legyünk az illesztőponttól, amikor az objektum illeszkedik hozzá.

A ráccsal ellentétben az illesztőpontokat és az illesztővonalakat akkor kell beszúrni, ha több, pontos illesztési helyre van szükség. Az illesztővonalak hasznosak az objektumok vízszintes és függőleges igazításához is. Az illesztővonal, vagy illesztőpont beszúrásához használjuk a Beszúrás > Illesztőpont vagy vonal beszúrása menüpontot. Az X pozíció a kép bal oldalától, az Y pozíció pedig a kép tetejétől mért távolságot állítja be. A Típus beállítása mind az illesztőpontok, mind a függőleges és vízszintes illesztővonalak esetén érvényes. Úgy is lehet illesztővonalakat létrehozni, hogy kattintunk, és a képre húzzuk azt a vízszintes és függőleges vonalzóról. Egy illesztővonalat úgy törölünk,

hogy rákattintunk, és visszahúzzuk azt a vonalzóra. Egy illesztőpont törléséhez kattintsunk jobb gombbal az adott ponton, és válasszuk ki az Illesztőpont törlése menüpontot.

A BEÁLLÍTÁSOK ESZKÖZTÁR

A Beállítások eszköztár tartalmazza az összes illesztőeszközt. Ha nincs a képernyőn, akkor a Nézet > Eszköztárak > Beállítások menüpont segítségével kapcsolhatjuk be. Az eszköztáron lehet beállítani, hogy a segédletek meg legyenek-e jelenítve, illetve ki és be lehet kapcsolni az illesztőeszközöket. Lehet, hogy szeretnéd rögzíteni ezt az eszköztárat a képernyő tetejére vagy oldalsó részére, mert gyakran van szükség rá, hogy kapcsolgassuk ezeket az eszközöket.

Van még egy segítség az eszköztárban, amelyről nem beszélünk még. Ez a segédvonal. Amikor bekapcsoljuk a Segédvonalak lát-

szanak áthelyezéskor lehetőséget az eszköztárban, és ezt követően mozgatunk egy objektumot, a program szaggatott vonalakat húz az objektum sarkaitól a vonalzókig. A segédvonal tehát egy másik eszköz, amely segítségével pontosan el lehet helyezni az objektumainkat.

ÖSSZEZÉS

A LibreOffice Draw a LibreOffice grafikus alkalmazása. A Draw vektorgrafikus formában menti el a képeket, ezért könnyen felhasználhatjuk a programcsomag egyéb alkalmazásaiban. A Draw különféle eszközök segítségével gondoskodik arról, hogy egyesítse a szöveges és a geometrikus objektumokat a grafikák készítése során. A vizuális segítők segít abban, hogy pontosan helyezzük el az objektumainkat.

A következő LibreOffice Draw leírásban, áttekintjük az alapvető objektumok készítését.

Elmer Perry eddigi működése tartalmaz egy Apple IIE-t, hozzáadva egy kis Amigát, egy nagy adag DOS-t és Windowst, egy jó adag Unixot, mindezt jól összeturmixolva Linuxszal és Ubuntuval.

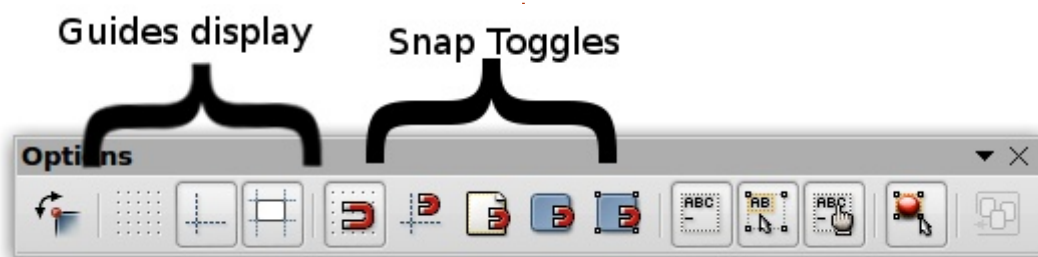

Az Ubuntu Podcast lefedi a legfrissebb híreket és kiadásokat amik általában érdekelhetik az Ubuntu Linux felhasználókat és a szabadszoftver rajongókat. A műsor felkelti a legújabb felhasználók és a legöregebb fejlesztők érdeklődését is. A beszélgetésekben szó van az Ubuntu fejlesztéséről, de nem túlzottan technikai. Szerencsések vagyunk, hogy gyakran vannak vendégeink, így első kézből értesülünk a legújabb fejlesztésekről, ráadásul olyan módon ahogyan mindenki megérti! Beszélünk továbbá az Ubuntu közösségről is, és a benne zajló dolgokról is.

A műsort a nagy-britanniai Ubuntu közösség tagjai szerkesztik. Mivel az Ubuntu viselkedési kódexnek megfelelően készítik, bárki meghallgathatja.

A műsor minden második hét keddjén élőben hallgatható (brit idő szerint), másnap pedig letölthető.

podcast.ubuntu-uk.org

A 2008-ban rendezett bejingi nyári Olimpia hívta fel a tech társadalom figyelmét az IPv6-ra, további emlékeztetőkkel, 2011 június 8-a IPv6 világnap és 2012 június 6-a, amely az IPv6 útrairindításának a napja. Többnyire mindenhol azt az információt kapjuk, hogy a jelenlegi IP (IPv4) címtartomány kifogyóban van, ezért a közeli jövőben használnunk kell az IPv6 címet az internethez való csatlakozáskor.

Természetesen ez nem mindenkit érint. Az internetszolgáltatók nagyon sok országban még nem támogatják natívan az IPv6 szabványt. A legtöbb szervernek még mindig IPv4 hozzáférése van, kivéve az internet nagyjainak, mint Google, Facebook és másoknak. A meglévő hardver (főleg az otthoni felhasználásúak) még mindig csak az IPv4 szabványt támogatják. De a dolgok változnak és alkalmazkodnunk kell. Az átállás egy szép módja a dual-stack mód használata, amely az IPv4 és IPv6 egyidejű használatát teszi lehetővé.

Szerencsénkre, a Debian, Ubuntu

és sok más GNU/Linux disztribúció már idejében felkészült az IPv6-ra. A Linux kernel egész jól kezeli az IPv6-ot, GNU alkalmazások már támogatják az IPv6 szabványt és manapság a széles körben használt felhasználói felülettel rendelkező (GUI) programok is képesek az IPv6 kapcsolatok használatára, sőt, amikor mindkét kapcsolat aktív, akkor az IPv6 részesül előnyben.

Tehát az Ubuntu ideálisnak bizonyul arra, hogy először kapcsolatba lépünk az új IPv6 szabvánnyal.

CSATLAKOZZUNK AZ INTERNETHEZ IPV6 SEGÍTSÉGÉVEL

Feltéve, hogy nincs natív IPv6 támogatott internetkapcsolatunk, szükségünk lesz egy csatorna-átalakító szolgáltatásra. Ez teljesen olyan mint az internetszolgáltató, annyi különbséggel, hogy az IPv4 címmel rendelkezőknek is hozzáférést biztosít az internet csak IPv6 támogatta részéhez. Kialakítunk egy IPv6 csatornát saját számítógépünk és a csatorna-átalakító között, a meglévő IPv4 kapcsolatot hasz-

nálva.

Számos csatorna-átalakító létezik, vannak teljesen ingyenesek és kereskedelmiek is. Ebbe a kategóriába tartozó két szolgáltató a SixXS (<http://www.sixxs.net>) és a Gogo6 (<http://www.gogo6.com>). Mindkét szolgáltatótál a szükséges szoftverek ingyenesek, nyílt forráskódúak és fellelhetőek az Ubuntu csomagok között.

A Gogo6 használatához fel kell iratkoznunk a Freenet6 IPv6 szolgáltatásukra a <http://www.gogo6.com/freenet6/account> weboldalon. Mindegyik szerverük egymástól függetlenül üzemel, ezért jegyezd meg melyikhez csatlakoztál (válaszd azt, amelyik szerinted legjobban elérhető az országodból). Miután megtörtént a regisztráció jóváhagyása fel kell telepítenünk a következő programot:

```
sudo apt-get install gogoc
```

Természetesen használhatnánk bármelyik grafikus felületet a telepítéshez: Synaptic, Ubuntu szoftverközpont vagy Muon.

Kapcsolódás IPv6-hoz

Ezután meg kell változtatnunk a gogoc konfigurációs fájlt: /etc/gogoc/gogoc.conf, frissítsük a felhasználónevet és jelszót arra, amit a szerver adott nekünk, utána újra kell indítanunk a folyamatot az alábbi paranccsal:

```
/etc/init.d/gogoc restart
```

Ezek után látnunk kell a csatornát amikor lefuttatjuk az ifconfig parancsot:

```
ifconfig
```

```
tun      Link encap:UNSPEC
HWaddr 00-00-00-00-00-00-00-00-00-00-00-00-00-00-00-00
          inet6 addr:
2001:db8::101/128 Scope:Global
          UP POINTOPOINT
RUNNING NOARP MULTICAST
MTU:1280 Metric:1
```

Ebben a példában az IPv6 címünk 2001:db8::101. Mivel ez csak egy példa, ezért egyszerű címet választottam, az eredeti IPv6 címek akár 32 hexadecimális számból is állhatnak, amelyeket négy, nyolcas számjegycsoportba írunk.

Amennyiben a SixXS-et választ-

Hogyanok – Kapcsolódás IPV6-hoz

A SixXS számára az aiccu csomagot kell telepítenünk:

Miután aktualizáltuk az aiccu konfigurációs fájlt, frissítettük a felhasználónevet és jelszót amelyet a SixXS adott meg, újra kell indítanunk a folyamatot:

Ezután látnunk kell a csatornát az ifconfig parancs lefuttatásával:

```
sixxs  Link encap:UNSPEC
```

Ez egy kicsit másképp van konfigurálva, mint a a Gogo6 verzió (figyeld meg /128 cím helyett a /64 szegmenscím jelenik meg), és az azonosító is más, „tun” helyett „sixxs”.

Eddig, ha jól mentek a dolgok
Gogo6 vagy a SixXS segítségével

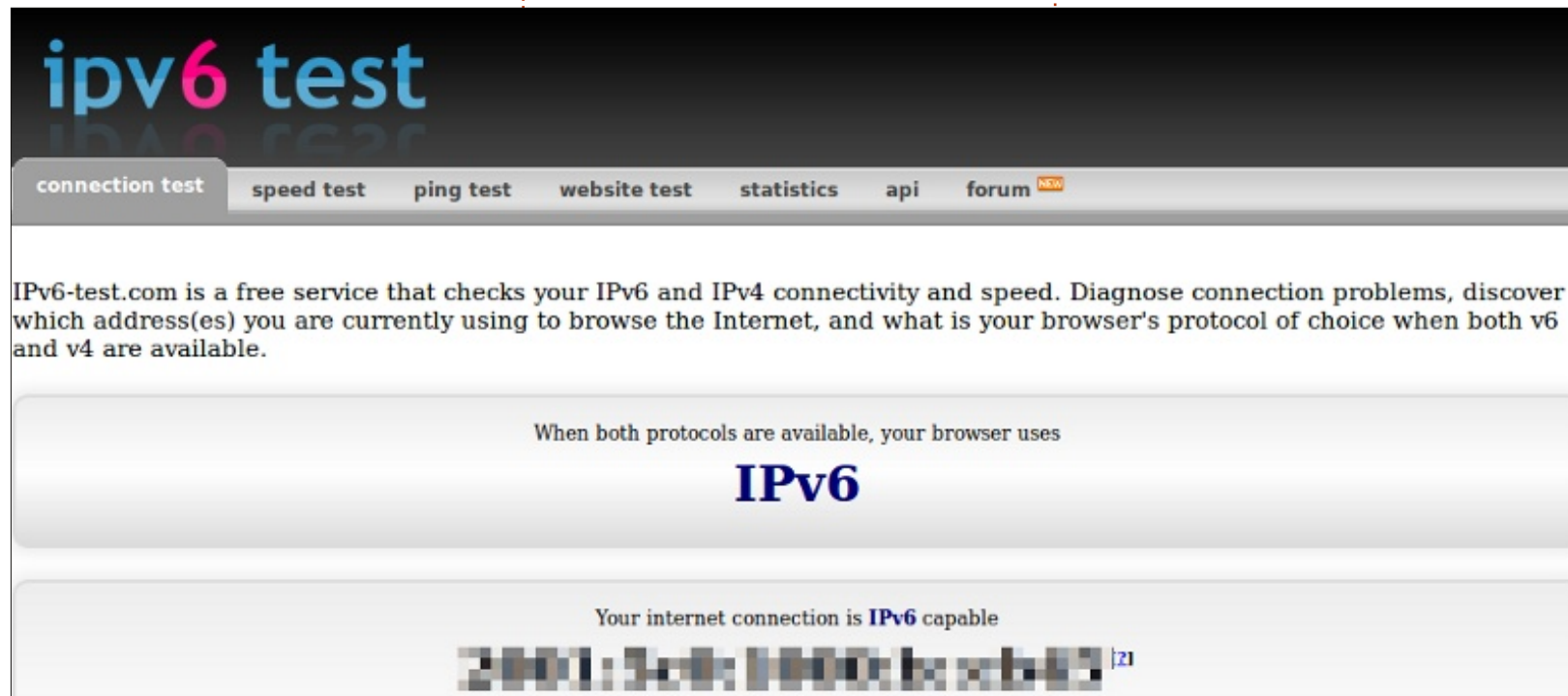
```
host ipv6.google.com
ipv6.google.com is an alias
for ipv6.l.google.com.
ipv6.l.google.com has IPv6
address
2a00:1450:4001:c02::63
```

```
ping6 -c 3 -n ipv6.google.com
PING ipv6.goog-
le.com(2a00:1450:4001:c02::68
) 56 data bytes
64 bytes from
2a00:1450:4001:c02::68:
```

Mivel már IPv6 kapcsolatunk van a WEB-bel, böngészhetjük a csak IPv6 kompatibilis weboldalakat is. Néhány klasszikus oldal, hogy kipróbáljuk az IPv6 kapcsolatot a táncoló teknős

<http://www.kame.net> (csak akkor táncol ha IPv6 kapcsolatunk van) vagy a tesztoldalak a

<http://www.test-ipv6.com> és <http://www.ipv6-test.com>.

AZ IPV6 NEHÉZSÉGEI ÉS AZ UBUNTU

Kettős kapcsolatot üzemeltünk be: IPv4 és IPv6. A számítógépünk direkt kapcsolódik az Internethez, IPv4-gyel a megszokott internet-szolgáltatón keresztül, és indirekt módon az IPv6-os internethez, csatorna átalakító segítségével.

Amennyiben nem állítottuk volna be a csatornát, a számítógépünknek egy, IPv4-gyel működő kapcsolata lenne, nem lenne IPv6.

Mivel a modern operációs rendszerekben IPv6 az alapértelmezett beállítás ez apróbb zűrzavarokhoz vezetett. Sok alkalmazás képes a dual-stack, kettős kapcsolat kezelésére, de előnyben részesítik az IPv6-ot, amennyiben ez létezik, ha ez nem lehetséges akkor visszaváltanak IPv4-re. Más alkalmazások ezt nem kezelik jól és ez néha késleltetéshez vezet, ami zavarja a felhasználókat. Egyes alkalmazások olyan hibaüzenetet dobnak, hogy „nincs internetkapcsolat” – természetesen az IPv4-kapcsolat tökéletesen működik.

Ezek már többnyire javított hibák az Ubuntu szoftvereiben de korábbi verzióknál néha szükséges

volt az IPv6 kernelszintű kikapcsolása. Egyik lehetőség az ipv6 kernelmodul letiltása, ezt Robert Clipsham is megemlíti az FCM hetedik számában. Egy másik lehetőség a frissebb kerneleknél, hogy leállítjuk az IPv6-ot a proc interfészen keresztül:

```
echo 1 >
/proc/sys/net/ipv6/conf/all/disable_ipv6
```

Bárhogy is van, ezek a nehézségek már nem kellene előjöjjenek Ubuntu alatt, akármelyik alkalmazásnak, bármilyen sorrendben képesnek kell lennie csatlakozni az internethez egyik vagy másik kapcsolaton keresztül. Nem úgy, mint más operációs rendszerekben, főleg a kereskedelmi szoftverekben.

VILÁGSZERTE ELÉRHETŐ CÍMEK

Az IPv6 előnye, hogy a hálózati címfordítás (NAT) és az IPv4-ben mindenhol jelenlevő magáncímek nincsenek használva. Ennek az az oka, hogy olyan sok publikusan elérhető IPv6 cím van, hogy nem szükséges újrahasználni őket, mint privát címek, amelyeket nem lehet átirányítani az interneten.

Ennek a következménye, hogy azok a számítógépek amelyek IPv6-tal csatlakoznak a hálózathoz, az internet bármely pontjáról elérhetőek. Semmi sem áll közénk és a vad világ közé.

Ez ugyanakkor előny is lehet. Vegyük azt a példát amikor néhányunknak, akik el szeretnénk érni

az otthoni számítógépünket, számos akadályt kell leküzdenünk. Vagy, hogy munkahelyi gépünkhöz csatlakozzunk otthonról (igaz a rendszergazdák ezt rosszállóan nézik és ez így van jól). Az IPv4 esetén, meg kell nyitnunk egy portot a routerünkön, hogy a külső belépést engedélyezzük, és aktiválnunk kell a Cél NAT-ot(DNAT), hogy azok a csomagok amelyeket a router külső címére küldünk továbbítódjanak a megfelelő, belső számítógéphez. Ezt az összetett beállítást a rendszer biztonságát figyelembe véve kell létrehozni.

Az IPv6-tal és világszerre elérhető címekkel erre nincs szükség. Például, az otthoni számítógépem globális címe 2001:db8::101 és fut az Apache webszerver, az otthonomon kívülről, az ottani számítógépemhez kapcsolódhatok, akármely böngészőbe írva az alábbi elérési útvonalat: [http://\[2001:db8::101\]](http://[2001:db8::101]). Ha egy személyes levelezőszervert állítottam be, az is direkt módon elérhető és tudok e-maileket fogadni a hálózatról.

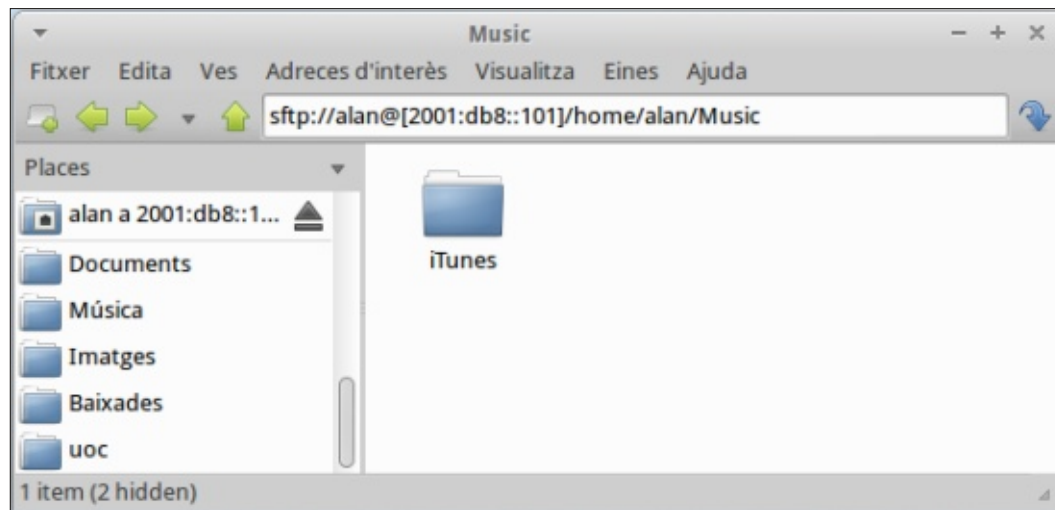
A számítógépeink direkt elérése ugyanakkor komoly biztonsági kockázat. Tehát nagyon óvatossá kell lennünk, hogy milyen forgalmat engedünk be.

Annak érdekében, hogy megvédjem az otthoni számítógémem az IPv6 címet használhatom SSH vagy OpenVPN (virtuális privát hálózat – VPN) beállítására. Így bármely protokollon teljes kommunikáció jöhet létre egy kódolt és hitelesített csatornán. Még akkor is ha valaki látná a csomagjaimat amint áthaladnak, nem képesek azokat visszafejteni és megnézni a bennük lévő adatot. Tehát, erős érvünk van a biztonságos VPN beállításáért de még biztosítanunk kell, hogy a szolgáltatásaink nem érhetőek el direkt módon az internetről hanem csak a VPN kapcsolaton keresztül.

Természetesen az Ubuntu-nak minden szükséges eszköze megvan a tárolókban a szerver- és kliensoldali VPN beállítására. A megfelelő programok az ssh-server, openvpn és network-manager-openvpn, de mint mindig, vannak más alternatívák is.

Szerencsére a Linux-kernelben lévő tűzfal jól végzi a munkáját, ha megvannak a helyes beállítások. Ennek a parancssori formája nem a bátortalanoknak való, mert viszonylag könnyű egy-két szabályt kihagyni és a rosszfiúk dolgát máris megkönnyítettük, vagy ha túl óvatosak vagyunk akkor magunkat is

kizárhatjuk. Tehát egy felhasználói felület használata a kezdetben bölcs döntés lehet.

Amennyiben olyan szolgáltatásokat szeretnénk beállítani, amelyet barátainkkal is meg akarunk osztani – vagy csak magunkkal – tartunk észben, hogy milyen biztonsági következményei lehetnek egy nyitott portnak. Különleges figyelmet kell szentelni a belépés biztonságára, főleg olyankor amikor keyes adatot lehet elérni, például fájlmegosztáskor. Ha csak el szeretnénk érni fájljainkat amíg úton vagyunk, valószínűleg az SFTP a legegyszerűbb szolgáltatás amit használhatunk. Mindössze annyit kell tennünk, hogy telepítjük az openssh-server csomagot az otthoni gépünkre. Ezután bármely fájl-

menedzserből elérhetjük azt, amelyik ismeri az SFTP protokollt (pl. Gnome Nautilus), az alábbi URL-t használva: `sftp://felhasználó-név@server_cím`

Mivel az SFTP valójában SSH-ra épül, viszonylag biztonságosnak tekinthető, főleg ha nem jelszóval,

hanem csak publikus tanúsítvánnyal férhető hozzá és használható.

Az utcai harcosok számára jó pár iOS és Android alkalmazás létezik amely képes SSH és SFTP kapcsolatok használatára. Ellenben, ha az Ubuntu-t választod a telefonodra vagy a tabletedre, akkor a megfelelő kliensszoftver kiválasztása csak a személyes igényeden múlik.

Alan számítástechnikát tanít az Escola Andorrana de Batxillerat-on. GNU/Linux előadásokat tartott az egyetemen és jelenleg GNU/Linux rendszeradminisztrációs képzést tart a Katalán Nyílt Egyetemen (UOC).

The KAME project

1998.4 - 2006.3

Dancing kame by [atelier momonga](#)

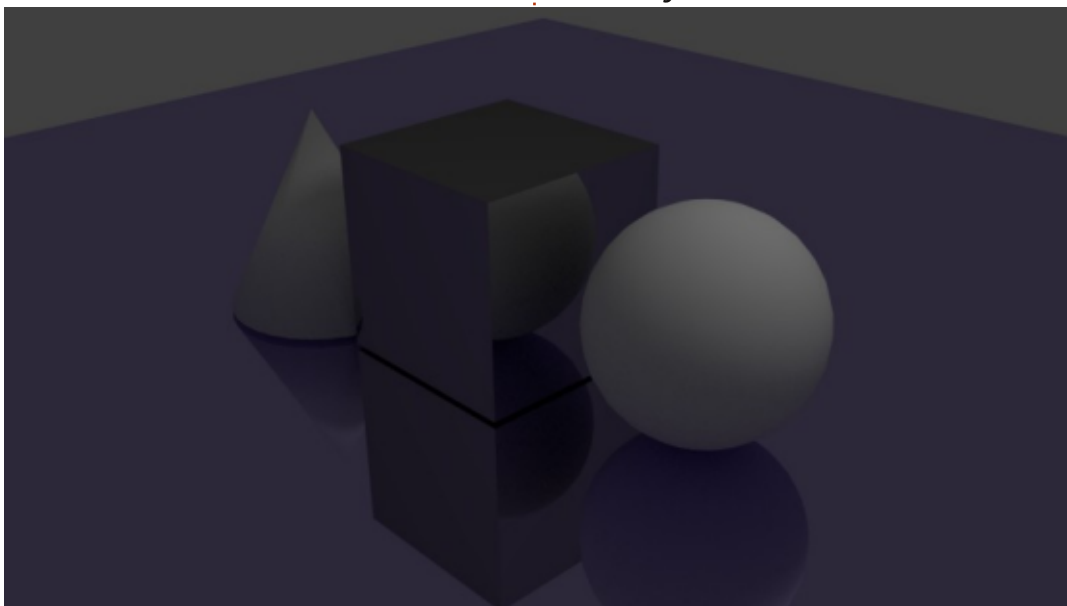

Az elmúlt hónapban a Cycles Renderrel összeállítottuk a lenti képet.

Most pedig készítsünk egy hasonló grafikát a Blender motorral.

Az első, ami azonnal feltűnik (legalábbis nekem), az árnyékok. A Point lámpa által vetett árnyékok szinte feketék a Blender renderrel. A jelenség oka, hogy a Blender renderer csak a lámpa által kibocsátott fényt használja. Ez nem realiztikus, hiszen a valóságban minden tárgy kibocsátja vagy visszaveri a fény egy részét.

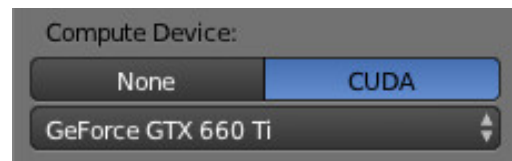
Másrészről a Cycles renderer az összes környező tárgy fényét kiszámolja. A kúpot alaposabban meg nézve látható, hogy a kocka árnyéka (a Blenderben megfigyelttel ellentétben) egyenletesen halványul, a talaj tükröződő, a kocka pedig fényes, fémes felületű.

Van még egy döntő, technikai különbség a Blender és Cycles között.

Navigálj a File-> User Preferences -> System menühöz.

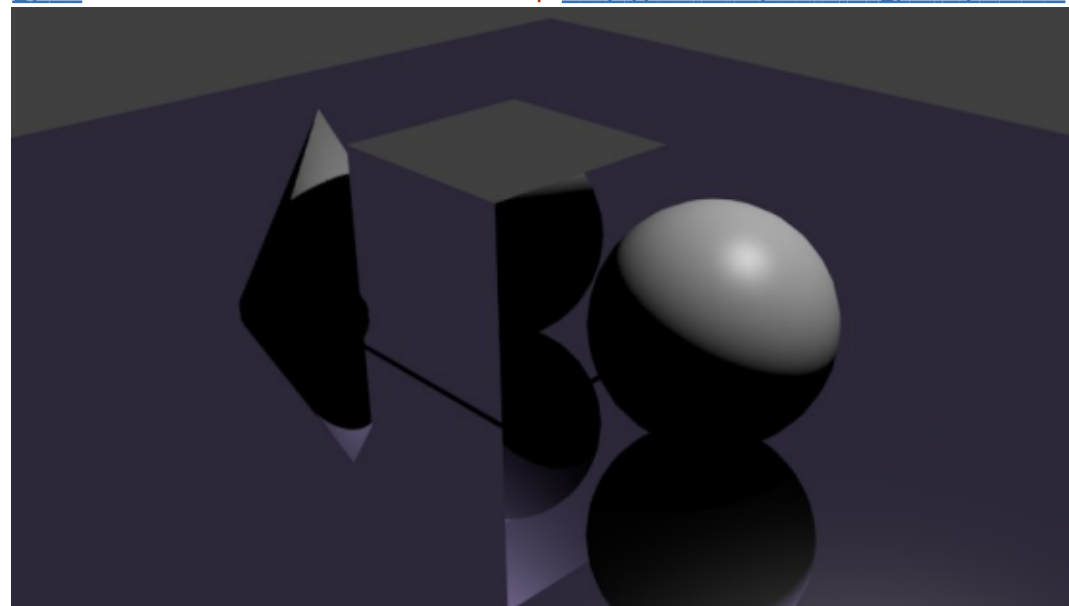
A System fül bal alsó sarkában a Compute Device résznél ellenőrizheted, hogy a számítógép rendelkezik-e Nvidia CUDA támogatással.

Az én GPU-m rendelkezik, így engedélyezhetem ezt a funkciót. A hivatalos CUDA támogatás-oldalon utánanézhetsz a videokártyádnak: <https://developer.nvidia.com/cuda-gpus>

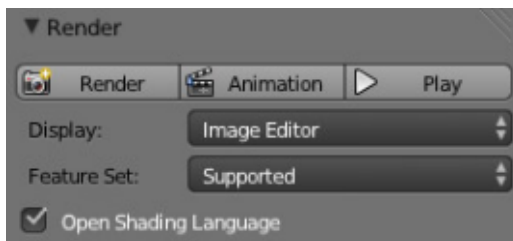
Ha olyan szerencsés vagy, hogy Nvidia CUDA kártyád van, az imént említett Computer Device pontnál ÉS a Properties panel Render Tab -> Device -> GPU Compute menüben engedélyezd, így az összes erőforrást bevetheted a rendereléshez.

A Cycles képes a rendereléshez GPU CUDA magok használatára, így sokkal gyorsabb, mintha a CPU-t alkalmazná. A CUDA-ról a wikipédián olvashatsz: <http://en.wikipedia.org/wiki/CUDA>

Ha nincs CUDA GPU-d, használhatod az Open Shading Language opciót is, habár ez egy kicsit bugos, ezért jelenleg még nem ajánlom a rendereléshez. Van egy olyan érzésem, hogy a közeljövőben ez a módszer sokkal gyorsabb lesz, mint a CUDA renderelési folyamat.

Ennyit a technikai dolgokról.

Nézzük a Cycles egy másik nagy-szerű funkcióját! Nyisd meg a múlt hónapban elkezdett .blend fájlt, vagy készíts egy újat! Ne felejtse el a felső menüsávban a Cycles Rendert kiválasztani!

Az egyik 3D nézet ablakot állítsd át, hogy a renderelt eredményt mutassa!

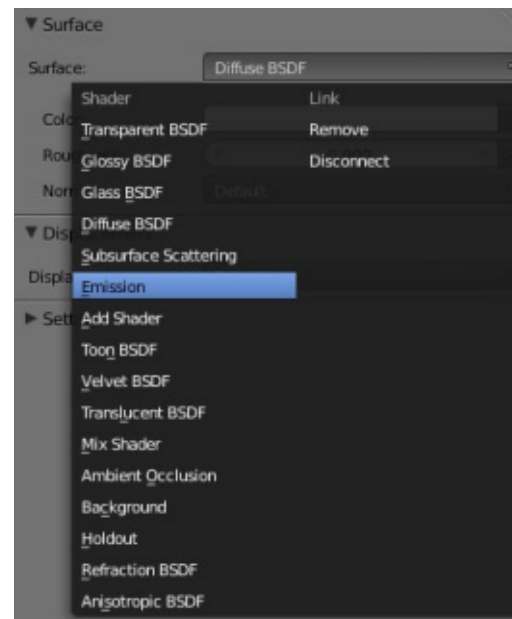

Jelöld ki a gömböt, és a Properties panelen a Surface menüben a Diffuse BSDF helyett válaszd az Emission shadert!

Az előnézet ablakban ellenőrizheted, milyen szuper effektet hoztunk létre. Beállíthatod a tárgy által kibocsátott fény színét (Color)

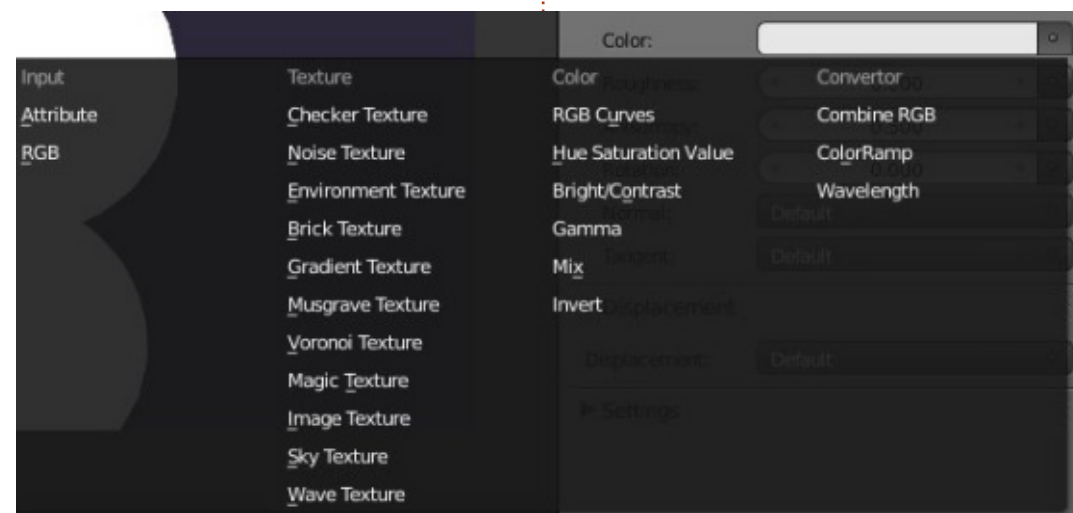
és erősségét (Strength) is. Minden egyes shader paraméterét (például a textúrát) megváltoztathatod, ha a szín és az erősség érték melletti kis pontra kattintasz.

Jelöld ki a fémes kinézetű kockát, kattints a szín melletti pontra, és állítsd a textúrát Brick Texture-re! A 3D nézet ablakban láthatod a végeredményt. Kísérletezz több textúrával is, válassz közülük egy neked tetszőt!

Tipp: a kis pontot minden shadernél megtalálod, nem csak az Emissionnél. Személy szerint nagyon hasznosnak tartom, hogy ilyen gyorsan hozhatok létre érdekes anyagokat.

Egy másik érdekes shader a Mix Shader. A nevéből könnyen kitalálhatod, hogy más shaderek keverésére használható. Pontosabban két másik shader keverésére. Jelöld ki a kúpot, és a Diffuse BSDF

helyett válaszd a Mix shadert! Rendelj a kúphoz egy Glass és egy Diffuse, vagy egy Glossy és egy Anisotropic shadert! A Fac paraméter értékének változtatásával a második shader arányát állíthatod be (0.000 = 0%, 1.000 = 100%).

Ellenőrizd az eredményt az előnézet ablakban, a beállításokat változtasd kedved szerint!

Még egy dolgot említenék ebben a nagyon rövid Cycles bemutatóban, mégpedig a síkok használatát lámpák helyett.

A legtöbben síkokkal dolgoznak a jelenetek megvilágításához a Blenderben és a Cyclesben. Nem is vitatkoznék velük, hiszen ez sokkal valóságosabb megvilágítást eredményez.

Jelenleg itt tartok.

E hónapban tekintsétek meg a lenti linken három ember és a Blender gyönyörű munkáját. <http://vimeo.com/68010380> (A gratuláció Javier Trapiellának, Baol Bardot Bulsarának és Robert Greennek jár.)

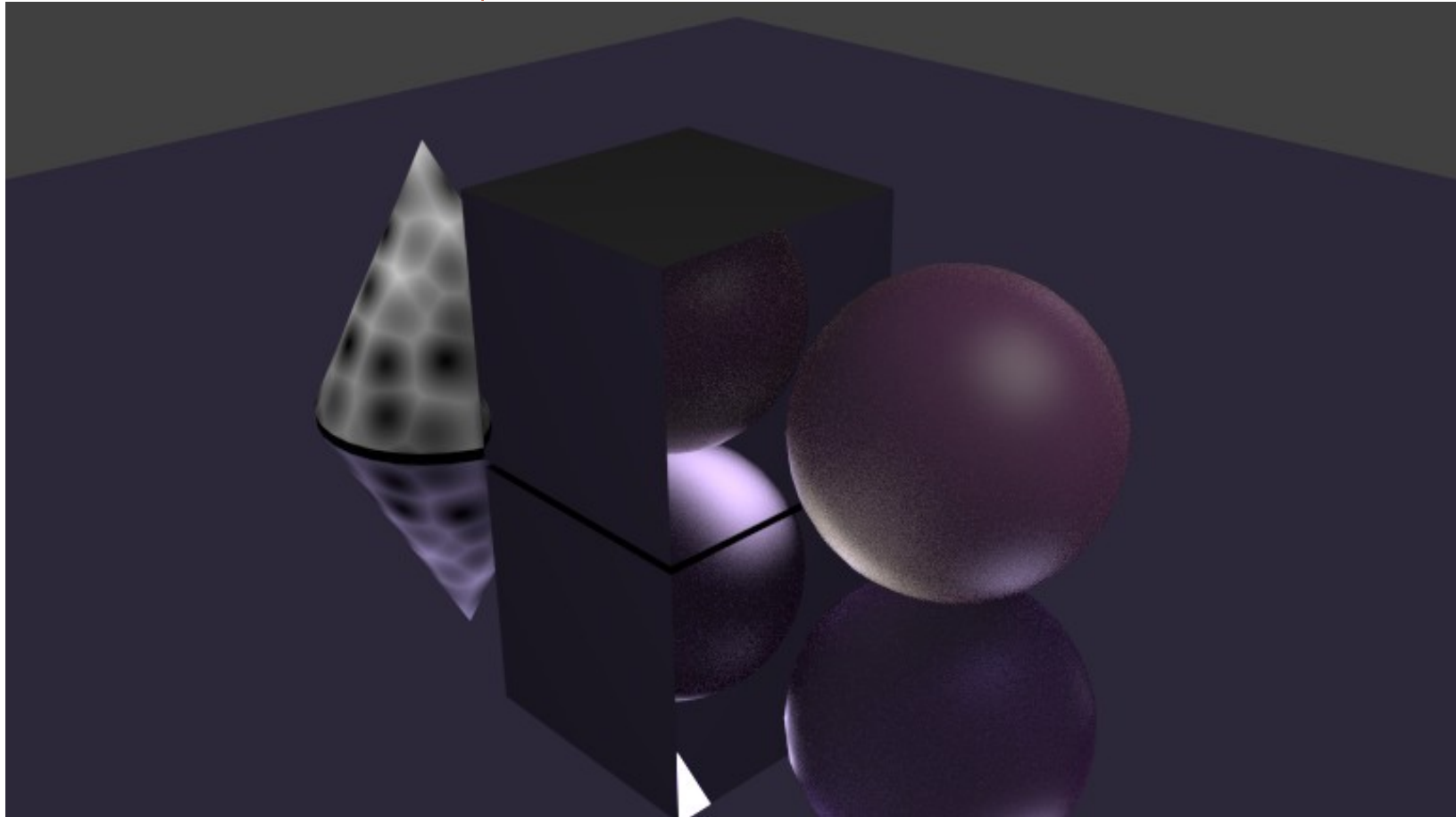
Látogassátok meg a www.blendernews.org oldalt is,

nevezetek, osszátok meg munkáitokat több ezer művésszel!

http://blendernews.org/xe/?mid=Feature_Articles&document_srl=1274

Nicholas Görögországban él és dolgozik. Egy utómunkával foglalkozó cégnél tevékenykedik hosszú évek óta. Néhány hónapja Ubuntura váltott, mivel „az gyorsabban renderel”. E-mail: blender5d@gmail.com

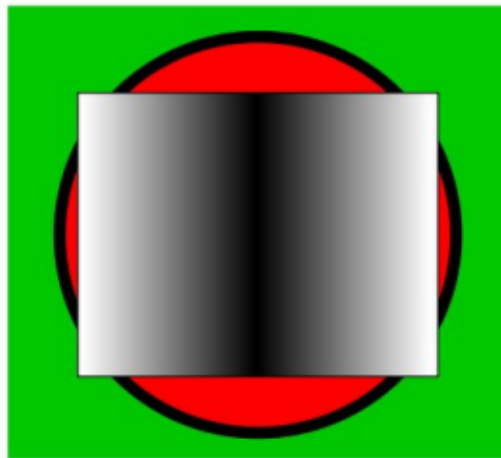
Az átlátszóság, ill. az ellentéte, a homályosság (átlátszatlan-ság) alapvető fogalom az Inkscape-ben, annyira, hogy ez volt az egyik nyitó témája ennek a sorozatnak. A 3. részben ismerkedhettünk meg az állapotsoron található, átlátszat-lanságot állító forgódobozzal. Ezzel a dobozzal tudjuk beállítani egy adott objektum vagy akár több objektum átlátszóságát.

Ha azt akarjuk, hogy egy adott objektumnak legyen változó átlátszósága – mondjuk az egyik oldalán még teljesen átlátszó, a másik oldalán viszont már teljesen átlátszatlan – akkor a színátmenet segítségével meg tudjuk határozni azt, hogy mennyire töltse ki az átlátszatlan-ság az adott objektumot, illetve az ecsetvonások irányát. De mi van akkor, ha egyszerre több objektumnál akarjuk beállítani az átlátszóságot? Megtehetjük, hogy egyenként beállítjuk minden egyes objektumnál az átlátszóságot, de ha egyszerre sokkal dolgozunk, akkor a művelet nagyon hamar fárasztóvá fog válni.

A megoldás erre a maszkolás. Ez

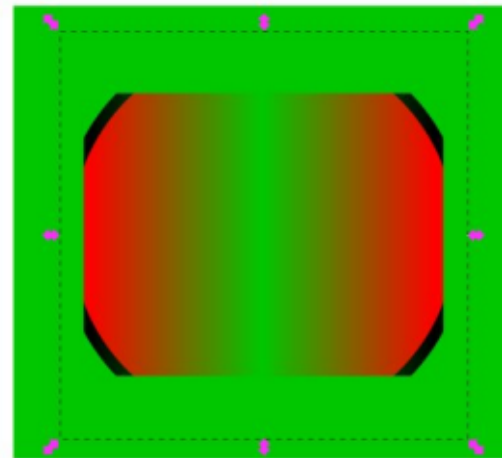
egy olyan technika, amely szürkeárnyalatos képet használ az átlátszatlan-ság meghatározásához. Ha az adott képen található bármilyen fehér felület, akkor az a maszkolt képen átlátszatlan-nak fog megjelenni, a fekete részek pedig teljesen átlátszónak. A köztes szürke felületek az átlátszóság különböző skáláját mutatják.

Nézzünk egy példát. Ezen a képen elhelyeztem egy piros kört egy zöld háttér tetején. Azért választottam a zöld háttérrel, mert így sokkal tisztábban fog látszani az effekt. A kör tetején van egy fehér-fekete-fehér színezetű téglalap. Ha

ezt a téglalapot használjuk a kör maszkolásához, akkor az eredmény egy levágott kör lesz, mely átlátszatlanból átlátszóvá válik, majd ismét átlátszatlan-ná.

Figyeljük meg, hogy a maszkon kívül minden más le van vágva. Ezért a maszkolást lehet akár annak a levágásnak az alternatívájaként is használni, melyet az előző részben ismertettünk. Rajzoljuk a maszkot teljesen fehérre – vagy akár a fehér és a fekete jól elkülöníthető árnyalataira – és a maszkolt objektum azon részei, melyek a maszkon kívül helyezkednek el, vagy amelyek feketére vannak szí-

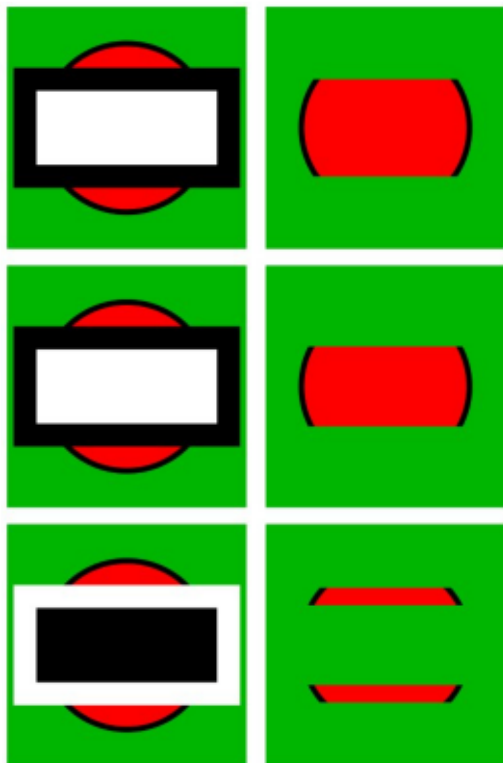
nezve, mind le lesznek vágva. Rendszerint azt szoktam javasolni, hogy inkább a levágást használjuk, mint a maszkolást, főleg ha csak egy levágott részt akarunk, de ahogy a cikk a lentiekben ismerteti, van, amikor a maszkolás jelenti az egyszerűbb megoldást.

Emlékezhetünk, hogy az objektum levágásakor a kitöltésnek és az ecsetvonásoknak nincs jelentősége a végeredmény szempontjából. A maszkolás esetében viszont pont az ellentéte az igaz: az egyes pixellek színe számít az effektezéskor, így a kitöltésnek és az ecsetvonásoknak különös jelentősége lesz.

Azt mondtam volna, hogy pixel? Vektorformátumban? A gyakorlatban elég ritkán fordul elő, hogy SVG-fájlt használunk egyszerű vektorformátumban. Ha SVG-formátumot szeretnénk látni a képernyőn, vagy akár ki akarjuk nyomtatni lézer- vagy tintasugaras nyomtatóval, akkor ezek végső soron mind pixelekké lesznek lebontva. A maszkolás ebben az utolsó munkamenetben történik, így még ha a maszk vektorobjektumokból is te-

vődik össze és az adott objektum is vektorként lesz maszkolva, a végeredmény valójában annál a pontnál generálódik, amikor a vektorok egy-egy pixellé állnak össze a képernyőn vagy nyomtatásban.

Egy vastagon kiszínezett négyszög esetén (melyet ráadásul szigorúan fekete-fehérre színeztünk) roppant egyszerű meglátni a különbséget a levágás és a maszkolás között. A lenti képeken a négyszöget levágáshoz használtam. Láthatjuk, hogy a végeredmény a középső ecsetvonáshoz van igazítva. A má-

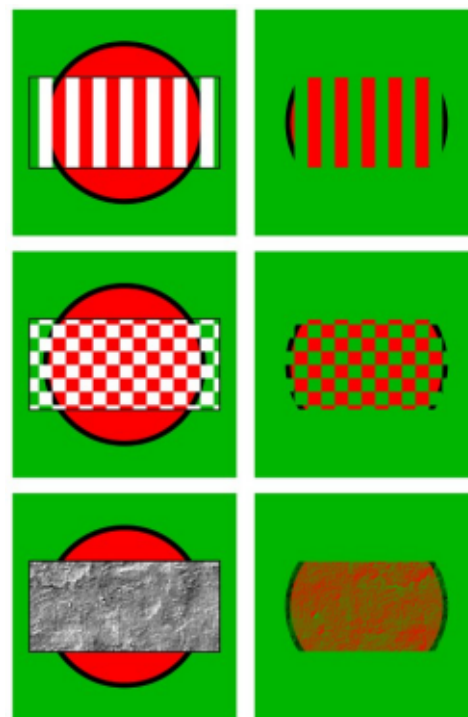

sodik és harmadik ábra a négyszöget mint maszkot mutatja úgy, hogy csak a fehérre festett részek látszanak, a feketék teljesen átlátszóak lettek. Különösen az utolsó ábrán látszik, hogy az ecsetvonásnak ebben mekkora szerepe van.

Mostanra már láthatjuk hogy a levágás és maszkolás lényegileg ugyanaz, így talán nem meglepő, hogy az Inkscape ugyanazt a felhasználói felületet kínálja mindkét művelethez. A különbség csupán annyi, hogy levágáskor a maszkolandó objektumnak kell legfelül lennie (a 'z' tengely értelmében). Majd kiválasztjuk a két objektumot és rákattintunk a Set Mask-ra a megfelelő menüben (vagy pedig Object > Mask > Set - a főmenüben). A maszk törlése hasonlóan egyszerű: kattintsunk a Release Mask-ra a megfelelő menüben, vagy a főmenüből Object > Mask > Release. Akárcsak levágáskor, itt is lehet szerkeszteni a maszkot a csomópont (node) eszközzel anélkül, hogy előtte törölnünk kellene, bár általában nincs sok értelme, mert csak a körvonalakat tudjuk szerkeszteni, a színeket nem.

Ahogy láthattuk, a maszk szürkeárnyalatos színátmenettel jelenik meg, így nagyjából meg tudjuk ha-

tározni a maszkolt objektum átlátszóságát. Arra is emlékezhetünk, hogy az Inkscape Fill & Stroke menüjében egy rakás fekete-fehér mintát láthatunk, emellett nem egy szürkeárnyalatos bitmap kitöltő mintát. Ezek korábban talán nem tűntek túlságosan kielégítőnek, de mivel monokróm színűek, így maszk gyanánt kitűnően használhatóak.

A sakktáblaminta remek példa arra, amikor sokkal egyszerűbb maszkot használni, mint levágást. Természetesen levágással is működik, csak jóval körülményesebben és valószínűleg nem éri meg az idő-

és energiatöbbletet. Ha alaposabban megnézzük a sakktáblát, láthatjuk, hogy nem kizárólag fekete és fehér kockákból áll, hanem fehérek és átlátszókból. Ezzel a trükkel sokkal jobban lehet látni, hogy az adott objektum mely részei látszódnak majd maszkolás után: a fehér részek láthatóak maradnak, míg az átlátszókat a program kivágja. Az átlátszatlan fehér terület szürkeárnyalatos effektet kap. Meglehet, első pillantásra nem különösebben tűnik hatékonynak az, hogy pont azokat a részeket takarjuk el, amiket meg akarunk tartani és azok a részek látszanak, melyeket el akarunk rejteni, de az SVG eleve így működik, ezért nincs ez másképp Inkscape-ben sem.

Mivel a levágott részeket be lehet határolni úgy, hogy „mindaz, ami a határvonalon belül, ill. kívül van”, így használhatunk akár egyetlen vágást vagy objektumot a kivágandó forma meghatározásához. A maszkolás ugyanakkor kizárólag a pixel színére szorítkozik, így gyakorlatilag nem számít, hogy a maszk egyetlen objektumból vagy egy nagyobb objektumcsoportból áll. Így egészen különleges és összetett szín- és formaegyvelegeket hozhatunk létre, mely nem működne, ha az egyes objektumokkal

egyenként akarnánk dolgozni.

A fenti példán egy csoportba tömörítettünk különböző objektumokat maszkoláshoz. Viszont adtunk hozzá némi fekete-fehér színt is, mely „felülírja” a mintát extra átlátszósággal és átlátszatlansággal. Amit meg kell jegyeznünk, az az, hogy ahol a fekete és a fehér vonal metszik egymást, ott a maszkolt objektum átlátszó lesz, mert a fekete vonal van a fehér tetején és nem fordítva. Az, hogy a csoporton belül mi található, lényegében nem számít, a végső pixelek színe számít egyedül. Lehet, hogy nem ez lesz a világ legnépszerűbb absztrakt ábrázolása, de maszkolás nélkül sokkal nehezebb lett volna ezt így megrajzolni.

Maszkolással egészen összetett módon lehet használni a vágást és az átlátszóságot, legjobban mégis akkor lehet ezt használni, ha egy adott képen ki akarjuk satírozni a körvonalakat (feathering) úgy, hogy beleolvadjanak a háttérbe. Ebben az esetben csak annyit kell tennünk, hogy a maszk design-ja egy fehér ellipszis legyen alaposan elsatírozott körvonalakkal, mint ahogy az alábbi, egészen szokatlan üdvözlőlapon is látszik.

A cikkben a maszkokat úgy írtam le, mint szürkeárnyaltos képeket. Ez nem fedti teljesen a valóságot: a maszk bármilyen színek kombinációjából állhat. A helyzet viszont az, hogy ha nem feketét és fehérét használunk, akkor az eredeti objektum színei a szürke leg-

különbözőbb árnyalataival fognak megjelenni, az eredeti színüktől függően. Emiatt nehéz lenne előre meghatározni a végeredmény pontos színét, ezért javaslom, hogy használjunk szürkeárnyalatot maszkoláskor, lehetőleg minden esetben.

Mark 1994 óta Linux-felhasználó. Inkscape-pel készíti képregénysorozatait, a „The Greys”-t és a „Monsters, Inked”-et. A képregények ezen a linken láthatóak: <http://www.peppertop.com/>

SEASON'S
GREETINGS

Irányelvek

Az egyetlen szabály, hogy a cikknek **valahogy kapcsolódnia kell az Ubuntuhoz, vagy valamelyik változatához – Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb.**

Szabályok

- Nincs korlátozva a cikk terjedelme, de a hosszú cikkeket több részre bontva közöljük sorozatban.

- Segítségül olvasd el a **Hivatalos Full Circle Stílus Iránymutatást** a <http://url.fullcirclemagazine.org/75d471>

- A cikket bármilyen programmal írhatod, én ajánlom a LibreOffice-t, de a lényeg: **ELLENŐRIZD A HELYESÍRÁST ÉS A NYELVHELYESÉGET!**

- A cikkedben jelöld meg, hogy hová szeretnél elhelyezni képet, úgy, hogy egy új bekezdésbe írod a kép nevét, vagy ágyazd be a képet, ha ODT (OpenOffice) dokumentumot használsz.

- A képek JPG típusúak legyenek,

800 pixel szélességnél ne legyenek nagyobbak és alacsony tömörítést használj.

- Ne használj táblázatot vagy *dőlt, kövér* betűformázást.

Ha a „Fókuszban” rovathoz írsz, kövesd az itt látható irányelveket.

Ha kész vagy elküldeni a cikket, akkor ezt e-mailban tedd az: articles@fullcirclemagazine.org címre.

Fordítóknak

Ha szeretnéd saját anyanyelvredre lefordítani a magazint, küldj egy e-mailt a ronnie@fullcirclemagazine.org címre és adunk hozzáférést a nyers szövegekhez. Ha kész a PDF, akkor feltöltheted a Full Circle Magazin weboldalára.

Hogyan írjunk a Full Circle-be

FÓKUSZBAN

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról, alkalmazásokról írsz, légyszíves érthetően írd le a következőket:

- a játék nevét
- ki készítette a játékot
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltéséért?
- hol lehet beszerezni (letöltési-, vagy honlapcím)
- natív Linuxos program, vagy kell-e hozzá Wine?
- hogyan osztályoznád egy ötös skálán?
- összegzés a pozitív és negatív véleményről

Hardver

Ha hardverről írsz, világosan írd le:

- a hardver gyártója és típusa
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata közben fellépő hibákat
- könnyű működésre bírni Linux alatt?
- kell-e hozzá Windows driver?
- hogyan osztályoznád egy ötös skálán?
- összegzés a pozitív és negatív véleményről

Nem kell szakértőnek lenned, hogy cikket írj – írd azokról a játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket mindennap használsz.

Online
BACKUP

Secure
SYNC

Easy
SHARING

Whether you need to access a document you have stored on a remote server, synchronize data between a Mac, Windows or Linux device, share important business documents with your clients, or just rest easy knowing all of your data is safely, securely, and automatically backed up - SpiderOak's free online backup, online sync and online sharing solution can handle all your needs!

SpiderOak offers a different approach to online backup by combining a suite of services into one consolidated tool - free online backup, synchronization, sharing, remote access, and storage. This difference is further measured in our zero-knowledge privacy policy - the first one ever employed in this setting. Our flexible design allows you to handle data from any operating system (Mac, Windows and Linux) or location (external drives, network volumes, USB keys, etc...) using just one centralized account.

- ➔ Access all your data in one de-duplicated location
- ➔ Configurable multi-platform synchronization
- ➔ Preserve all historical versions & deleted files
- ➔ Share folders instantly in web ShareRooms w / RSS
- ➔ Retrieve files from any internet-connected device
- ➔ Comprehensive 'zero-knowledge' data encryption
- ➔ 2 GBs Free / \$10 per 100 GBs / Unlimited devices

<https://spideroak.com>

Download mobile clients
for **iOS & Android**

JOIN SPIDEROAK NOW
Get 2 Free GBs

Get 25% off any SpiderOak package
with the code: **FullcirclemagFans**

Kérdezd az új fiút

írta: Copil Yáñez

Sziasztok! Üdv ismét mindenkinek a „Kérdezd az új fiút”-ban.

Ha felmerül benned bármilyen egyszerű kérdés, és azt gondolod, hogy az Ubuntu Bug #1 valamiféle repülő rovar, akkor írd nekem a copil.yanez@gmail.com címre.

A mai kérdésünk:

K: Hogyan tudnám az androidos telefonomat az ubuntu asztali gépemhez csatlakoztatni?

V: Erre tessék, Mr. Bond! A Q csapat kidolgozott néhány újfajta játékszer Önnök. Mit szól ehhez? Ez egy martinishakerbe oltott elektrosokkoló. Nem tetszik? Hát akkor, mondjuk egy kézibilincsbe rejtett sokker? Vagy egy elektrosokkolóba rejtett sokkoló esetleg? Tudom, tudom, ez így nem különösebben fantáziadús. Sajnálom, uram. Mostanában kicsit szűkösen vagyunk anyagilag.

Semmi sem árulkodik jobban arról, hogy titkon „Daniel Craig vagy Jennifer Garner akarsz lenni”, mint hogy csatlakoztatni szeretnéd a mobilodat az ubuntu asztali gé-

pedhez. Gondolj csak bele, mi lenne, ha ezt Hollywood csinálná? Lépcsőzetesen megjelenő ablakok és képernyők serege mellett szemmozgást követő, digitális, fejmagasságú kijelzők és virtuális billentyűk lennének, amelyeket a levegőben kellene nyomkodni, amitől az ürge tisztára úgy nézne ki, mint egy bekokozott karnagy.

Egy röpke kitérő: hogy a túróba' lehetséges az, hogy az összes hollywood-i filmben az emberek olyan virtuális felhasználói területet használnak, ami ott lebeg az orruk előtt? Én már attól kinyíffanok, ha fel kell emelnem a karomat, és ki kell kapcsolnom a monitort. Nem-hogy az ellenség szervereit nem lehet rajtuk meghekkelni, de egy emailt megírni is lehetetlen ezeken! Hollywoodban ENNYIRE nincsenek ergonómia szakértők? Oké, offtopic vége.

Szóval, az Ubuntu-féle módszer egyszerű és szexi. Na, nem szó szerint szexi, mert ha csatlakoztatod a telefonod, attól még nem fogsz tudni randit fixálni Halle Berryvel vagy Javier Bardemmel. De Miss Linux Kernel 2013-at még lenyűgözheted vele, a kósza ludditákat

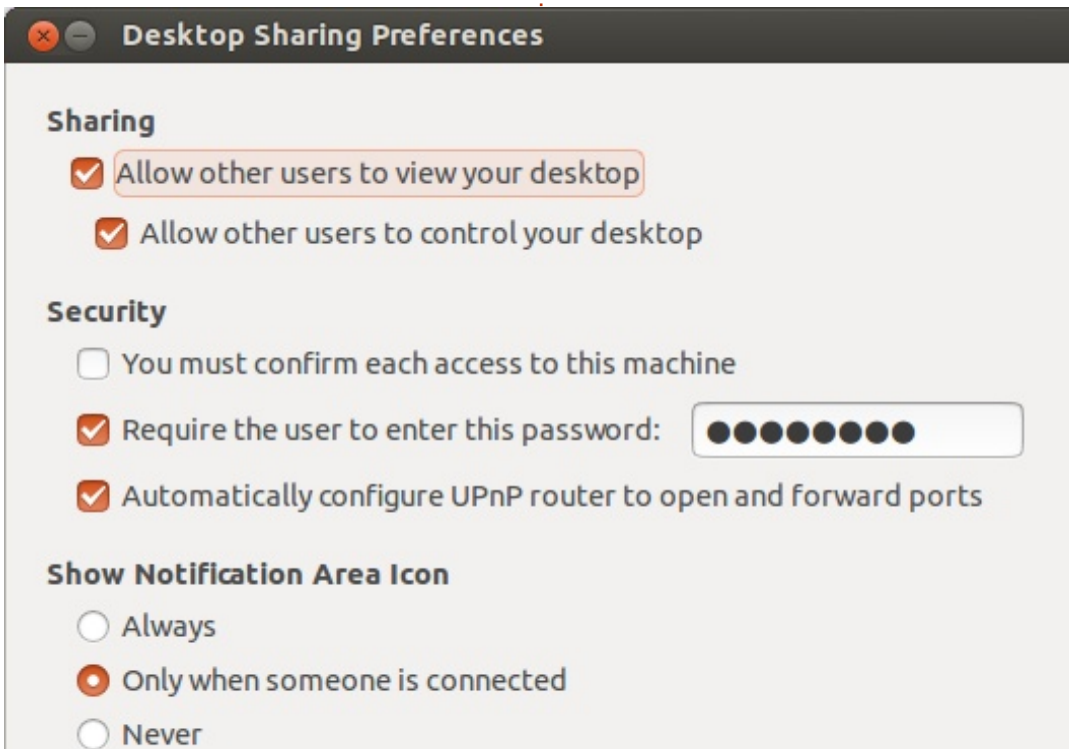
pedig távol tarthatod a házadtól.

Ahhoz, hogy az androidos telefonodat az ubuntu gépedhez csatlakoztathasd, az alábbiakra lesz szükséged:

1. Szükséged lesz egy ubuntu PC-re (nekem 13.04 van) – nézd meg, hogy csatlakozik-e az otthoni hálózatodra.
2. Szükséged lesz egy androidos telefonra (nekem HTC Droid Incredible II van, Gingerbread fut rajta).

3. Valaki, aki majd elordítja magát, hogy „Halleluja!”, amikor készen vagy (ez a legfontosabb az egészben, gyerekek, ezt nem elcsalni!).

Rendicsek. Akkor megvan minden? Remek. Menj oda a géphez, és kattints az Ubuntu-jelre, hogy megnyisd a Unity keresőjét. Pötyögd be, hogy DESKTOP, és máris megjelenik neked a Desktop Sharing alkalmazás. Kattints, hogy megnyisd.

Akkor elmondom, hogy én hogyan állítottam be a preferenciákat ahhoz, hogy külső eszközről is hozzá lehessen férni az ubuntu asztali gépemhez:

A Desktop Sharing egy jelszót fog kérni, amit be kell írni mindenképpen, ha azt akarod, hogy kívülről is hozzá lehessen férni a gépedhez. Valami könnyen megjegyezhető találgatás, mint mondjuk a Star Trek II: Khan haragja című filmben a kellékes csávó neve (Romolo Aquis-tapace, ha esetleg valakinek nem ugrana be azonnal).

Gondolom, mindenki észrevette, kihagytam azt a részt, hogy „You must confirm each access to this machine” (A géphez való minden egyes hozzáférést meg kell erősíteni.). Ha akarod, bepipálhatod. Nyilván nem egészséges dolog a számítógépet csak úgy nyitva hagyni mindenki számára, akkor sem, ha jelszó szükséges hozzá. Én az egyszerűség kedvéért kikapcsoltam ezt a funkciót, de te inkább azt csináld, amit mondok, és ne utánozz. Általánosságban is ügyelj rá, hogy ne fogadj el biztonsági tanácsot olyantól, aki büszke a saját hülyeségére.

Ja, és ha netán olyanok a beállításaid, hogy a bal oldali eszköztár automatikusan eltűnik, akkor most változtasd meg olyanra, hogy min-

dig látható legyen. Automatikus eltűnés esetén sokkal nehezebben fogsz tudni csatlakozni a telefonoddal. Továbbá ha be van állítva a számítógéped, hogy bizonyos idő után alvó módba tegye magát, akkor állítsd át ezt is, mert akkor a telefonoddal is megszakítja a kapcsolatot a dolgok kellős közepén.

Szükséged lesz az asztali géped IP-címére is. Ubuntu alatt ez pofonegyszerű. Jobbklikk a hálózat ikonjára, majd menj rá a Connection Informationre. Írd fel magadnak az ott megjelenő IP-t, mert mindjárt szükséged lesz rá.

Oké, akkor most jön a telefon.

Izzítsd be az androidos telefonod, és menj a Google Play Store-

ba. Szükséged lesz egy VNC kliensre. Ez az a program, amivel csatlakoztatni tudod a telefont a géphez. Azt most meg ne kérdezd, hogy pontosan mit is jelent a VNC betűszó, nyilván a fehér varázsló nevének a kezdőbetűiből áll össze, aki megalkotta ezt a varázslatot, és most megosztja mindenkivel a neten.

Azt azért mégis el kellene magyaráznom, hogy mit is tud egy VNC kliens. De talán most inkább mégse. Az élet oly rövid, nemde?

Azt a VNC klienst, amit én letöltöttem, úgy hívják, hogy android-vnc-viewer, és ingyenes. Ha letöltötted, nyomd meg az ikonját, hogy elinduljon. Megjelenik egy üres me-

zőkkel teli ablak. Töltsd ki őket, és szilárdítsd meg a helyzetedet, mint Alfa Kocka/Kockáné a peerjeid között (melyektől inkább szabadulj meg, ha tele vannak Hans nevű rosszfiúkkal, akik titokban világuralomra áhítoznak).

A Nickname (becenév) mezőbe írd be valami menőséget, mittom, Space Wolf vagy Super Tramp. Most már igazi keménylegény/leány vagy, és ezt a nickednek mindenképpen tükröznie kell.

Utána írd be a jelszót, amit a Desktop Sharing-nél beállítottál. Végül add meg a géped IP-jét. A képernyőd most valahogy úgy néz ki, ahogy az következő oldalon láthatod.

Megvan? Itt az ideje, hogy kiderüljön a „Halleluja!” kiabáló ember megéri-e a pénzét! Ha netán van a környéken valami idegesítő szomszéd, aki folyton a fantasy football gyönyörűségeivel traktál, hívd át. Most majd megfizet mindenért!

Kattints a „Connect” gombra. HALLELUJA! Nyugodtan emeld az ég felé a kezéd amolyan Mózes-stílusban, és kiáltsd, hogy „Lássátok hát!”. Pár perc múlva az okos telefon képernyőjén is megjelenik kissé alacsonyabb felbontásban az asztali képernyőd. A telefonod képernyője immár laptop-érintőképernyőként funkcionál. Ahol megérin-

Kérdezd az új fiút

ted, oda megy a kurzor is. Érintsd meg valamelyik Ubuntu-alkalmazást, és figyeld, ahogy megnyílik.

Ez azért nem semmi, igaz?

És hogy mi mindent lehet ezzel csinálni? A lehetőségek száma végtelen! Hozzáférhetsz a gépedhez, és elküldhetsz magadnak e-mailen egy fájlt, amit elfelejtettél feltölteni a felhőbe. Vagy rákattintasz a webkamerára, és gyorsan körülnézhetsz, hogy mi újság odahaza. Vagy úgy csinálsz, mintha épp most hacketted volna meg valami rosszfiú világalomra törő rendszerét, és pár billentyűmozdulattal épp most hatástalanítanád a nukleáris fegyverzetét. Hölgyek, a következő

LAN-partin mindenkit a sárga irigység fog enni!

Úgyhogy hajrá, kényeztesd a benned élő Sydney Bristowt vagy James Bondot.

Sok sikert, kellemes ubuntuizást!

Copil egy Azték név kb. annyit jelent „szükséged van a szívemre, már megint?” Az ő szerelme a női cipők után bővebben kifejtve a yaconfidential.blogspot.com-on található. Megnézheted továbbá a Twitteren (@copil) hogyan hozza magát zavarba.

androidVNC

9:28 AM

Connection

Nickname

Password ☒ Keep

Address

PYTHON SPECIAL EDITIONS:

<http://fullcirclemagazine.org/issue-py01/>

<http://fullcirclemagazine.org/issue-py02/>

<http://fullcirclemagazine.org/python-special-edition-issue-three/>

<http://fullcirclemagazine.org/python-special-edition-volume-four/>

<http://fullcirclemagazine.org/python-special-edition-volume-five/>

<http://fullcirclemagazine.org/python-special-edition-volume-six/>

A videó mindenhol ott van manapság. Telefonjaink, tabletjeink, digitális fényképezőgépeink és notebookjaink mind alkalmasak videó rögzítésére. Akár családi videót, akár dokumentumfilmet készít az ember, jó ötlet feldobni valamivel a videót. Linuxra egy sor videószerkesztő eszköz létezik: Lives, Cinelerra, OpenShot, Pitivi, Kdenlive, csak hogy egy párat említsünk. Ezek a szerkesztő eszközök segítenek a „feldobásban”, de hogyan készítsünk egy profi kinézetű DVD menüt?

A 73. számban már említettem a DeVeDe-t és a KMediafactory-t. A DeVeDe kiváló egyszerű menük létrehozásához – ha éppen sietsz –, de a menükben túlsúlyos a szöveg. A KMediafactory valamikor nagyszerű program volt, de évek óta nem fejlesztették, és a sablonok is limitáltak. Itt jön a képbe a DVDStyler. A DVDStyler egy platformfüggetlen, ingyenes DVD készítő alkalmazás, professzionális kinézetű DVD-k létrehozásához.

A DVDStyler elérhető az Ubuntu universe tárolójából, egy egyszerű

paranccsal letölthető.

```
apt-get install dvdstyler
```

A DVDStylernek egy sor xine videó függősége van.

A DVDStyler indításakor egy párbeszédablakban kiválaszthatod a nyelvet – akár a magyart is. A következő ablakban választhatunk, hogy új projektet indítunk, vagy egy meglévőt nyitunk meg. Új projektnél érdemes beállítani pár dolgot: DVD címe, DVD kapacitás, videóminőség, a régiónak megfele-

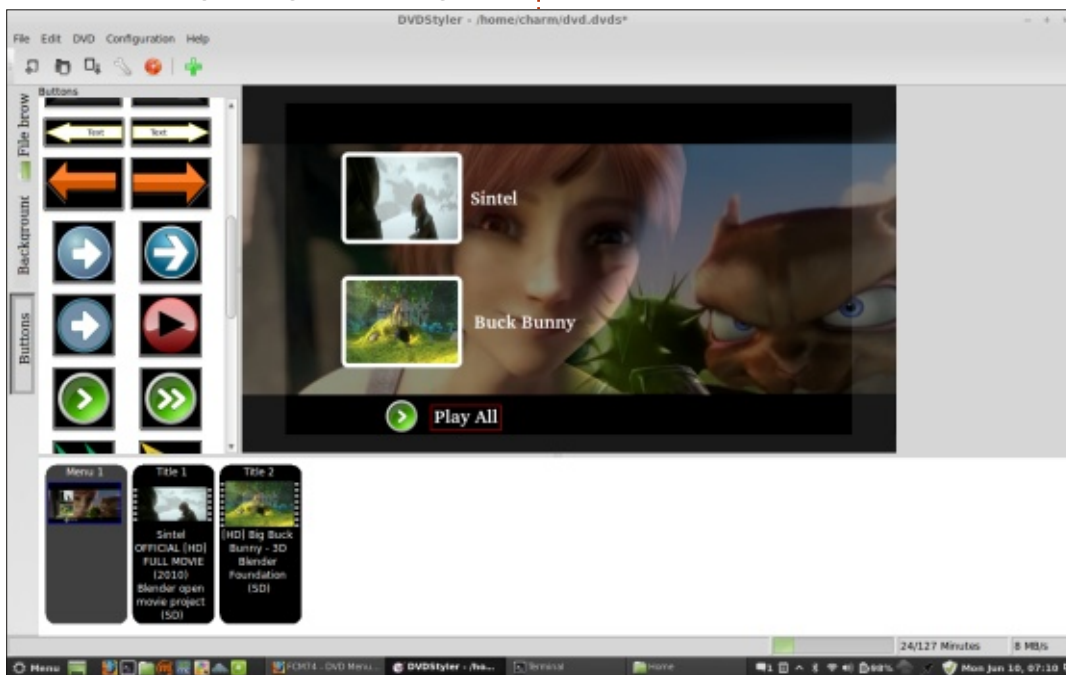
lő videóformátum, képarány, hangformátum. Én a 16:9-es téglalap alakú képarányt választottam, és maradtam az alap AC3 hangnál.

A következő ablakban pár sablont kapunk, melyek közül kiválaszthatunk egyet, vagy továbbléphetünk a „Nincsenek minták” gombbal. A bal oldalon választhatunk több háttérkép közül is, de az üres részre jobb egérgombbal kattintva a Jellemzők panelen saját kép- és audiofájl is beállíthatunk a menühöz. Ha megadunk egy audio-

fájlt, ne felejtsük el a Loop jelölőnégyzetet kipipálni, így többször is meghallgathatjuk (így végre neked is lehet egy első hallásra tök jónak tűnő, de valójában idegesítő, ismétlődő zenéd).

Ha megvan a háttér és a hang, adjunk hozzá némi tartalmat. Ebben a példában egyszerű megoldást választottam: a bal oldalon a Fájlböngészőből behúztam két videót a menü sávba. Most tegyünk szöveget a videó mellé: jobb egérgombbal a videó mellé kattintva a Hozzáadás > Szöveg menüpontban tudjuk a szöveget megadni (legyen például Sintel). Ha a szöveg megvan, megváltoztathatjuk a jellemzőit – a karakter méretét és stílusát, a kitöltés és a keret színét, a keret szélességét, a háttér színét, a szöveg helyzetét.

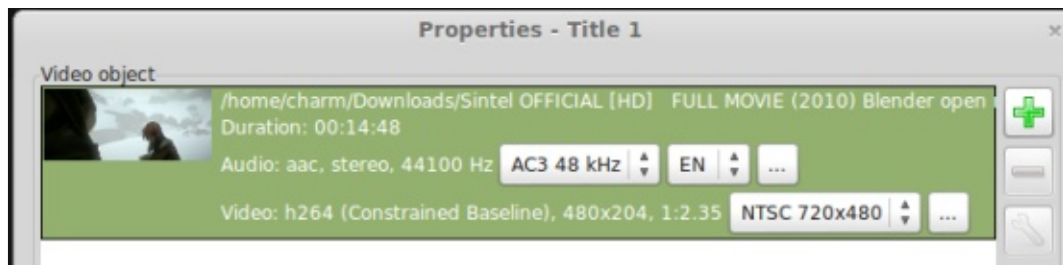
Szerettem volna, ha a két videót egymás után le tudom játszani, ezért hozzáadtam egy gombot a bal oldali Gombok fölről, majd jobb egérgombbal rákattintva, a Jellemzők panelen kipipáltam a Minden rész lejátszása jelölőnégyzetet.

A gombokat nem szükséges a videókhoz kötni. Almenüket is készíthetünk a DVD menü Hozzáadás > Menü paranccsal. Ez egy második menüt hoz létre, melyhez egy gomb rendelhető. Ehhez válasszuk ki a második menüt (a fenti képen csak egy menü van, a Menu 1) az Ugrás lenyíló menüben (a példában látható title 1 helyett). Az almenükkel fejezetekhez, feliratokhoz vagy audiohoz készíthetünk menüket.

Egy jó példa a második menü használatára, ha a videó egyes fejezeteihez szeretnénk menüt rendelni. Nem baj, ha a videó egyetlen hosszú anyag – az egyes fejezeteket létrehozhatjuk, ha a videóra jobb egérgombbal kattintunk, és a Jellemzők panelen megadjuk az első, második, harmadik, stb. fejezet hosszát a Fejezet mezőben.

A bal oldalon a gombok között van egy négyzet alakú, üres gomb egy ellipszis alakú felett. Ez a négyzet egy képet jelenít meg, ha a menü részbe húzzuk. A második menübe húzzunk be a fejezetek számának megfelelő gombot (fontos, hogy az 1. fejezet a 0. pozícióban kezdődik, így, habár a képernyőnkön 5 időpont látható, valójában 6 fejezet van). Helyezzünk szöveget a fejezetek alá, vagy a fejezetekre.

Alapértelmezésben mindegyik négyzet gomb az első menühöz kapcsolódik. Ezt úgy változtathatjuk meg, ha az egyes gombokra jobb egérgombbal kattintunk, a Jellemzők panelen az Ugrás lenyíló menüből kiválasztjuk a megfelelő fejezetet. Ne felejtünk még egy menügombot is készíteni, és ezt a Menü 1-hez (vagy a felső/fő menühöz) kapcsolni. Egy kis munkával egész szép eredményt kapunk.

A DVDStyler egy szuper program, de a sok menü készítése során

belefutottam pár problémába. Először is, a szöveg maximum 10 karakter hosszú lehet. Másodszor, habár át tudtam méretezni a videó gombokat, a „Keep aspect ratio” jelelőnégyzet nem úgy működött, ahogy kellett volna – kilapította a gombokat, amik így nem tűntek hibátlannak. Habár nem probléma, de jó lenne, ha segédvonalak is lennének a rács opció mellett.

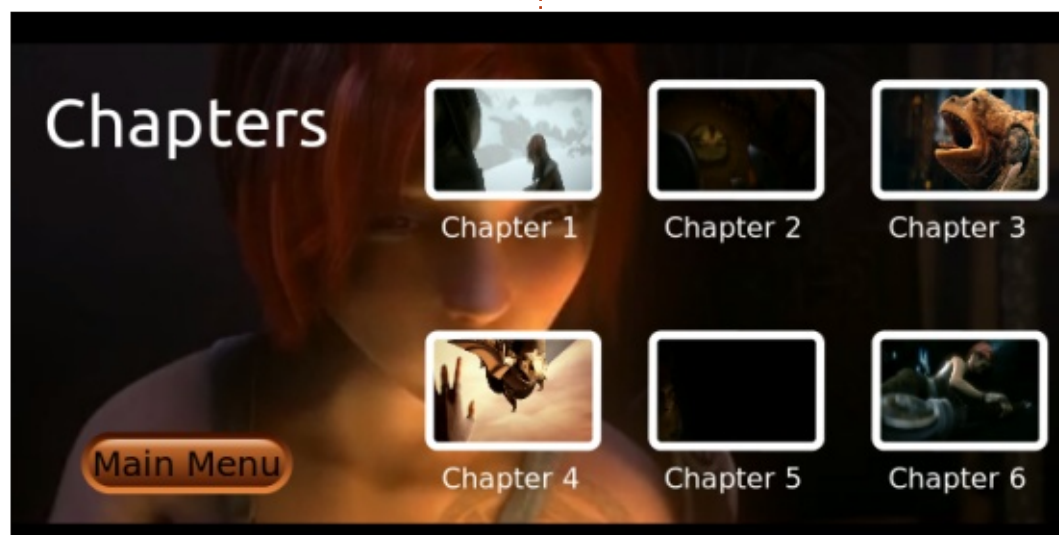
Ha elkészültünk az összes videó importálásával, és a menük is készen vannak, kattintsunk a Fájl me-

nüben a DVD írása parancsra, majd az OK gombra. Így megkapjuk a DVD ISO-lemezképét. A Braseróval, XFBurnnel vagy K3b-vel írjuk ki az ISO fájlt DVD-re.

Ha kifejezetten felfedező hangulatban vagy, és egy kis XML-től sem riadsz vissza, akár egyedi gombokat is készíthetsz a DVDStyler-hez. Egy Mike nevű srác írt egy részletes blogposztot erről a témáról: http://mikesgeneralblog.blogspot.ca/2006/08/creating-new-buttons-for-dvdstyler_04.html

A DVDStyler dokumentációját, és egyéb hivatkozásokat a DVDStyler weboldalon találsz: <http://www.dvdstyler.org/en/>

Kellemes DVD menüezést!

Charles mostohaapa, férj, és Linux rajongó, aki egy non-profit számítógép-újrahasznosító projekt menedzsere. Blogot is készít: <http://www.charlesmccolm.com/>

Nagyjából hat évvel ezelőtt mártóztam meg először a nyílt forráskód óceánjában. Az OpenSolaris volt az első nyílt forráskódú operációs rendszer, amit megismertem. Nagyon kíváncsi voltam a Linux és a Unix rendszerekre, amikor a középiskolában a 11. osztályt fejeztem be. (Indiában az érettségi a 12. osztály után kezdődik.) Addig a Windows telepítési és problémamegoldó képességeimet tökéletesítettem. Imádtam megbütykölni a barátaim rendszereit, mivel teljesen odavagyok az operációs rendszerekért.

Szeretek szembenézni a kihívásokkal, megoldást keresni a különböző problémákra, rendbe hozni a rendszereket és új dolgokat kipróbálni. Köztudott volt rólam az iskolai és a főiskolai éveim alatt az osztálytársaim és a felsőbb évfolyamosok között, hogy IT tudással rendelkezem. Elsőéves mérnök-hallgató koromban imádtam zárásig maradni az internetlaborban a dahodi Government Eng. főiskolában. Amikor a tanszékvezető professzor megtudta, hogy milyen IT tudásom van, akkor megbízott az-

zal, hogy tartsam rendben az internetlabor minden számítógépén a rendszereket. Cserébe rendelkezésemre bocsátottak rendszereket, ahol teszteket futtathattam le és új dolgokat próbálhattam ki. Abban az időben csak néhány főiskolának és vállalkozásnak volt internethozzáférése, az is lassú és bizonytalan, betárcsázós kapcsolat volt.

Olyan operációs rendszert kerestem, ami hatékonyabb volt, mint a Windows. Indiában abban az időben csak néhány IT-geek hallotta azt a szót, hogy „Linux”. A Linuxot elvértve használták Indiában az óriásvállalatok. Kipróbáltam az OpenSolarist, de nem találtam jobbnak, mint a Windowst.

2009 szeptemberében ráakadtam az Ubuntu weboldalára, miközben a Linuxot gúgliztam meg. Az Ubuntu más volt, mint amit a többi Linux disztróról hallottam. Sokkal felhasználó-barátabbnak találtam az Ubuntu-t, mint a többi Linux disztrót – ráadásul szép grafikus felhasználói felülete volt és hatékony biztonsági intézkedései. Nekiálltam minél több információt gyűj-

teni az Ubunturól. Az akkori lassú és instabil internetsebesség miatt (a maximális letöltési sebesség 15 kbps volt), nem tudtam letölteni az Ubuntu 9.10-et. Három-négy napba került volna letölteni, és a sávszélesség is elég drága volt akkoriban.

2010 októbere táján, amikor elindult az Ubuntu 10.10, úgy döntöttem, hogy ettől függetlenül letöltem az Ubuntu 10.10-es verzióját. Az internet sebessége kielégítő volt, de még nem volt stabil az internetkapcsolat. Alig tudtunk naponta 150 MB-ot letölteni. Miután öt egymást követő napon át töltöttük egy mobil betárcsázós kapcsolaton keresztül, sikerült letöltenem az Ubuntu 10.10-es verzióját egy barátom asztali gépére. Próbálkoztunk a WUBI telepítéssel, de sikertelenül. Úgy döntöttem, hogy létrehozok egy új partíciót az Ubuntu számára, és a teljes telepítést választom. Végül fenn volt az Ubuntu alig 20 perc alatt egy P4-en 512 MB RAM-mal. Ez volt az első Ubuntu telepítem. Korábban csak képernyőképeken láttam az Ubuntu-t. Három nap alatt felfedeztem az egész rendszert. A barátom nem értette,

hogyan kell kezelni a rendszert, de én megismertettem az Ubuntuval. A barátom nagyon örült az Ubuntu-nak, mert lett egy vírusmentes rendszere, amelyen az összes szükséges szoftver előre telepítve volt. Sikerült minden eszközt működtetni az Ubuntu-n a kamerától kezdve a 3G modemig, anélkül, hogy kiegészítő drivereket kellett volna telepíteni. Az egész számítógépes világom megváltozott. Beléptem az Ubuntu világába.

2010 novemberében összeállítottam a saját asztali gépemet: Core i3, 2 GB RAM, 500 GB HDD és Ubuntu. Rengeteg kérdés merült fel bennem: Hogyan fejlesztik az Ubuntu-t? Hogyan dolgoznak együtt a munkatársak? Miből áll össze ez a csodálatos rendszer? Néhány heti internetezés után megkaptam a válaszokat. Megnéztem az egész Ubuntu történelmet, és ráakadtam a Launchpad platformra, az Ubuntu fórumokra, a wikire és az Ubuntu-dokumentációra. Megismerkedtem más Ubuntu leszármazottakkal, mint a Backtrack, a Linux Mint és a Linux Deepin.

Az én történetem

Az Ubuntu továbbfejlődött, és jött a 11.04 Natty, a 11.10 Oneric, a 12.04 Precise és a 12.10 Quantal. Minden disztrót élvezettel használtam és sosem volt gondom a telepítés során. Az utóbbi két évben az Ubuntu rengeteget fejlődött és javult. Az Ubuntu 11.10 Natty indulása után sokan nem szerették a Unityt, de nekem sosem okozott gondot. A Unity a 12.04-es verzióval lett stabil, és a többi felhasználónál is kijavították a problémákat. 2012 áprilisában csatlakoztam az Askubuntuhoz, és jó hírre tettem szert.

Mint Elektronikai és telekommunikációs mérnökhallgató engem csak a telekommunikációs része érdekelt, és kiterjedt tudással rendelkeztem a területemen. Most már a Linux szerverek is érdekelnek, mivel a telekom-hálózatok és az IT-vállalkozások fontos részét képezik. Úgy döntöttem, hogy megismerkedem a Linux szerverekkel és a rendszer-adminisztráció felé mozdulok el. Sok Linux szerverdisztróval találkoztam, mint a Red Hat, a Fedora, a Gentoo, az Arch Linux, a Centos és a Debian. Én leginkább az Ubuntu Serverrel és a Debiannal szeretek dolgozni.

Eltartott egy ideig, míg megis-

merkedtem a szerverekkel, mert a mérnöki tanulmányaim nagyon lefoglaltak. Eközben is kapcsolatban maradtam az Ubuntu-világgal a hírlevelek és az információs oldalak, mint például a Omgubuntu és a www.ubuntu-news.net segítségével. Idővel ráakadtam az FCM-re. Letöltöttem a korábbi kiadásokat. Azóta minden hónapban letöltöm az FCM-et, és sohasem hagyok egyetlen kiadást sem. Sok barátomat megismertettem az Ubuntu-val, úgy, hogy feltelepítettem a laptopjukra és az asztali gépükre.

2011 decemberében a 7. félévi vizsgám letétele után megkezdtem a közös utamat az Ubuntu szerverrel. Néhány hónapon belül önállóan megtanultam az Ubuntu Server használatát. Továbbá bánni tudtam a Red Hattal, a Fedorával és a Centossal. Jelenleg Linux rendszer-adminisztrátorként dolgozom egy IT szervezetnél Suratban, ami India Gujarat tartományában található. Így az Ubuntu fontos szerepet játszott az életem alakításában, és utat mutatott a későbbi karrierem felé. Az utazás csak most kezdődött el, néhány hónapon belül elő kell állnunk felhő technológiát használó platformokkal.

LIBREOFFICE SPECIAL EDITIONS:

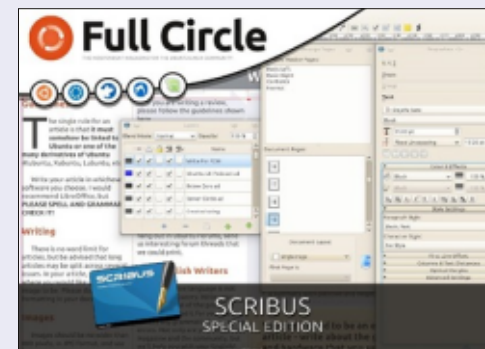

<http://fullcirclemagazine.org/libreoffice-special-edition-volume-one/>

<http://fullcirclemagazine.org/libreoffice-special-edition-volume-two/>

OTHER SPECIAL EDITIONS:

<http://fullcirclemagazine.org/scribus-special-edition/>

<http://fullcirclemagazine.org/ubuntu-development-special-edition/>

<http://fullcirclemagazine.org/virtualisation-series-special-edition/>

Az én történetem

Írta: Andrew Tatton

Néhány évvel ezelőtt vettem egy Acer Aspire One ZG5-öt az egészen jól kialakított, £85-os áron. Netbookként jól szolgált éveken keresztül, az eredeti Linux operációs rendszert lecseréltem egy Ubuntu 10.10 netbook kiadásra, és nagyon jól működött. A rendszer lehetőségei eléggé szűkösek voltak, tekintve, hogy egy Intel Atom 1.6 GHz processzor, 512 MB RAM és egy 8 MB videókártya állt a rendelkezésére. De súlyos ügyetlenségemnek köszönhetően sikerült eltörnöm a képernyőt. Ki tudtam volna cserélni, de az eredeti vételár felébe került volna, és volt mellette egy Dell Latitude E6400 laptopom, amit utazáskor használtam, így a netbookot egyszerűen elraktam a szekrénybe néhány hónapra.

Nagyjából hat hónap múlva úgy döntöttem, hogy újraindítom a netbookot és a TV-t használok monitornak, kíváncsi voltam, hogy működik-e egyáltalán, és működött! Volt egy plusz 1 GB-os memóriám még az előző PC-ből, amit nem használtam, és gondoltam, bera-kom a netbookba, hátha javul a teljesítménye. Javult is, de továbbra se működött valami villámgyorsan.

Hallottam már korábban az XBMC-ről, és most telepítettem is. Az extra memória mellett is lassúnak tűnt az egész rendszer. Ismertem az Ubuntu leszármazottait, mint a Lubuntu, a Kubuntu és a Xubuntu, gondoltam telepítem az egyiket, és megnézem, hogy mennyivel javulnak a dolgok.

A Lubuntu 12.04-et választottam, egy USB-s CD meghajtóról telepítve, mert nem sikerült rávennem a gépet, hogy USB stickről elinduljon. Amint felraktam a Lubuntu-t, az ethernet keresztül csatlakoztam egy közeli routerhez, és telepítettem az XBMC 11.0-t, és választottam néhány plugint az XBMC-hez, az iPlayer plugin volt az egyik legfontosabb. A Quartz felületet is telepítettem, mivel tudtam, hogy ez egy világosabb felület, mint az alapértelmezett.

A telepítés gond nélkül ment, és nemsokára már a pluginokkal kísérleteztem, néhány kidolgozottabb volt, mint a többi. Vettem egy Microsoft márkájú vezeték nélküli billentyűzetet és egeret, és ezeket csak csatlakoztatni kellett, ahogyan az ebayen £3-ért vásárolt infravörös távirányítót is. Ez a kis netbook

az elmúlt hat hónapban derekasan helyt állt ebben az elrendezésben. Úgy állítottam össze, hogy most már tudok audió- és videójelet sugározni egy megosztott meghajtóról a házon belül, és még egy kerti-parti alkalmával is tudtam használni.

Mivel ennek a gépnek elég korlátozottak a hardver-lehetőségei, nem lenne reális állandóan szuper-nagy felbontást várni tőle, de majd nem bármilyen forrásból tudok videót sugározni. A Spotify Linux változata gond nélkül működik. A videójelet VGA kábelen keresztül továbbítom a televíziómra, és az audiójelet pedig RCA csatlakozón keresztül a térhatású hangfalainkra. Ha véletlenül valami olyasmit szeretnénk lejátszani, amit az XBMC nem tud, akkor egyszerűen elindítjuk a Chromiumot, és lejátszunk a böngészőn keresztül.

Papíron ez a kis netbook már majdnem használhatatlan, de a fedelmi £20-os összegért, új életet leheltem ebbe a kis igáslóba, és most ez a családom videózási élményeinek központja.

Full Circle Podcast 34. rész, Raspberry Jamboree 2013

Your hosts:

- Les Pounder
- Tony Hughes
- Jon Chamberlain
- Oliver Clark and Freaky Clown

a blackpoolli (UK) LUG-tól
<http://blackpool.lug.org.uk>

Üdvözlünk a kétrészes konferencia-beszámoló cikkünk első részében, amelyben az előadók tájékoztatnak az első Raspberry Cserkész-kongresszusról, amelyet a Manchester Central Konferenciaközpontban rendeztek meg, 2013 március 9-én.

Letöltés

A Clementine az Ubuntu-alapú rendszerek népszerű zenelejátszója. Kitűnő alternatívát biztosít azoknak, akik a Rhythmbox vagy a Banshee helyett valami mást szeretnének. A Clementine-ben több remek funkciót találunk, emellett felülete is tetszetős. Nemcsak zenelejátszásra alkalmas, rendszerezni tudjuk vele a zenét. Felcímkézhetjük zenei fájljainkat, lejátszási listákat készíthetünk és szerkeszthetünk, illetve konvertálhatunk is. Emellett a lejátszó képes borítók keresésére, és a hiányos címkéket is kiegészíthetjük vele. A felhasználó kiválaszthatja, hogy a programot az alkalmazásjelzőn keresztül kívánja használni vagy esetleg teljesképernyős üzemmódban. A Clementine tehát egy rugalmas, multifunkciós zenelejátszó, mely számtalan felhasználási lehetősége által ajánlható minden Linux-felhasználónak.

E cikk írásáig a program utolsó verziója az 1.1.1. Nagyon stabilnak mondható, például nem fagy le vagy omlik össze, probléma nélkül hajtja végre a műveleteket. Véleményem szerint sokkal stabilabb,

mint a Rhythmbox vagy a Banshee. Indítása és bezárása egyaránt gyors. Az egyes feladatok végrehajtása során nem igényel külön betöltést. Konvertálás során, borító letöltésekor, zenei mappák újrászkenelése közben, vagy címkeinformációk ellenőrzése alkalmával természetesen szüksége van némi időre – a konvertálás bonyolult, összetett művelet, a hálózatok némelyikének letöltési sebessége

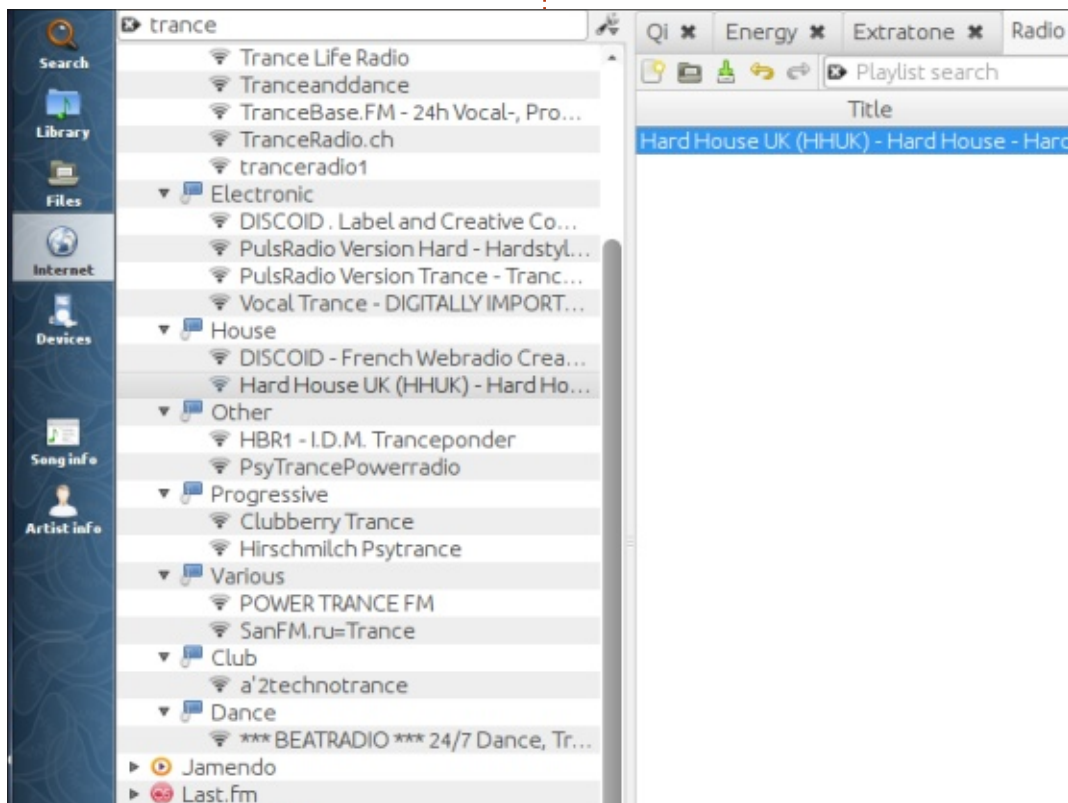
korlátozott lehet, a mappák pedig gondos összeállítást és indexelést igényelnek.

A Clementine-t lehet akár a billentyűzettel is irányítani. Többek között F7-tel állítható meg a zene, F10-zel pedig a hangerőt tudjuk növelni. Ez lehetővé teszi, hogy az ablakok váltogatása nélkül kezeljük a programot. Más zenelejátszók, mint az Smplyer, a VLC, vagy az

Mplayer nem támogatják ezt a funkciót. A Clementine késedelem nélkül válaszol a billentyűparancsokra.

A program felülete és grafikája szemet gyönyörködtető. Bal oldalon találja a felhasználó a zenét, az internetes rádióállomásokat, információkat az előadóról és az adott zeneszámról, továbbá a keresési eredményeket attól függően, melyik ikonra kattint a bal szélső oszlopon. Jobb oldalon a lejátszási lista tartalmát látjuk, a különböző listákat önálló füleken jeleníti meg a Clementine, ahogy például a Firefoxban több böngészőfül nyitható. A lejátszási listák dobozának alján találja a felhasználó az adott pillanatban játszott zeneszám vezérlőpultját és a folyamatjelzőt. A program bal alsó sarkában jelenik meg a borító és a szám címe. Az ikonok és a gombok mind gondosan vannak elhelyezve a teljes élmény érdekében, így a lejátszási listák és a mappák dobozai több helyet biztosítanak a zenei fájlok-nak.

A Clementine-t címkeszerkesz-

téshez is használhatjuk. Ha van egy mp3-fájlunk, de nincs semmilyen információ hozzá az előadóról vagy a műfajról, a Clementine címke-szerkesztőjével ezt pótolhatjuk. Jobb egérgombbal rákattintunk a fájlra, majd kiválasztjuk az „Edit track information”-t. Ekkor megjelenik egy ablak két füllel. Kattintsunk az „Edit tags” fülre, így eljuthatunk a szerkeszthető címkékhez. Ha nem vagyunk biztosak a szerkesztendő információkban, címkékben, kattintsunk a „Complete tags automatically”-re. Így a Clementine magától keres rá az interneten a szükséges információkra. Ez a funkció azonban csak ismert előadók számainál működik, házilag készített, ingyenes dalok esetén nem. A Clementine csak akkor képes automatikusan rákeresni egy-egy előadóra, ha az szerepel valamilyen online adatbázisban.

Lejátszási listákat könnyedén hozhatunk létre, vagy akár exportálhatunk is. Ehhez először kattintsunk jobb egérgombbal a zene-számra a bal oldali dobozban, ott, ahol a „Files” és a „Library” is megjelennek. Válasszuk ki az „Open in new playlist”-et. A következő szám hozzáadásához ismét kattintsunk jobb egérgombbal, válasszuk ki az „Append to current playlist”-et.

Még mindig jobb egérgomb használatával nyomjunk a lista fölére, ezután a „Save playlist”-tel menthetünk. Az exportálás befejezéséhez válasszuk ki a lista formátumát, illetve azt, hogy hova szeretnénk a listát menteni. Végül kattintsunk a „Save”-re. Ez egy roppant egyszerű folyamat a Clementine-nel. Más lejátszóknál sokkal bonyolultabb vagy éppen időigényesebb.

A Clementine-nel több formátumban is elmenthetjük a listáinkat. Más szerkesztők esetén nincs ekkora választék. Bármilyen eszközre, programra vagy zenelejátszóra tudunk így listákat szerkeszteni.

A Clementine-t egy további funkció szintén nagyon hasznossá teszi, ez az audiokonvertálás. Több formátum közül választhatunk. A konvertálóablak megnyitásához kattintsunk a menüben a „Tools”-ra és válasszuk a „Transcode Music” menüpontot. Menjünk az „Add”-re,

adjuk meg a konvertálni kívánt fájlt, majd konfiguráljuk az opciókat. Az egész folyamat egyértelmű és egyszerű, a konvertálóablak működése értelemszerű.

A Clementine rendelkezik „hangulatjelzővel”, melyhez többféle színösszeállításból válogathatunk. A hangulatjelző lényegében a folyamatjelző színezett változata, bár ennél némileg többről van szó. A színeket ugyanis az adott zene-szám „hangulata” határozza meg. Minden egyes „hangulathoz” kapcsolható valamilyen szín. Találunk előre összeállított színcsoportokat, de mielőtt a színekkel teljesen „lemezteleníténék” a dalt, nézzük át alaposan, melyik színnel mit jelent az adott színösszeállításban.

Az internetes rádióállomások kitűnően funkcionálnak. Rengeteg rádióadó között tudunk válogatni, melyek a legkülönbébb zenei műfajokat sorakoztatják fel. A „rengeteg”-et itt szó szerint kell érteni: már az Icecast önmagában is óriási kiterjedésű. A Clementine gond nélkül játssza le az internetes rá-

dióállomások adásait. A hang tiszta, a minőség fantasztikus, mindez pufferek nélkül. Mintha nem is rádiót hallgatna az ember, hanem egy zenei fájlt a merevlemezről.

A Clementine széleskörű vizualizációs lehetőséget kínál számunkra. A „Tools > Visualizations” menüpont alatt találjuk ezeket. Az egyik kiválasztása után nincs más dolgunk, mint hátradőlni és élvezni a tiszta és éles látványt. A mozgóképeknél sem tapasztalható semmilyen pixelesedés.

Mindent egybevetve a Clementine egy nagyon hasznos és tetszetős zenelejátszó és -szerkesztő. Minden igényünket kielégítheti, emellett kezelése is roppant egyszerű. Látványa kellemes, ráadásul könnyen kiismerhető a kezelőfelület. Ha valaki új zenelejátszót keresne, vagy nincs megelégedve az Ubuntu alapértelmezett programjával, ajánlatos kipróbálni a Clementine-t.

Szoftverek a ringben

Írta: Tushar Bhargava

PDF-megjelenítők

Ebben a cikkben szeretnék nektek bemutatni két natív Linuxos, nyílt forrású PDF-megjelenítőt melyek majdnem mindenben összemérhetők windowsos megfelelőikkel (és még a neveik is mókásabbak!).

A VERSENYZŐK

Ha Ubuntu-t használsz, találkoznod kellett az **Evince**-szel, még ha nem is ezen a néven. Az Ubuntu-ban levő meglehetősen steril hangzású Dokumentummegjelenítő ismert Evince-ként is. Carlos Gracia Campos, a projekt jelenlegi vezetője,

szerint az Evince-t „a Red Hat készítette, hogy egységes módon lehessen olvasni bármilyen oldalakra bontott dokumentumot”. Ahogy az Evince szlogenje mondja: „Egyszerűen egy dokumentum-megjelenítő”.

Okular, az Evince KDE-s megfelelője, KPWF-ként volt ismert régebben – ahogy a név sugallja, ez egy KDE PDF-megjelenítő. A névváltoztatásnak eszmei és gyakorlati oka is volt. Amikor Albert Astals Cidet, a projekt vezetőjét a váltásról kérdeztem, azt mondta „a KPWF nevéből kifolyólag egy PDF-megjelenítő kell, hogy legyen, míg az

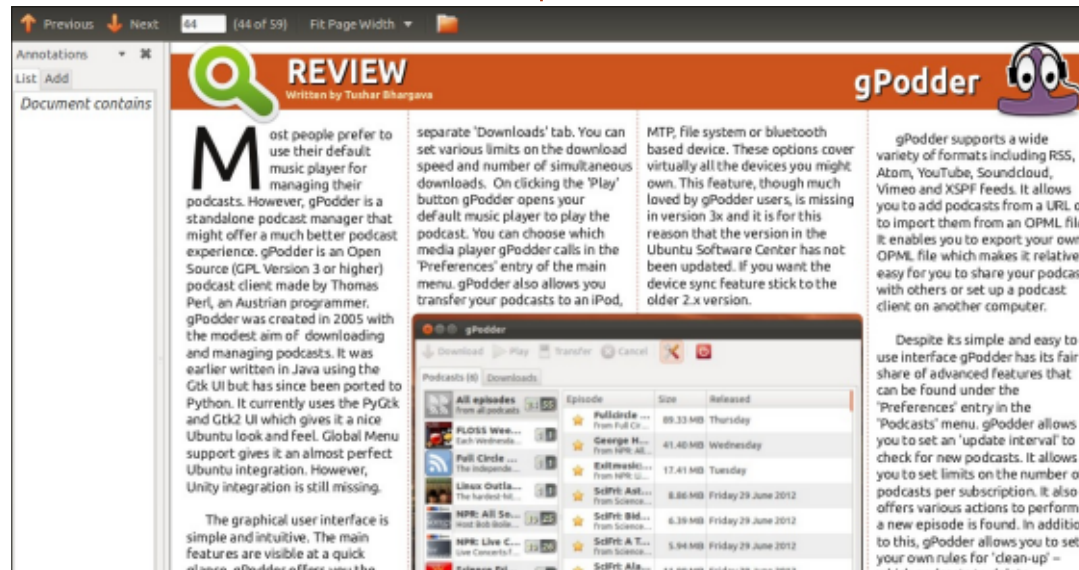
Okularra ez nem igaz. A jelenleginél több fájlformátumot tudunk támogatni.” Valóban, az Okular szlogenje büszkén hirdeti, hogy „Több, mint egy megjelenítő”.

Bár az Evince és az Okular egyaránt a szabad szoftverek népes családjába tartozik, különböző filozófia vezérli őket. Vajon ezek a filozófiák irányítják a fejlesztést vagy pusztán a csapat céljait írják le? Úgy döntöttem mindkettőt beizzítom és betöltöttem velük ugyanazt a dokumentumot (az FCM egy régi számát) hogy többet kiderítsek.

A FELHASZNÁLÓI FELÜLET

A lenti képernyőképek ugyanazt a fájlt mutatják megnyitva a két megjelenítőben.

Néhány dolog első pillantásra világos. Az Evince – ami a GNOME projekthez tartozik – teljesen otthonos az Ubuntu-ban. Van Global Menu támogatás és a megjelenése beleillik az Ambiance témába az én beállításaimmal. A menüsáv egyszerű és intuitív, tartalmaz le és felnyilakat a dokumentumban navigáláshoz. Szintén látszik az aktuális oldal száma és a teljes oldalszám,

melyek segítik az eligazodást és hasznosak nagy dokumentumokban. A másik fontos opció a „Nagyítás” százalék. A „Teljes szélesség” és „Teljes Oldal” kényelmes lehetőségek, amik segítségével elkerülheted a pontos százalékokkal való bajlódást. A menüsoron lehetőség van a dokumentum mappájának megnyitására ami meglepően hasznos lehet bizonyos esetekben (például a merevlemezen levő FCM-archívum böngészésekor).

Az Evince-nek kétszlopos a kezelőfelülete, az első meglehetősen szerény és egyértelműen a dokumentumra fókuszál, ami rendkívül okos tervezésre vall. Az első oszlopnak lényeges szerepe van, nem csak az előnézet megjelenítése, szintén itt láthatóak a könyvjelzők és a megjegyzések (ezeket legördülő menüből kell kiválasztani).

És most az Okular. Felületes pillantást vetve a képernyőképre azt gondolhatod az Okular jól viselkedik idegen vizeken is (emlékezz: része a KDE projektnek). Persze a kezelőfelület nem olyan elegáns, vagy egyszerű, mint az Evince-é, de így is eléggé lényegre törő. A navigációs sávban megvannak a szokványos „Előző” és „Következő” gombok, kis eltéréssel az Evince-hez ké-

pest: vízszintesek. És ez a kis részlet nagy különbséget jelent, a böngészés valahogy nem olyan intuitív, mint az Evince-ben. A navigációs sáv többi eleme többé-kevésbé egyezik az Evince-ével. Van „Nagyítás” opció, „Teljes szélesség” és „Teljes Oldal” lehetőségekkel. További előny az egyszerű „Nagyítás” és „Kicsinyítés” gombok, melyekkel elkerülheted a százalékok állítgatását és csak kattintasz, amíg megfelelő nem lesz a nagyítás. Van egy „Böngésző” gomb, ami nem csinál sok mindent. Van egy „Kijelölő” eszköz, ami egészen nagyszerű. Erről majd később bővebben, most had fejezzem be a kezelőfelület leírását.

Az Okular felülete három oszlopból áll. Az első oszlopban négy gomb van: „Tartalom”, „Gyorsnézeti képek”, „Áttekintők” és „Könyvjelzők”. Hogy melyiket választjuk ezek közül az határozza meg a második oszlop tartalmát, mutatva a... nos, gyorsnézeti képeket, áttekintőket vagy könyvjelzőket. Az utolsó oszlopban látható a dokumentum, ami itt is nagyobb a másik kettőnél, de talán az Evince-nél kevesebb teret kap. A háromszlopos nézetnek vannak előnyei: könnyebb hozzáférni a áttekintőkhöz és könyvjel-

zőkhöz elkerülve a legördülő menük nehézségeit.

TELJESÍTMÉNY

Ahogy nem ítélnénk meg egy PDF-et a borítójáról (sajnálom, de szeretek ismerős mondásokat áthozni a 21.-ik századba), úgy nem elégedhetünk meg az Evince és Okular GUI-jának elemzésével. Kérdéses, hogyan birkóznak meg egy nagy, képekkel teli PDF-fel, mint az FCM? Mielőtt megválaszolnám a kérdést, teszünk egy kis kitérőt.

Az Okularban a „Beállítások” menüpont alatt van a „Beállítóablak: Okular” opció, az alatt pedig a „Teljesítmény” fül. És ezen a fülön van az Okular (szó szerint) rejtett ásza: a memória-használati módok. Választhatod az „Alacsony” memóriahasználatot, ha lassú a géped, „Normál” az alapértelmezett. Ha a géped viszonylag új és több, mint 512 MB RAM van benne, akkor válaszd az „Agresszív”-et. Gratulálok, van egy szteroidos PDF megjelenítő. A következő összehasonlításban az Okular „Agresszív” módban volt.

Betöltöttem az FCM 63. számát. Aztán gyorsan böngészni kezdtem.

Az Evince nem sokat törődött az olvasási stílusommal, pár oldal után üres lapokat kezd mutatni és egy mentegetőző kinézetű sárga töltésjezőt, rajta egy forgó állapotjelzővel. A késleltetés csak pár másodperc volt, de mindazonáltal irritáló. Ezzel éles ellentétben a PDF megnyitásakor az Okular szürke szövegdobozban közölte, hogy betöltötte az 59 oldalas dokumentumot. És tényleg. Olyan gyorsan tudtam lapozni, ahogy akartam. A keresések Okularban mesterlövészre, Google-re emlékeztetőek: szuper pontosak és szuper gyorsak. Saját nevemet megtalálni (elnézést az önkeresésért - ego surfing) a magazinban szó szerint másodpercekbe telt.

MEGJEGYZÉSEK ÉS EGYÉB NYALÁNKSÁGOK

Az Evince helyzete csak romlik innentől kezdve. A PDF-ek hamar leváltják a könyveket és a hagyományos papír dokumentumokat, te pedig szeretnél megjegyzéseket fűzni hozzájuk. Az Evince nagyon rosszul vizsgázott ebben a kategóriában. Csak egyetlen kis megjegyzés hozzáadására van lehetőség. És ha elgépelted, akkor nem tudod eltávolítani. Igen, jól hallottad, az

Evince közli veled, hogy nem tudja törölni a megjegyzést. Röviden ez csak egy dokumentum-megjelenítő.

Másrészről az Okular tényleg több, mint egy megjelenítő. A megjegyzés eszköztára bizonyítja, hogy a dicsekvése nem alaptalan. Nyomj F6-ot vagy kattints az „Ellenőrzés”-re az „Eszközök” alatt és ikonok özöne bukkan fel a dokumentum bal oldalán. Mindegyik ikon egy megjegyzés műveletet jelöl. Írhat szöveget a dokumentumba felugró vagy beszúrt megjegyzést, rajzolhatsz szabadkézzel, kiemelhetsz, készíthetsz ellipsziseket és sokszögeket, és tehetsz pecséteket (Okular logo a neveddel) a dokumentumra. Továbbá a navigációs sávon levő „Kijelölő” eszközzel szöveget vagy képet lehet kijelölni. Miután kijelölted őket, vágólapra másolhatod vagy egyenesen fájlba mentheted. Hibátlanul működik és ez az egyik leghatékonyabb módja az adatok PDF-ből kinyerésének, amit valaha láttam.

Mindkét olvasónak van „Bemutató” módja, ami nagyon kényelmes lehetne, de az Evince-é olyan, hogy egy kölyök jobbat csinálna.

KÖVETKEZTETÉS

Viszont végül csak egy alapértelmezett PDF-megjelenítő lehet. És ez az Okular! Bár jobb, simább az Evince felülete, az Okular bővebb tulajdonságlistája és nagyon gyors „Agresszív” módja teszi őt az FOSS rajongók választott PDF-megjelenítőjévé.

BÁR...

Ahogy mondtam, szeretnék egy kis kiegészítést tenni. Mikor megintérjűvoltam az Evince és Okular projektek vezetőit rájöttem, hogy a projektekben van valami közös. Mindketten a „poppler” PDF-renderelő könyvtáron dolgoznak, mely e megjelenítők alatt működik.

Cid azt mondta „A legtöbb rossz szokás inkább a felhasználoktól jön, nem a fejlesztőktől.” Míg Campos rámutatott, hogy a fejlett megjegyzések most hiányoznak az Evince-ből, de ez csak a „munkaerő hiánya” miatt van és emlékezzünk „minden Evince közreműködő önkéntes”.

Válaszd bármelyik dokumentum-olvasót is, ne feledd, hogy sok energiát öltek a fejlesztésükbe

és karbantartásukba. Ennél is fontosabb, hogy az szabad szoftverek családjához tartoznak és megszolgálták az elismerést, tekintet nélkül a hibáikra. Mutasd ki a hálád, hogy írsz nekik egy emailt (vagy még jobb, ha felajánlod segítségét a fejlesztéshez) az okular-devel@kde.org (Okular) és evince-list@gnome.org (Evince) címekre.

ÖSSZEGZÉS - EVINCE

Jó

- Intuitív, egyszerű és elegáns felület
- Profi megjelenésű bemutató-mód
- Nagyszerű útmutató az Evince használatáról a „Súgó > Tartalom” alatt.

Rossz

- Gyenge teljesítmény nagy PDF-eknél
- Változatos megjegyzés lehetőségek és egy egyszerű kommentár törlésének hiánya.
- Problémák szöveg kijelölésekor, amit az útmutató jól kipróbált folyamatnak mond.

Weboldal - <http://projects.gnome.org/evince/>

ÖSSZEGZÉS - OKULAR

Jó

- Hatékonyság és gyorsaság főleg nagy PDF fájlra
- Nagyszerű megjegyzés-lehetőségek
- Jó szöveg- és képkijelölő eszköz, a legjobb, amit valaha láttam bármely rendszeren
- Rendkívül hatékony keresés, különösen „Agresszív” módban
- A lehetőség, hogy megválasszuk a memóriakezelés módját minden fajta számítógéphez megfelelővé teszi

Rossz

- Kissé problémás felhasználói felület
- Néha a menüpontok nem működnek
- Sok memóriát foglalhat GNOME környezetben (KDE függőségek)

Weboldal - <http://okular.kde.org/>

A nyertes: Okular!

Tushar 17 éves indiai, aki imádja az Ubuntut és a FOSS-t. Javában és C++-ban programozik, szeret írni és Android alkalmazásokat készíteni. Küldj neki levelet a tushar1995@gmail.com címre, a tárgyban „Software Showdown”-al.

Levelek

Minden hónapban közzéteszünk néhányat azokból az e-mailekből, amelyeket töletek kapunk. Ha szeretnéd, hogy leveled nyilvánosságra kerüljön, amely lehet köszönet vagy reklamáció, akkor küldd az alábbi címre: letters@fullcirclemagazine.org.
FONTOS: terjedelmi okokból a levelek szerkesztésre kerülhetnek.

```
#!/bin/bash
echo -n "What is the issue number of the first Full Circle Magazine to download? "
read firstissue

echo ""
echo -n "What is the issue number of the last Full Circle Magazine to download? (> or =
the previous number) "
read lastissue

cd ~/Downloads/fullcircle # ~ brings you to the home directory of the user and from
there I wanted to use my folder 'Desktop'

for a in `seq $firstissue $lastissue`
do
    wget -U Mozilla "http://dl.fullcirclemagazine.org/issue"$a"_en.pdf"
done

echo ""
echo "Complete!"
```

LETÖLTÉSI SZKRIPT

A Full Circle letöltésének egyik módja, ha a számítógépünkön rendelkezünk letöltési szkripttel. Ezzel bármelyik számot közvetlenül le tudjuk tölteni. Én is épp ezt csinálom most.

Itt van a szkript szövege, azok számára, akik még nem rendelkeznek vele.

Annyit szerettem volna még megjegyezni ezzel kapcsolatban, hogy a pillanatnyilag használt meg-

hajtóra fogja letölteni a számokat, függetlenül a szkript cd parancsától. Legalábbis nekem ez a személyes tapasztalatom. Továbbá a felhasználónak kell megváltoztatnia a fordítási kódot (en) a megfelelőre (amennyiben hozzáférhető).

Patrick Dickey

PYQT

Nagyon tetszett a 73. szám Qt Designer leírása. Nagyon jó

parancsaim vannak Pythonra, C++-ra és Javara, de grafikus felület készítéséhez elég hiányosak az ismereteim. Tudom, hogy már írtatok a wxPythonról, meg a Boa Constructorról, de nagyon örülnék, ha esetleg valaki írna valamit a PyQt-ről, illetve általában a Qt-ről.

Rohan Pinto

Ronnie megjegyzése: *Lehet, hogy ez belekerül pár hónapba, de Greg majd utánajár.*

Csatlakozz:

goo.gl/FRTMI

facebook.com/fullcircle-magazine

twitter.com/#!/fullcirclemag

linkedin.com/company/full-circle-magazine

ubuntuforums.org/forum-display.php?f=270

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Olvasói tartalom nélkül a **Full Circle** egy üres PDF fájl lenne (amit szerintem nem túl sokan találnának érdekesnek). Mindig várunk cikkeket, termékbemutatókat, teszteket, vagy bármit. Még az olyan egyszerű dolgok, mint egy levél, vagy egy képernyőkép is segít megőltetni a magazint.

Az irányelveinkről a [24.](#) oldalon olvashattok. Ha betartjátok ezeket, garantált a siker.

[Az utolsó oldalon](#) találjátok, hogy hova kell küldeni a cikkeket.

LIBREOFFICE STÍLUS

Az utóbbi három évben kezdtem el Ubuntut használni és nem is áll szándékomban változtatni ezen. A Full Circle egy remek magazin, mindig naprakész az Ubuntu újdonságaival.

A munkámból kifolyólag nagyon sok kézikönyvet kell szerkesztenem. A bekezdésekre emiatt különös gondot kell fordítanom. Megpróbálom érzékeltetni, hogy ez nagyjából hogy néz ki:

1.0
1.1
1.1.1
1.1.1.1

különböző betűtípusokkal és méretekkel. A problémám az, hogy nem tudom, hogyan tudnám ezeket a LibreOffice-ban valahogy elmenteni, hogy a későbbiekben bármikor elővehessem, ha új kézikönyvet szerkesztek.

Ha már itt tartunk, tudna esetleg valaki egy jó XML-szerkesztőt ajánlani, amely DITA-t használ Ubuntu Linux környezetben?

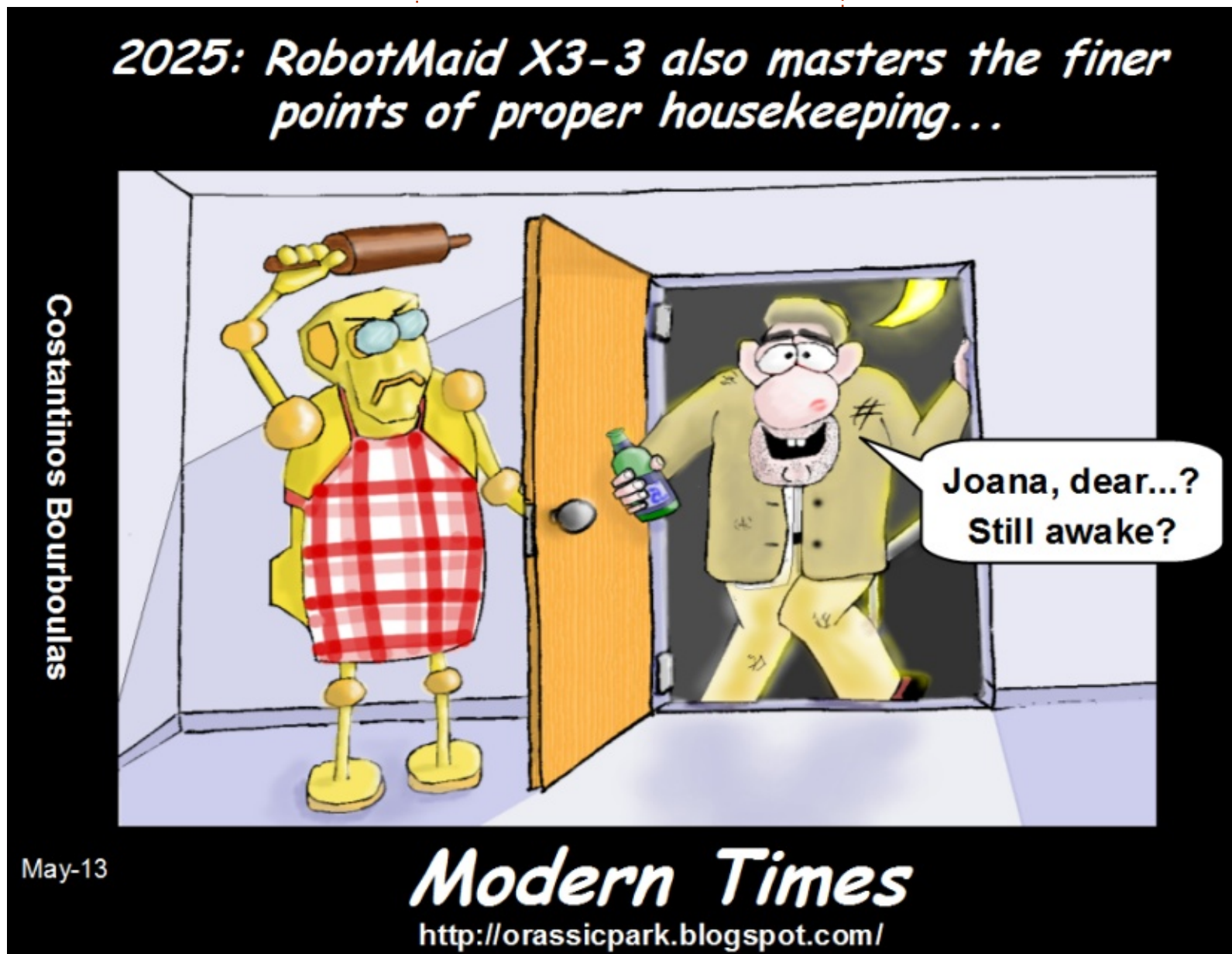
Christian Gauci

Greg és Elmer megjegyzése: XML-hez kapásból ott van a gedit.

Elmer hozzáfűzése: Elvileg el tu-

dod menteni a fenti stílust az alapértelmezett sablonok közé, bár én még soha nem próbáltam. A válasz valószínűleg az, hogy sablonnak, de

nem alapértelmezett sablonnak kell elmenteni. Majd utánanézek.

K Ubuntu telepítettem a gépemre, melyben Asus M5A99x Evo alaplap van, és fogalmam sincs, hogy lehetne a meghajtókat működésre bírni. Kezdő vagyok.

V A meghajtók máshogy működnek Linux alatt, mint azt megszokhattad. A meghajtók már eleve a kernelben vannak, ezek egyszerűen csak „működnek”. Ha telepítetted a Linuxot és minden működik, nem kell keresgélned a meghajtókat.

Mivel az alaplapod egészen új, előfordulhat, hogy a régebbi Linux verziók nem működnek tökéletesen. Lehetnek problémák a 13.04-es verziónál, például az Ethernet porttal.

A vezeték nélküli adapterek külön fejezetet képviselnek, az egyik magától működik, a másiknak a fülébe kell szúrtod: „szezám, tárulj”. Némelyik igényel némi időráfordítást, de akad olyan is, ami egyáltalán nem használható. A dolog ugyanígy áll a nyomtatókkal és a webkamerákkal is.

Az én rendszerem magától működik, a fentiek mindegyikét beleértve, plusz egy szkennert.

A videokártyák többsége szintén zökkenőmentesen dolgozik, de előfordulhat, hogy „külső meghajtót” kell telepítened a jobb teljesítményért. Ezt probléma nélkül megteheted az Ubuntu Szoftverközpontban keresztül.

K Hogy tudom megcsinálni azt Ubuntu 13.04 alatt, hogy a háttér percnként változzon diavetítéshez hasonlóan?

V (köszönet a válaszáért **Maverick Meerkat**-nak az Ubuntu Forumsról) Jobb egérgombbal kattints az asztalra, válaszd ki a „Change Desktop Background”-ot. Megjelenik jó pár előnézeti kép, a bal felső sarokban lévön találsz egy órát. Arra kell kattintanod a diavetítés beállításához.

K FitPc3 gépem van, 64 bites Ubuntu 12.04-gyel. A Skype legújabb verziója nem működik.

V Telepítsd a multiarch-support nevű programot.

K Egy korházban próbálok WiFi-t használni, de a kapcsolat per-

cenként megszakad. Próbálok újra-csatlakozni, de állandóan ledob.

V (köszönet a válaszáért **praseodym**-nek és steeldrivernek az Ubuntu Forumsról) Az ilyen „egyetemi” jellegű hálózatok, melyekre rengetegen csatlakoznak, ugyanazt az ESSID-et (Extended Service Set Identification) osztják meg. Ettől a vezetékes hálózat időnként „megőrül”, miközben próbál a legközelebbi és/vagy legerősebb ponthoz csatlakozni. Futtasd ezt a parancsot: `sudo iwlist scan`

A legközelebbi pont MAC-címét írd be a hálózatkezelő alkalmazás „BSSID” mezőjébe. (Ha átmész a kórház egy másik pontjára, ezt értelemszerűen át kell írnod.)

K Remekül működik az Ubuntu-szerverem, most viszont szeretnék egy live-CD-t csinálni, hogy a szervert átmásolhassam más gépekre (ugyanolyan hardverrel rendelkezőkre).

V (köszönet a válaszáért **Shrek01**-nek az Ubuntu Forumsról) Üdv, ismered a Clonezilla-t? <http://clonezilla.org/>

K Multi-boot rendszerű a számítógémem. Telepítettem a legújabb Ubuntu-t kicsit játszani, ám ez lett a GRUB alapértelmezettje. Hogy tudom ezt megváltoztatni?

V Bootolj azzal a Linux-verzióval, amit alapértelmezettnek szeretnél, aztán írd be ezt a parancsot:

```
sudo grub-install /dev/sda
```

K Ubuntu 13.04-em van, nem működik a vezeték nélküli hálózat. Broadcom Corporation BCM4313 802.11b/g/n Wireless LAN Controller (rev 01).

V (köszönet a válaszáért **chili555**-nek az Ubuntu Forumsról) Írd be ezeket a parancsokat:

```
sudo apt-get remove --purge bcmwl-kernel-source
```

```
sudo apt-get install linux-firmware-nonfree
```

Ezután indítsd újra a gépet.

K Hogy tudnék egyszerre több fájlt átnevezni?

A Install gprename.

AZ UBUNTU NEWS DIGEST SZERINT EZEK VOLTAK A LEG-LÁTOGATOTTABB TÉMÁK AZ ASKUBUNTU-N:

* El lehet tárolni a Nautilus osztott képernyős (F3) funkcióját?
<http://goo.gl/NOzhq>

* Függőségi hiba Google Chrome telepítése közben, Ubuntu 13.04 alatt
<http://goo.gl/VQGMA>

* Miért ilyen rövid az Ubuntu 13.04 élettartama?
<http://goo.gl/ceaPM>

* Beírtam a find -exec mv parancsot, most mindent töröltem?
<http://goo.gl/T7lTo>

* Jupiter vagy más hasonló energiatakarékos alkalmazás 13.04-hez?
<http://goo.gl/zy4JE>

* Ha titkosítom a merevlemez, annak van valamilyen hatása a fájln-

szinkronizáló programokra (például Dropbox, Ubuntu One, Spider Oak, Insync, stb.)?

<http://askubuntu.com/questions/295349/>

* Hogyan telepíthetők minden órát bemondó órát Ubuntu 12.04-re?

<http://askubuntu.com/questions/295792/>

* Hogy lehet beállítani a Facebook-, Twitter- és Gmail-fiókot az Ubuntu 13.04 online fiókjához?

<http://askubuntu.com/questions/296455/>

* vi insert módjában a backspace billentyű nem törli ki a karaktert

<http://askubuntu.com/questions/296385/>

* Hogyan tudnám távirányítással bekapcsolni a számítógépemet?

<http://askubuntu.com/questions/297198/>

* „Update available” üzenet köz-

vetlenül frissítés után
<http://goo.gl/0kgGe>

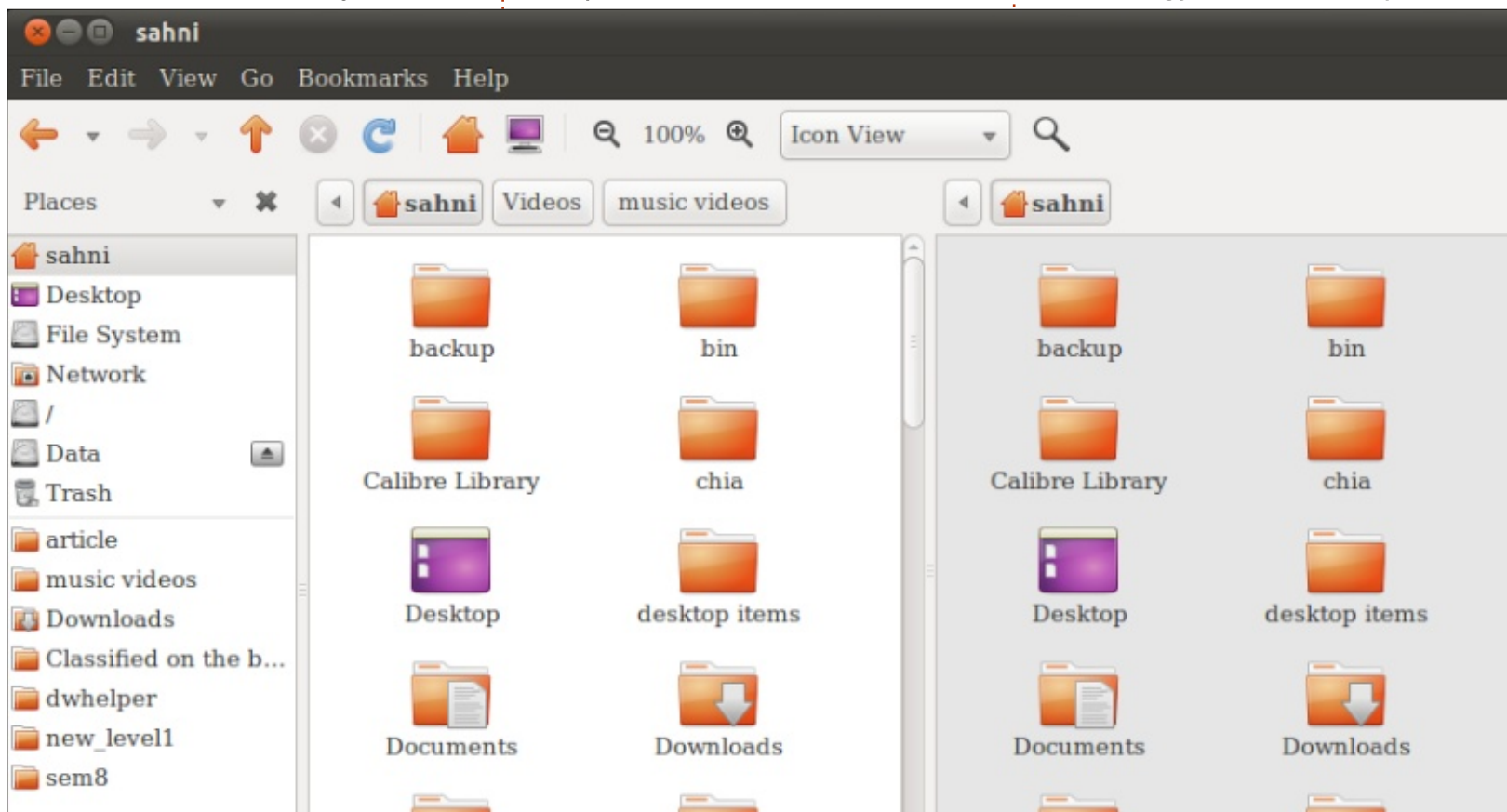
* Az asztal háttere fekete (vagy fehér), nincs háttérkép

<http://goo.gl/Jm16i>

* Hol tudok utánanézni, hogy nincs-e véletlenül vírus a gépemen?

<http://askubuntu.com/questions/298992/>

* Hol találok nagyobb egérmutatót, és hogyan tudom telepíteni?

Gyenge a látásom.

<http://askubuntu.com/questions/298842>

* Van értelme manapság a telepítésekénél lapozó partíciót csinálni?

<http://askubuntu.com/questions/299417>

* Hogyan tudok angolról görög bilentyűzetre váltani?

<http://askubuntu.com/questions/298708>

* Hogyan tudok helyettesítő karaktereket használni feltételes karakterláncok esetén bash használatával?

<http://askubuntu.com/questions/299710>

* Ugyanazt a programot akarom futtatni, de sudo-val

<http://goo.gl/nyMik>

* Hogyan tudom az alkalmazásokat homokozó-üzemmódban használni?

<http://goo.gl/YHz8r>

* Ráfér az Ubuntu 13.04 iso-ja egy sima CD-re?

<http://goo.gl/6LLbD>

* Hogyan lehet az apps.ubuntu.com-ra ismertetőt írni?

<http://goo.gl/GStZj>

* Lehetséges a Steam futtatása önállóan?

<http://goo.gl/xbUjt>

* Nagyon lelassul a számítógép 13.04 alatt

<http://goo.gl/TM2Xt>

TIPPEK ÉS TECHNIKÁK Szerver? De most komolyan?

Az Ubuntu Szerver telepítésének lehetősége a kezdetek kezdete óta fennáll, sokkal inkább, mint az asztali verzióé.

Probléma viszont, hogy végig parancssorral kell dolgozni, emellett szinte minden sokkal egysze-

rűbb, ha van grafikus kezelőfelület is. Milyen előnyei vannak a szerver verzióknak?

Kezdőknek: sokkal kevesebb memóriát igényel, mint az asztali verzió. Gyorsabb is, ez főleg akkor fontos, ha nagy energiaigényű weboldalt akarsz üzemeltetni vagy van egy jelentősebb forgalmú adatbázis-szervered. Ehhez üzemeltethetsz otthoni szervert, ilyen esetben nem árt, ha van a háttérben némi komolyabb teljesítmény.

Egy grafikus kezelőfelülettel rendelkező szervergép költségei minimálisak. Ahol én lakom, a számítógépüzletekben használt gépek is kaphatóak. Egy Intel Core 2 Duo-s gép, 2 GB memóriával és egy kis méretű merevlemezrel már 130 dollárért hazavihető. A Xubuntu

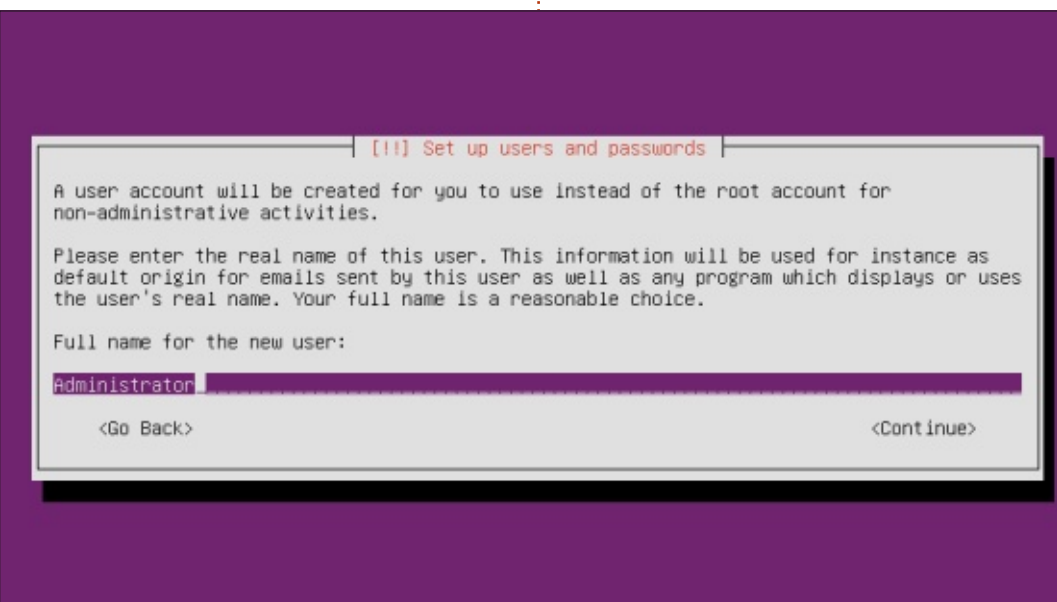
úgy fut rajta, mintha kergetnék. Egy otthoni szerverhez gondolom nem árt, ha rendelkezésre áll jókora lemezterület, így ha kicseréled a meglévő HD-t egy 2 TB-os modellre, az kb. 95 dollár extra költséget jelent. Még így is csak 225 dollárnál tartunk, mely a mai számítógépek árak mellett kifejezetten olcsónak mondható.

A Xubuntuhoz nagyjából minden rendszereszköz megvan, melyre szükséged lehet, nyilván nem akarod folyton a Google-t böngészni. Bármit telepíthetsz, amiről úgy gondolsz, a szerverrendszer részének kell lennie, és minden működni is fog. Weboldal? Megvan. Fájlmegosztás? Kipipálva. Médiaszerver? Mint a pinty. Adatbázis? Gond egy szál se. Legalábbis nem több mint amennyi egyébként is szokott lenni egy adatbázissal.

És ezek után még mindig kapok olyan kérdéseket, hogy „Ubuntu szervert futtatok, ilyen és ilyen verziójú, a problémám pedig, hogy...” És én azon tűnődöm, miért.

Egy hosszú számítógépes karrier után, miközben a Computing Canada and Computer Dealer News szerkesztője volt, **Gord** most többé-kevésbé visszavonult.

Hölgyek és az Ubuntu

Interjú Diane Leikvolddal, készítette Emma Marshall

Emma Marshall: Mesélnél magadról egy pár szót?

Diane Leikvold: Én vagyok a kolorádói Longmont Keresztény Iskola rendszergazdája, desktop szupportosa és technológiai kordinátora. A 4. és 5. osztálynak tanítok gépirást, középiskolásoknak és tanároknak pedig a Google Docs használatát. Hobbijaim a kerékpározás, a zumba, a táborozás, és amikor tehetem, kimegyek a szabadba. Huszonnégy csodálatos éve élek házasságban férjemmel, Kurttel és van két nagyfiúnk.

EM: Hogyan fedezted fel az

Ubuntut?

DL: 2010 nyarán a férjem mutatta meg nekem az Ubuntut. Az iskolánk még mindig Windows 2000-et használt költségvetési megszorítások miatt. Mivel azon a nyáron a Windows 2000 támogatása lejárt, valamilyen alternatívát kerestünk. A férjem a Dél Padre szigeten töltött kirándulásunk alkalmával mutatta meg nekem az Ubuntut, beleszerettem az operációs rendszerbe, úgy döntöttünk, az egész iskolát átalakítjuk azon a nyáron.

EM: Hogyan használod az Ubuntut a mindennapjaid során? Munkára és/vagy kikapcsolódásra?

DL: Mindkettőre. Miután az iskolában átalakítottuk a rendszert, ugyanezt tettük otthon is. Ott csak Ubuntut használók.

Az iskolában kb. 120 laptopon/asztali gépen fut Ubuntu. Van két laboratórium, a többi pedig a tanári és az osztálytermekben lévő gépek.

Kenyában dolgozó misszionári-

usnak is adományoztam Ubuntuval telepített laptopot. Volt néhány misszionárius, akik látogatóba jöttek az Államokba megnézni a templomunkat. Vacsoraidő alatt csak arról beszéltem nekik, hogy mekkora sikere van az Ubuntunak az iskolában. Elküldtem nekik egy Ubuntuval telepített laptopot, hogy játszadozzanak vele és mérjék fel, az ő iskolájukban is használható-e. Mióta megmutattam nekik az Ubuntut, folyamatosan használják az ottani misszionárius iskolákban. Amint újabb laptopok kerülnek adományozásra, folytatom azok kiküldését.

EM: Nemrég megosztottad a Longmont Keresztény Iskola sikeres áttérését a kolorádói Ubuntu Csapattal, megosztanád ezt most a közösséggel is?

DL: 2000-ben kezdtem szoftverkezelést tanítani a Longmont Keresztény Iskolában, akkor 12 számítógép volt ott (ebből 9 az én laboromban), modemes internet-hozzáféréssel rendelkeztek. A következő évben kiépítettünk egy hálózatot és megdupláztuk a

számítógépek számát. 2009-ben már 63 számítógéppel rendelkezünk, ezeken Windows 2000 futott. 2010-ben megírtam a javaslatot, melyben kifejeztem igényünket az Ubuntura történő váltásra, ezt bemutattam az igazgatónak. Miután megkaptam a jóváhagyást, minden számítógépre Ubuntu 10.04-et telepítettem, megírtam a szükséges oktatási anyagot a tanároknak, emailben kiküldtem nekik a változtatások listáját, illetve a képzések időpontját. Az iskolakezdés előtt egy héttel minden tanár és alkalmazott betanítva, magabiztosan készenállt, hogy az évet már új platformon kezdjük.

Nagyon meglepett, hogy milyen zökkenőmentesen sikerült ez a nagy váltás. A tanárok elsajátították az új rendszerrel kapcsolatos ismereteket, és ma is élvezettel használják. Évek alatt felgyűlt az, amit a gimnáziumban, a középiskolában és az általános iskolában tanítottam. Úgy hiszem, amit a Longmont Keresztény Iskolában elértünk, igazán nagyszerűnek mondható.

Huszonhat tanárunk közül többen is technológiai nehézségekkel küzdöttek és félték, de végül mindegyikük megszerette az Ubuntut és jól boldogulnak használatával. Több mint 120 laptop/asztali gép található az iskolában, mindegyikre Ubuntut telepítettünk. Szeretném, ha ez eljutna a Canonicalhoz és Boulder tartományba, hogy minél többen tudomást szerezzenek róla, milyen nagyszerű megoldás az Ubuntu.

EM: Mi ösztönzött, hogy egy ilyen nagy projektet magadra vállalj? Mi a leghálásabb része a Longmont Keresztény Iskola projektnek?

DL: Az iskola Windows 2000-et használt, melynek a támogatása 2010 nyarán lejárt. Frissíteni kellett volna az operációs rendszert, de az iskola költségvetése ezt nem tette lehetővé, ezért a férjem biztatására szemügyre vettük az Ubuntut. A többi történelem.

Számomra a leghálásabb az átállás egyszerűsége volt és az, hogy a tanárok milyen hamar elfogadták az új operációs rendszert. Még a tananyag megtartását is lehetővé tette az Ubuntu a Wine-nak köszönhetően.

EM: Ha meg szeretnél győzni minden iskolát az Ubuntura való átjárásról, mi lenne az első érved mellette?

DL: Egyszerű használni és karbantartani. A szupporral töltött idő mértéke csökkent, amint Windowsról Ubuntura váltottunk. Nagyon jól felépített rendszer és egyszerű a karbantartása is.

Ha lehetőségem lenne második érvet felhozni, a költségeket emel-

ném ki. Adományként felajánlott hardvert használok ingyenes operációs rendszerrel és szoftverekkel. Egy kicsi magániskola számára ez hosszútávon elősegíti a költségek és ezzel a tandíj csökkentését.

EM: Mit szeretnél elérni a jövőben az Ubuntu reklámozásával?

DL: Ezen a nyáron egy ingyenes Ubuntu képzést szervezek a szülők számára.

EM: Milyen más Ubuntu projektben/csoportban tevékenykedsz még?

DL: 2011-ben segédkeztem az Ubuntu laboratóriumban a TIE (Technológia az Oktatásban) konferencián. Mostanában a Colorado Ubuntu Felhasználói csoport tagjaként tevékenykedem.

EM: Milyen tanácsot adnál azoknak, akik szeretnének megismerkedni az Ubuntuval, de nem akarnak megtanulni programozni?

DL: Az én tanácsom, hogy osszák meg Ubuntu sikereiket a körülöttük lévő emberekkel annak érdekében, hogy növekedhessen az Ubuntu közössége.

EM: Lenne bármi egyéb hozzáfűznivalód?

DL: Ahogy elkezdtem az Ubuntut használni, azonnal beleszerettem. A vágyam, hogy továbbra is ezzel dolgozzak és reklámozhassam.

A Gratuitous Space Battles (indokolatlan űrcsaták) egy űrben játszódó valós idejű stratégiai játék, amelyet a Positech Games készített. Szokatlan módon nincs nyersanyag kiaknázás, és ha a hajók egyszer megkapták a parancsot, akkor a játékosnak nincs ráhatása a csata kimenetelére. Ez egyszerűnek hangzik, de a gyakorlatban ettől néha pokolian nehéz a játék.

A játékosok megépíthetik a saját hajóikat az alapoktól. Vannak előre megadott hajóminták, de ez csak abban segít, hogy megtanuld hogyan működnek a hajótervezés mechanizmusai. Minden üres hajótest egy üres lap, amely lehetővé teszi számodra, hogy olyan gyors vagy erős hajókat építs, amilyenre úgy gondolsz, szükséged lehet.

Minden csata egyszerűen kezdődik: egy bizonyos mennyiségű forrás és pilóta áll a rendelkezésedre, és ezen paraméterek között állíthatsz fel egy flottát. Az ellenfelednek is hasonló korlátai vannak. Miután felállítottad a flottát és kiadtad a parancsokat, megnyomod a harc gombot és a flotta hadrendbe

áll.

Végignézheted a csatát, de nem tudsz beavatkozni. Rendkívül szórakoztató végignézni, ahogy a hajók teljesítik a parancsokat, és a 2D-s grafikát is nagyszerűen megcsinálták. A képernyő tetején egy kommunikációs panel található, amely pilóták üzeneteit mutatja a csata folyamán. Néha ezek az üzenetek mulatságosak, és érdemes figyelni rájuk. Ha türelmetlen vagy, akkor a normál sebesség négyszeresére gyorsíthatod a csatát.

Minden csata más, és nagyon

sok tapasztalat kell hozzá, mielőtt az ember rájön, hogyan tervezze meg és állítsa hadrendbe a flottáját a győzelem érdekében. Minden győzelemért tiszteletpontok járnak, amivel komponensek és új játszható fajok válnak elérhetővé. Újra megvívhatasz csatákat, és még több tiszteletet szerezhetsz, ha kevesebb hajót és pilótát használsz.

Ez a játék nem alkalmi játékosoknak való. Nagyon sok gondolkodást és tervezést igényel, hogy megnyerj egy csatát, főleg a játék későbbi szakaszaiban. A Gratuitous Space Battles nem való mindenki-

nek, ez egyértelmű. Ha azonban rajongsz a stratégiai játékokért, akkor mindenképpen próbáld ki. A játékban egyedül az ismétlődés zavar. Miután már otthon vagy a hajótervezésben, akkor egyre egyszerűbbé válik a játék.

Jelenleg elérhető a Linux verziója a Steamről és a Desuráról \$14.99-ért. Sajnos semelyik letölthető tartalom (DLC) nem érhető el Linuxon. (A Positech Fórumokon folyik a vita, hogyan lehet DLC-t futtatni Linuxon. Változó, hogy ez mennyi erőfeszítésbe kerül).

Előnyök

Nagyszerű 2D grafika, élvezetes csaták, megfelelő háttérzene.

Hátrányok

Ismétlődő játékmenet

Joseph a Keystone College végzős kommunikáció szakos hallgatója, és technológiai igazgatója a Gamers Against Bigotry nevű szervezetnek. Követhet Joe-t twitteren (@dogboi) és a blogján: jeiohaneman.com

Munkanélküli vagyok, és ott, ahol lakom havonta számos állás pályázatot kell benyújtanom, gondolom ez más országban is így van. Rendszerető vagyok, a pályázatokat külön mappákban tartom, hónapok szerint. Így ilyen mappastruktúrával rendelkezem:

```
munkanélküli--> pályázatok --
> jan, feb, maj (már eltelt
pár hónap) --> munka_neve
```

Természetesen, amikor bejelentkezek, a saját home mappámba jutok, és a bonyolult mappastruktúra miatt :) időbe telik, amíg az adott hónapig, vagy pályázatiig navigálok. Az ablakban (mutatok, és klikkelek) ezért létrehoztam egy parancsikont, de jobb szeretném a terminált használni, és a home mappámban létrehozni egy olyan linket, amely segítségével abba a mappába léphetek, ahol a pályázataim vannak. Hogyan lehetséges ez? Szimbolikus linkkel.

Mi a szimbolikus link?

A szimbolikus link nem más, mint egy olyan fájl, amely más fájl-

ra mutat.

A kód

Tudjuk, hogy szükségem van egy szimbolikus linkre. Tudjuk, hogy mi az, legalábbis elméletben. De hogyan hozhatok létre egy ilyet? Két lehetőségem van:

Első lehetőség: `ln [kapcsolók] fájl link`

Második lehetőség: `ln [kapcsolók] fájl könyvtár`

Az első kiemelendő dolog, hogy az `ln` parancs alapértelmezetten nem szimlinket hoz létre. Szimlink létrehozásához szükséges `-s` kapcsolót megadni, különben hardlinket hozunk létre.

Most hozzuk létre a linket arra a pályázatra, amin jelenleg dolgozom. Jelenleg május van, ezért minden pályázatom a Május mappámban van (mivel az asztalom egy része német nyelvű, ezért Mai-ként jelenik meg). A mappához szeretnék egy linket létrehozni és nem a fájlhoz. Az első próbálkozásom. Odanavigálok, ahová a linket létre-

szeretném hozni (jelen esetben ez a Dokumentumok mappa), és beírom:

```
ln -s /home/rpwitt/Dokumentumok/munkanélküli/pályázatok/NPAB_Mai/ új_link
```

Megismétlem, hogy a „/home/rpwitt/...” az a mappa, ahová a szimbolikus linket szeretném, hogy mutasson, a létrehozott link neve „új_link”. Amikor begépelem a `cd` vagy `ls „új_link”` parancsokat, akkor hozzáférek az NPAB_Mai mappa tartalmához.

SZIMBOLIKUS LINKEK MÓDOSÍTÁSA

Most csak didaktikai célból használtam az „új_link” nevet, és május sem lesz mindig. Valamikor, a nem túl távoli jövőben a pályázataimat egy másik hónap nevével ellátott mappa alá fogom menteni, ezért szükséges lesz a szimlink nevének és annak linkelt mappájának a megváltoztatása. Először változtassuk meg a szimlink nevét. Ez pont olyan egyszerű, mint ahogyan elképzeljük. Változtasd meg a szim-

link nevét ugyanúgy, mint egy fájl nevét:

```
mv új_link pályázat_május
```

Most meg szeretném változtatni a helyet, ahova ez a link mutat. Használjuk újra a fenti kódot, de adjunk meg egy másik elérési útvonalat:

```
ln -s /home/rpwitt/Dokumentumok/munkanélküli/pályázatok/NPAB_Jun/ pályázatok_június
```

Mindenesetre remélem, hogy ez segített neked, és ha már gyakorlott szimlink-használó vagy, esetleg hozzám hasonlóan, most hoztad létre az első szimbolikus linked, kérlek írd meg nekem, hogy mit gondolsz. Nagyon szeretném hallani tőled, hogyan használod a szimbolikus linkeket.

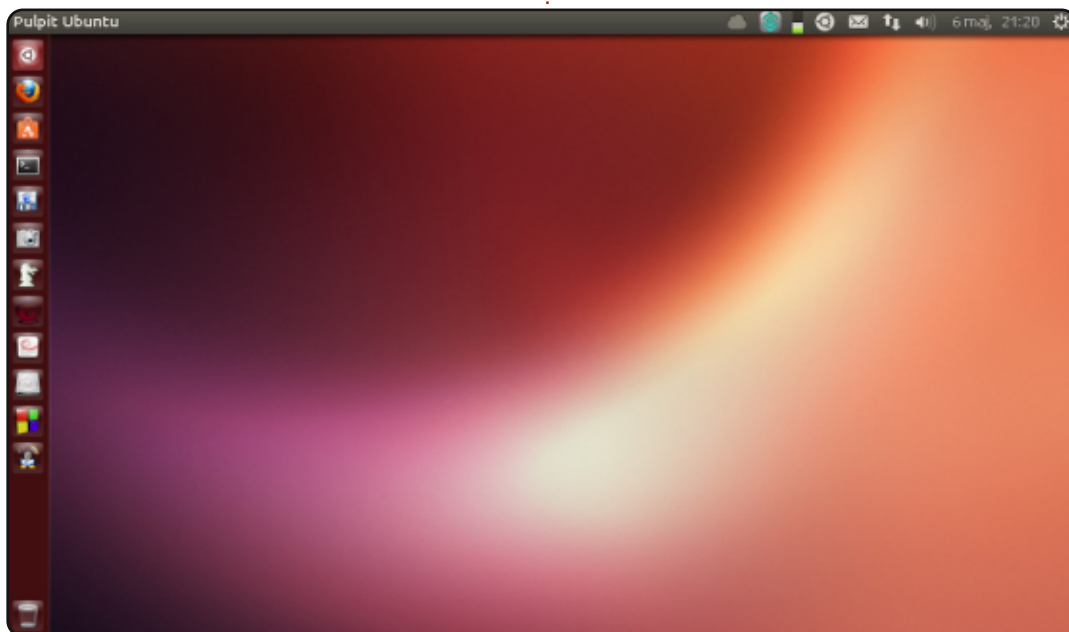

Richard Philip Witt 30 éves vagyok, Svájcban élek. Nagyjából két éve használom Ubuntut az asztali gépemén és a szerveremen. De csak az alap feladatokra. Most szeretném felfedezni a benne rejlő lehetőségeket. Akadnak itt esetleg mentorok? Küldj emailt: chilledwinston2@hotmail.com.

Az én asztalom

Itt az alkalom, hogy megmutasd a világnak az asztalodat (desktop) vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre! Kérlek, mellékelj egy rövid szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod, illetve a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

A netbookom:

Model: ASUS Eee PC 1001 PXD

BIOS: 0601 02/18/11

Operációs rendszer: Windows 7 és Ubuntu 13.04
(alapértelmezett)

Asztali környezet: Unity

Processzor: Intel Atom CPU N455 @ 1.66 GHz × 2 (32-bit)

Grafika: Intel IGD

Memória: 2 GB

Merevlemez: 250 GB

Leon Miklosik

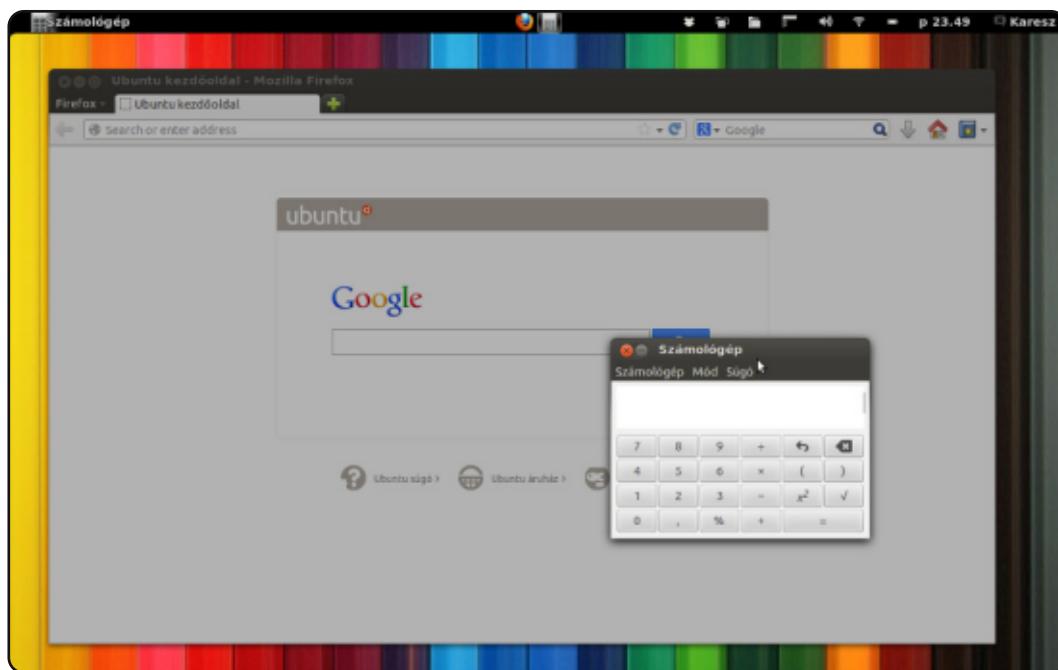
Linux Mint 13 „Maya”-t használok Cinnamon felülettel (32-bit). A tálcát áthelyeztem felülre. A lány, aki a háttérben látható a „Mirror's Edge” című játék hősnője, a neve „Faith”. (A háttérkép elérhetősége: <http://www.jeuxvideo.com/downloads/fonds-ecrans-wallpaper/images/0001/19294-976-mirror-s-edge-pc-fond-ecrans-4028.htm>)

A képernyő alján az Avant-Windows-Navigator-t használom benne az összes kedvenc alkalmazásommal.

A rendszerem:

Alaplap: ASUS A8V VM-SE, CPU: AMD Athlon 64 3500+ (2.20 GHz),
OS: Linux Mint 13 „Maya” Cinnamon (i386), RAM: 1 GB, Grafikus
kártya: ATI Radeon HD 4600

Khalif ADAM

Már 2008 óta Ubuntut használlok.

Jelenleg a 12.04 LTS kiadást Gnome Shell 3.4 felülettel. Változtattam a felület alapkinézetén, mert szerintem nem volt eléggé praktikus. Csak a hivatalos Gnome Shell Kiegészítőket használtam fel (elérhetők a <https://extensions.gnome.org/> címen).

A hardverem:

Lenovo R400

Processzor: Intel® Core™2 Duo CPU P8600 2x2,4 GHz

Grafika: Integrált Intel GMA 4500MHD

Memória: 4 GB

Merevlemez: 160 GB

Képernyő: 1280x800

Károly Nagy

Hát ennyi volt gyerekek! Kifogytam az „Én asztalom”-hoz felhasználható anyagokból. Ha valaki szeretne küldeni képet az asztaláról, nyugodtan küldjön e-mailban képernyőmentést (de ne legyen szélesebb 900 pixelnél, és JPG formátumban legyen) a megfelelő információkkal együtt a ronnie@fullcirclemagazine.org címre. **Köszönöm!**

Ha küldtél képet az asztalodról, de nem jelent meg a magazinban, akkor az azt jelenti, hogy vagy nem adtál meg elegendő információt, vagy a képernyőkép túl nagy volt. Nyugodtan küldd el újból.

Közreműködnél?

A FULL CIRCLE-nek szüksége van rád!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Szükségünk van játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, ezenkívül bármire, amit elmondanátok a *buntu felhasználóknak. A cikkeiteket küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

Folyamatosan keressük a cikkeket a magazinba. Segítségül nézzétek meg a **Hivatalos Full Circle Stílus Útmutatót**: <http://url.fullcirclemagazine.org/75d471>

Véleményed és Linuxos tapasztalataidat a letters@fullcirclemagazine.org címre, Hardver és szoftver **elemzéseket** a reviews@fullcirclemagazine.org címre, **Kérdéseket** a „Kávét” rovatba a questions@fullcirclemagazine.org címre, **Képernyőképeket** a misc@fullcirclemagazine.org címre küldhetsz, ... vagy látogasd meg a **fórumunkat** a fullcirclemagazine.org címen.

FCM 75. szám

Lapzártá:

2013. július 7-e vasárnap

Kiadás:

2013. július 26-a péntek

A Full Circle Csapat

Szerkesztő – Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester – Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Podcast – Les Pounder & Co.
podcast@fullcirclemagazine.org

Szerkesztők és Korrektorok

Mike Kennedy, Lucas Westermann,
Gord Campbell, Robert Orsino,
Josh Hertel, Bert Jerred

Köszönet a Canonical-nek, a fordító-csapatoknak a világban és **Thorsten Wilms**-nek az FCM logóért.

A Full Circle Magazin beszerezhető:

EPUB - Az utóbbi kiadások megtalálhatók epub formátumban a letöltési oldalon. Ha bármilyen problémád lenne az epub fájlal, küldj e-mailt a mobile@fullcirclemagazine.org címre.

Google Currents - Telepítsd a Google Currents programot az Android/Apple eszközödre, keresd rá a „full circle”-re (a programon belül) és hozzáadhatod az 55., vagy újabb kiadásokat. Vagy letöltheted az FCM letöltési oldaláról.

Ubuntu Szoftver Központ - Megszerezheted a magazint az Ubuntu Szoftver Központból is <https://apps.ubuntu.com/cat/>. Keresd rá a „full circle”-re, válassz egy kiadást és kattints a letöltés gombra.

Issuu - Olvashatod a Full Circle Magazint online az Issuu-n: <http://issuu.com/fullcirclemagazine>. Oszd meg és értékelj a magazint, hogy minél többen tudjanak a magazinról és az Ubuntu Linuxról.

Ubuntu One - Letöltheted a kiadásokat a saját Ubuntu One tárhelyedre, ha rákattintasz a „Send to Ubuntu One” gombra, ami elérhető az 51. kiadástól.

Full Circle Magazin Magyar Fordítócsapat

Koordinátor:
Pércsy Kornél

Fordítók:

Dorozsmai Ágnes
Molnár Hajnalka
Nagypál Ildikó
Palotás Anna

Bogdán Gergő
Kovanez Ivor
Kukel Attila
Pércsy Kornél
Sipkai Gergely

Lektorok:

Balogh Péter

Varga Zsófia

Szerkesztő:
Kovács Róbert

Korrektor:
Heim Tibor